8. ÉVFOLYAM, 24. SZÁM
Ára: 3.– Ft
1982. JÚNIUS 17.

Ludas Matyi

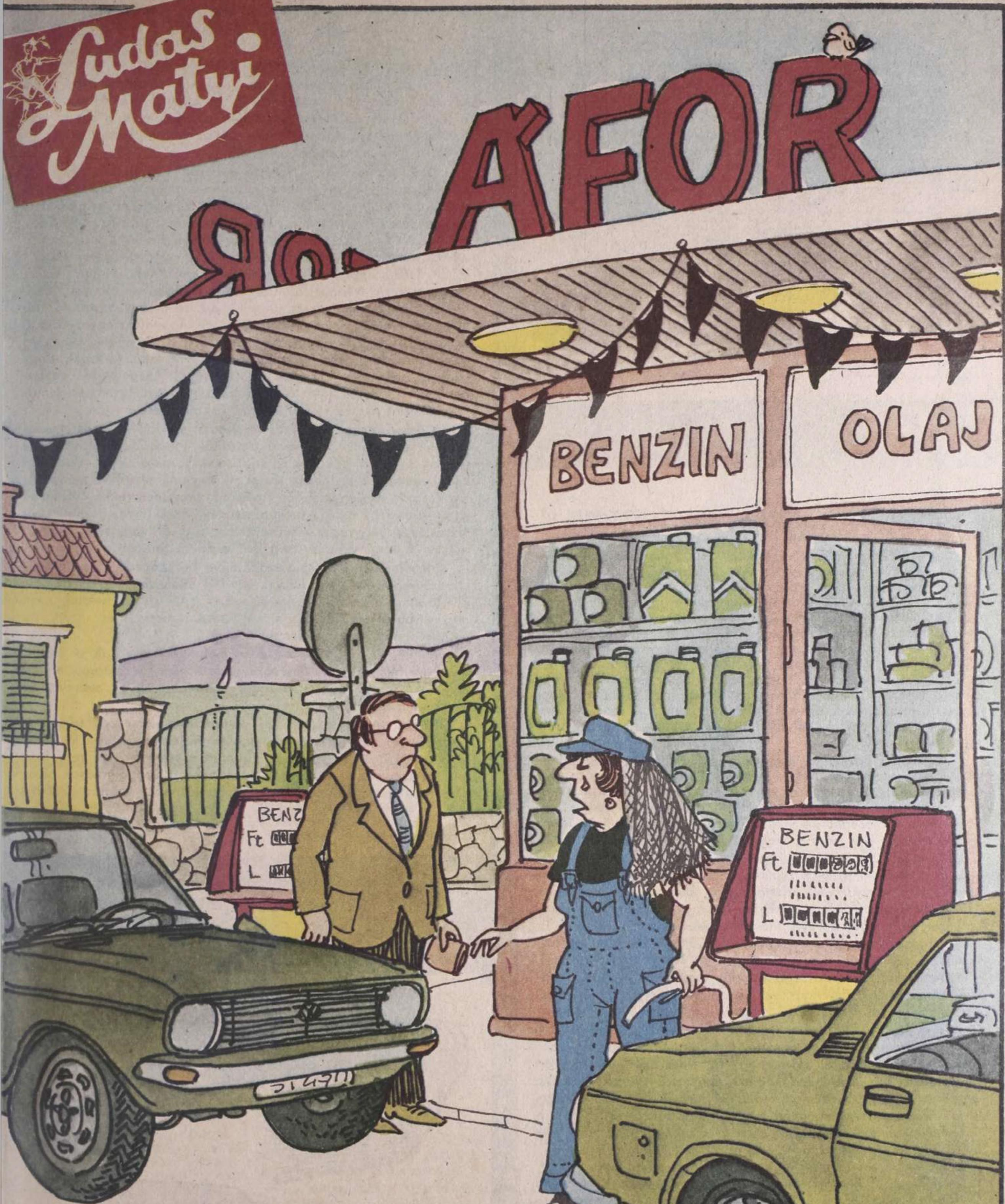
ÁFOR
BENZIN
OLAJ
BENZ
Ft
L
BENZIN
Ft
L
BGY

– A sok áremelés miatt beugrott az uram a kútba.

VÁLTOZATOS LAKÓTELEP

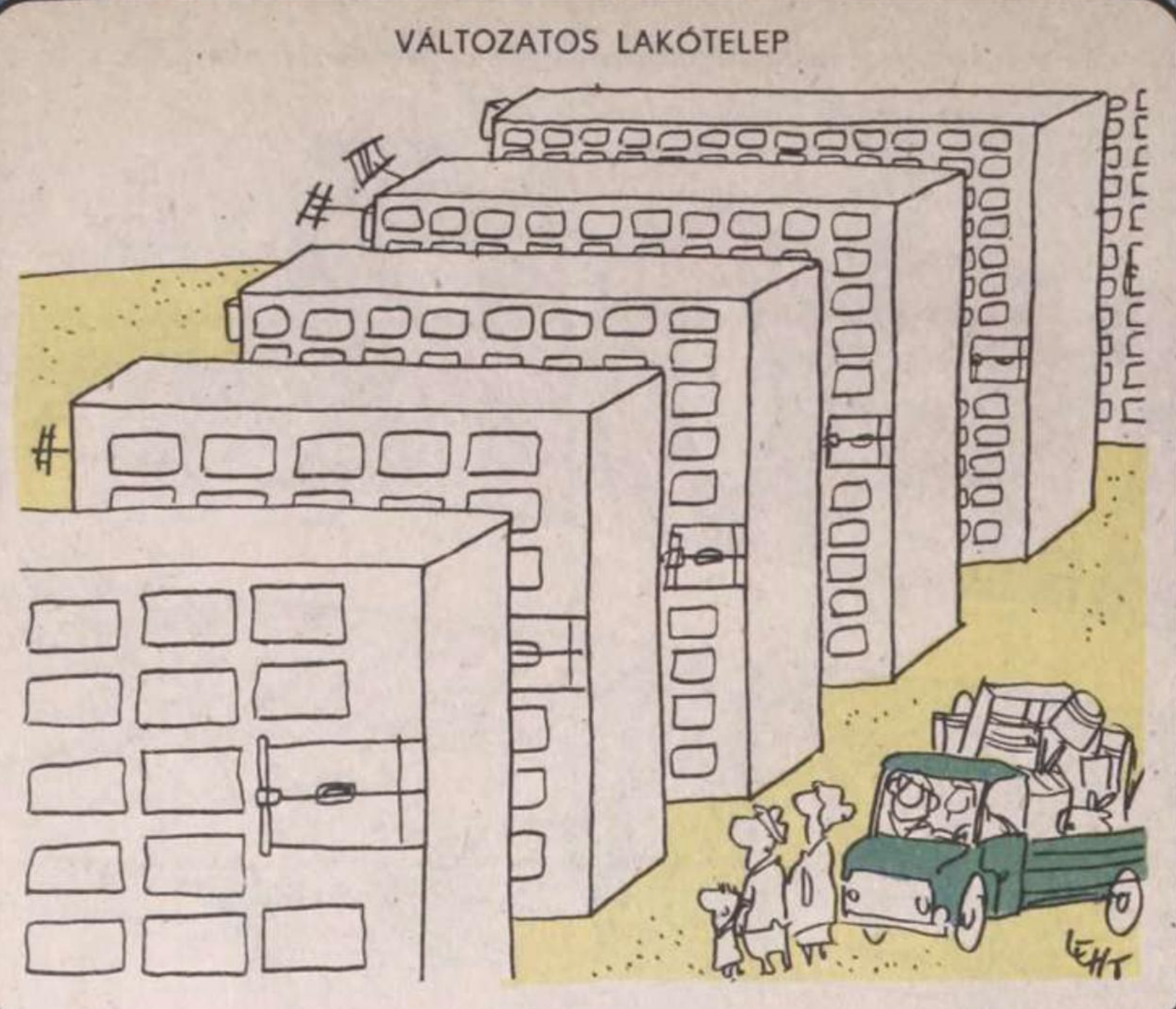

»Vásárlási jogától megfosztom!«

Visszaadták a vásárlói önbizalmamat. Már nem fog el kisebbrendűségi érzés, ha belépek egy üzletbe, hogy én csak nyűg vagyok, megzavarom az ott dolgozók nyugalmát, különösen ha olyat kérek, ami nincs a kezük ügyében, vagy éppen mással – egymással – vannak elfoglalva. Eddig ilyenkor azt a keserű következtetést vontam le, hogy mert persze én csak egy kis, ismeretlen magyar vevő vagyok. És nem az gyógyított ki ebből a tévhitből, hogy több helyen az ellenkezőjével találkozom, hiszen a belépéskor még nem tudhatom, mi vár rám. És az sem, hogy nemrég nagybetűs címet láttam az újságban: „Áruházi újdonságok: középpontban a vevő!", ami a szenzáció erejével hatott rám, de tapasztalatból tudom, hogy eltart egy ideig, amíg egy újdonság elterjed.

Vásárlói önbizalmam visszanyerését egy japán üzletembernek köszönhetem, no meg a Magyar Nemzet munkatársának, aki közzétette a BNV-re érkezett vendég szavait. „Az egész világon jól hangzó nevű" cég valamilyen részegységet rendelt tőlünk, de a minőséget nem tartotta megfelelőek és még ezért is döbbenetes árat kért a magyar vállalat. Így az első üzletkötes nem vált be. Amikor idáig értem az olvasásban, még nem kezdett nyiladozni az önbizalmam, hiszen a gyenge minőség és az erős ár a magyar vevő számára sem ritkaság, csak éppen az üzletkötés gyakran mégis létrejön. Ám a japán cég újra próbálkozott (mit tehet a vevő, ha nincs más bolt a közelében?!), mire a magyar külkereskedelmi vállalattól táviratot kapott: „Önökkel a jövőben nem kívánunk üzleti kapcsolatot létesíteni, ezért részünkről minden megállapodás tárgytalan." A japán udvariasan megjegyezte, hogy ezt ugyan nem érti, de még mindig reménykedik, ezért kérte, hogy se a japán, se a magyar cég nevét ne hozzák nyilvánosságra.

És így nyertem vissza vásárlói önbizalmamat. Hiszen állandóan azt hallom és olvasom, hogy növeljük exportunkat, mert ez életbevágóbb a népgazdaságnak, mint az én kis vásárlásaim, mégis ez a magyar vállalat nemhogy nem esett hasra a nagy japán cég előtt, hanem még meg is sértődött, hogy a japán nem esett hasra a minőségtől, csak az ártól. Ahelyett, hogy boldog lenne, hogy egyáltalán szóba álltak vele, igényei is vannak. Hát azt már nem! És még én panaszkodtam eddig annyit a kereskedelemre . . . Pedig nekem még sohasem mondták, hogy ne tegyem többé a lábam ebbe a boltba, simán beengedtek mindenhová – legkésőbb 10 perccel zárás előtt – legfeljebb kelletlenek voltak, éreztették, hogy nem érdekeltek az én vásárlásomban, az se baj, ha elkotródom, de nyíltan és nyersen nem szakították meg velem az üzleti kapcsolatot. Holott sejthették, hogy nálam nincsenek dollárcsekkek. Ezért lépek be most már felszabadultan, öntudatosan minden boltba és eszembe se jut, hogy ferde szemmel nézzek az elárusítókra.

Földi Iván

Mi folyik itt?

A benzin és a sör rokonok. Felmenő ágon.

Ezt az elméncséget egy ismerősömtől hallottam, azon a kánikulai vasárnapon, amikor az Árhivatal egyszerre jelentette be a két folyadék árának felemelését. Ismerősöm még azt is hozzátette, önmagát vigasztalandó: sebaj, járunk gyalog, és iszunk vizet, az nem lett drágább.

Ezek szerint ő nem hallotta a reggeli riportert a rádióban, aki elsírta a magyar mezők bánatát: szomjas a föld, tikkad a vetés, ott az öntözőcső karnyújtásnyira, mégsem nyitják ki a csapját, mert iszonyatosan magasra emelték a vízdíjat. Kőgazdag – mondták hajdan arra, akinek számolhatatlanul sok volt a pénze. Vízgazdag – mondhatják ma arra a gazdaságra, amelyik olyan Krőzus, hogy még öntözésre is telik neki. Hallotta a riportot maga a Minisztérium is, oda is telefonált a rádióba, meghökkent hallgatókat, megperzselt mezőket megnyugtatandó: **folyik már!** Nem a víz az öntözőcsövekből, hanem az egyezkedés a két fél között. A Vízügy drágán termeli a vizet, mégis haszonnal szeretne túladni rajta; a gazdaságok pedig attól tartanak, hogy várható hasznukat elviszi a víz (költsége). Megegyezés egyhamar nem várható: egyik fél sem akar ráfizetni. Így aztán mindkettő ráfizet. De legrosszabbul az jár, aki a piacra jár.

Merőben más téma, más terület: a televízió. A színes készülékeket kapkodták, amíg részletre adták. Megszűnt a kedvezmény – megcsappant a kedv: roskadoznak a raktárak az eladatlan készülékektől. Úgy látszik, mégsem vagyunk olyan vízgazdagok, hogy saját mellényzsebből fizessünk harmincezreket. Szükség volna ehhez az ország mellényzsebére, az OTP-re. **Folyik** a felmérés: visszavegyék-e a részletlistára a tévét, vagy sem. Hamari döntés itt sem várható: meg kell mindent fontolni.

Meséltem már a nyuszikát? Sírva fellármázza az erdőt: vigyázzatok, jönnek a vadászok, minden állatnak levágják az ötödik lábát. Vigasztalják: nincs semmi baj, hiszen nekünk csak négy lábunk van. Nyuszika vigasztalhatatlan: igen, igen, de előbb vágnak, csak azután számolnak.

Milyen jó, hogy mi előre számolunk! Tudjuk, hogy ráfizetünk a kihasználatlan öntözőberendezésekre, a raktáron rekedt tévékre – de pontosan ki tudjuk számítani, hogy mennyit. És ez olyan megnyugtató.

Színes tévémben (telt rá!) láttam a múltkor egy színes riportot arról, hogy ötvenezer hektó fekete pálinka **folyik** ki évente a zugfőzdék rézcsöveiből. Ellentétben fentebb említett, fontolgató szervekkel és hatóságokkal, ezek a zugpálinkások olyanok, mint a viccbeli vadászok: előbb főznek – azután számolnak.

Radványi Barna

PATINÁS KÖNYVEK

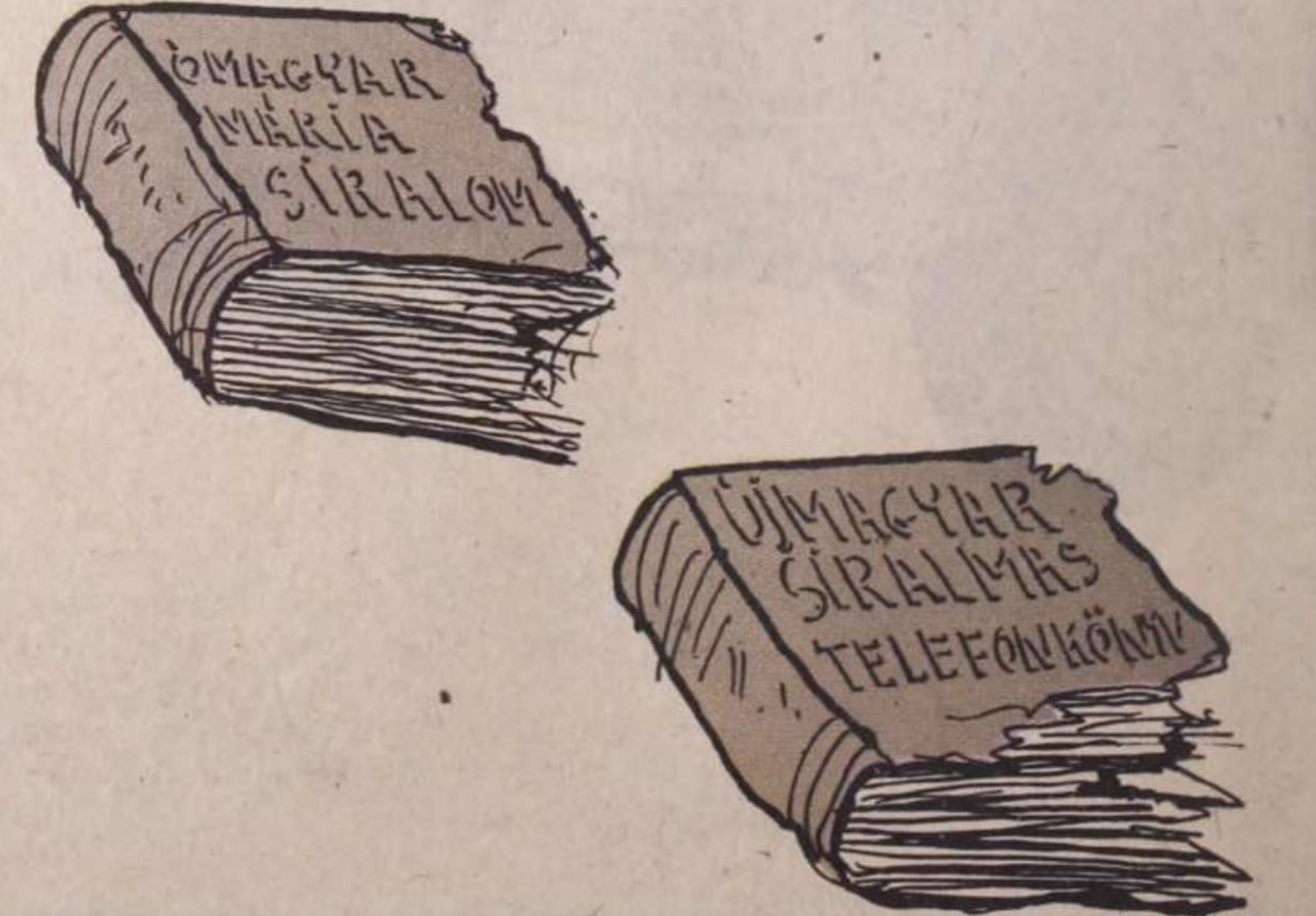

KISVÁLLALKOZÁSOK KORA

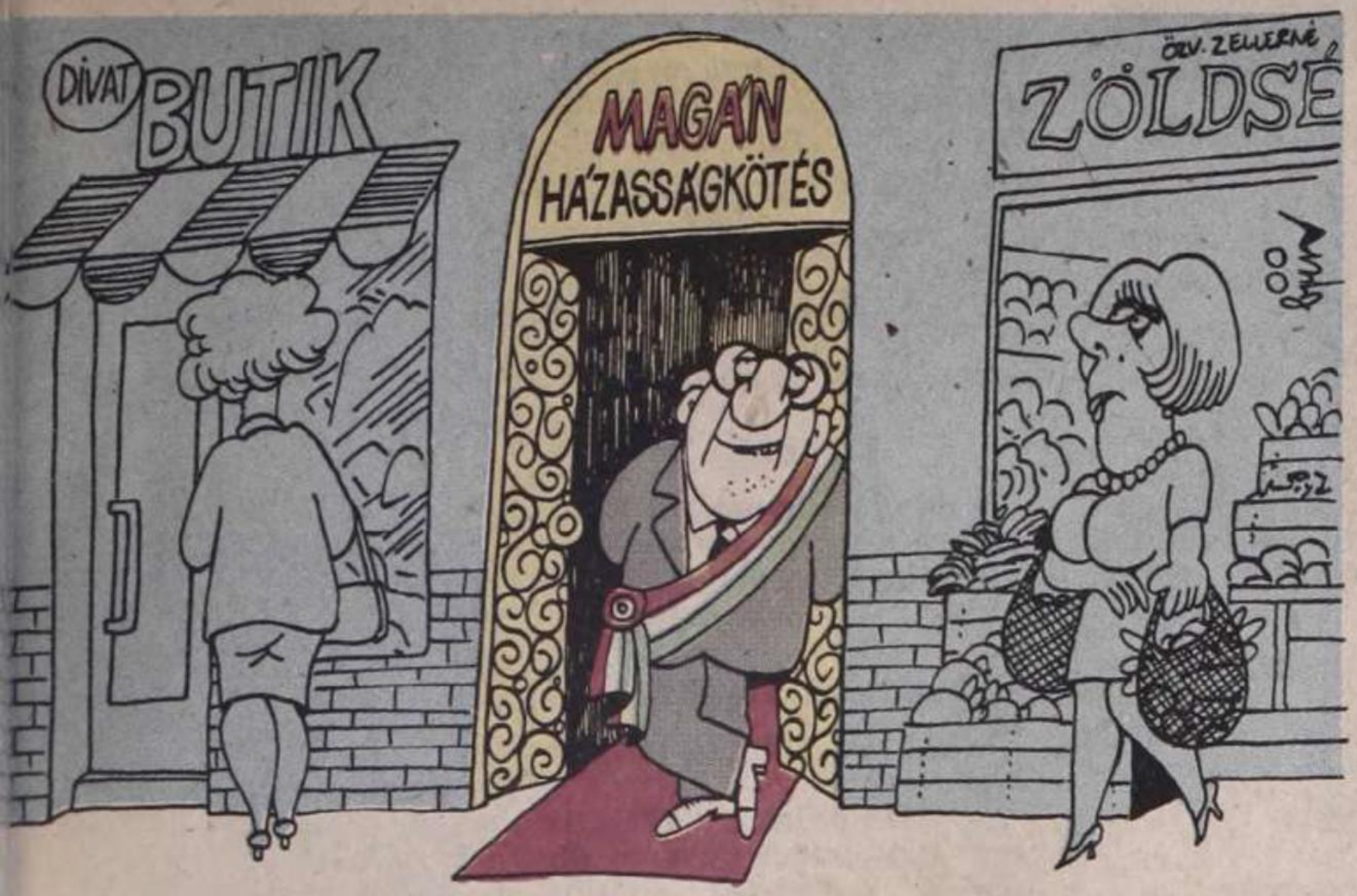

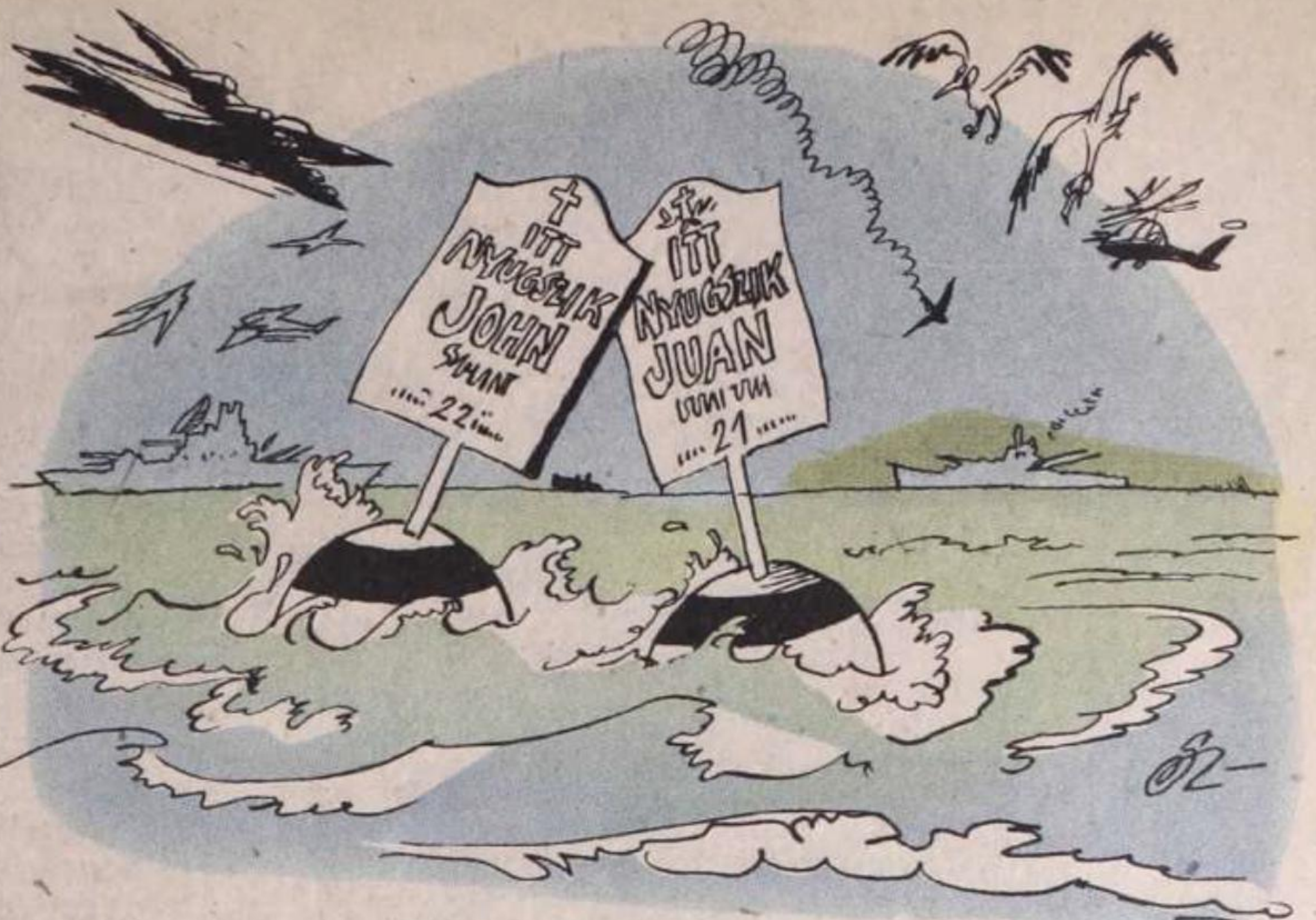

IRODALMI CUKRÁSZDA

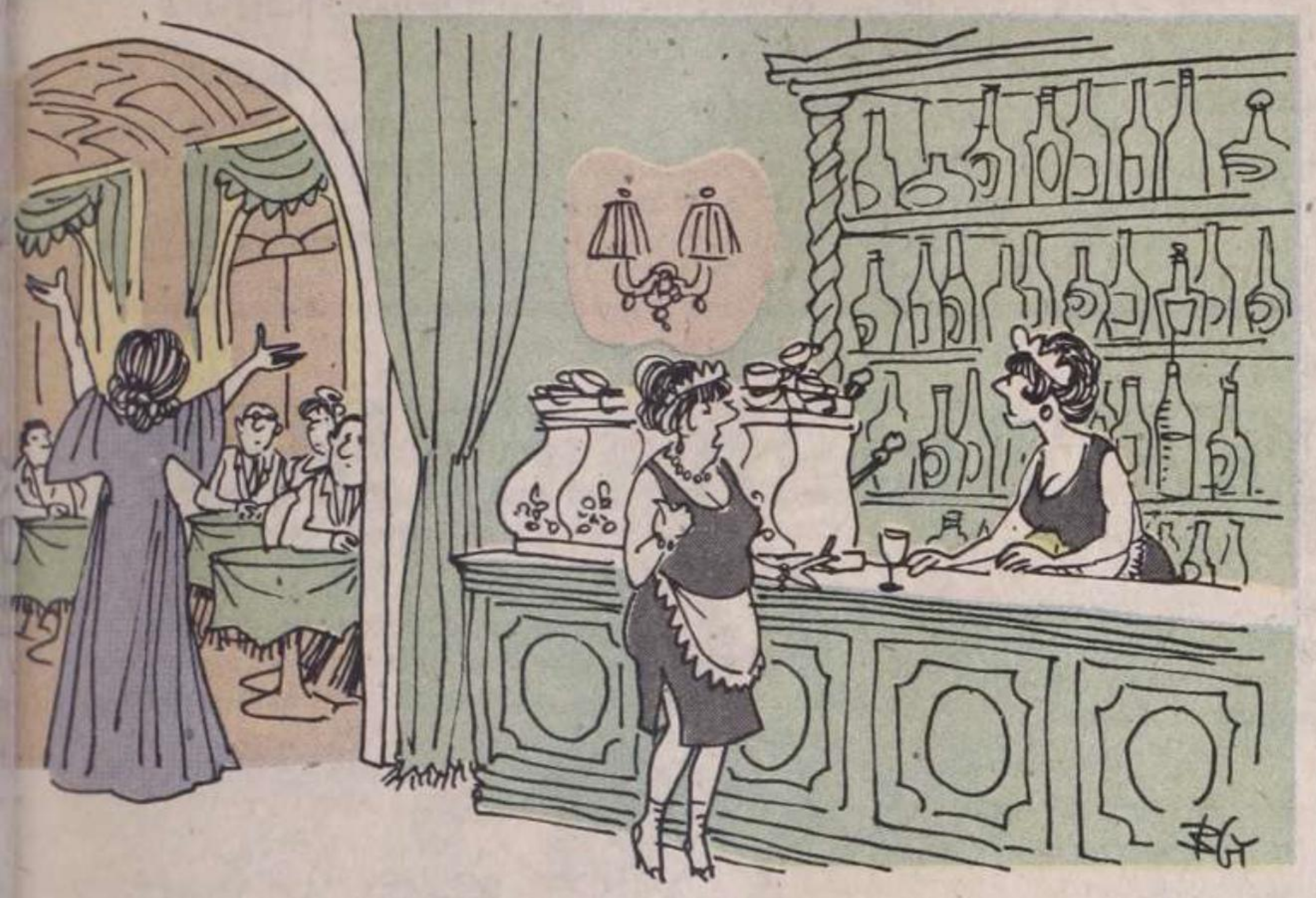

– Egy analfabéta vendég valami tortát akar . . . !

ÜZLETKÖTÉS

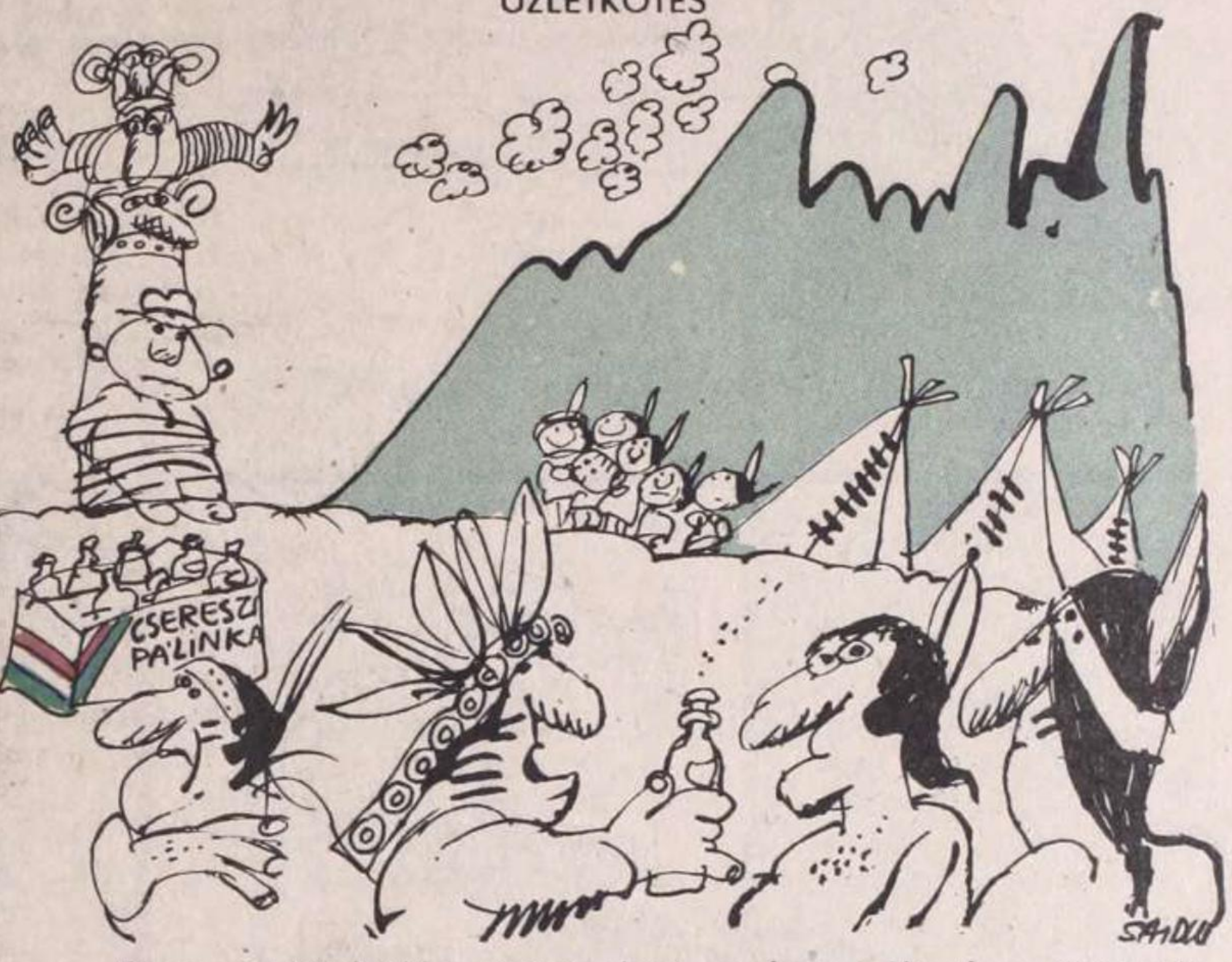

– Most megbűnhődik, amiért olyan gyakran változik a tüzes víz minősége.

Portyalevél

Alulírott, az Egyesült Frász Pityi alkó SE elnöke, a következők- en számolok be labdarúgó-csa- atunk nyugati portyájáról.

Az előzetes útitervnek megfele- ően először az FC Quäntchen ewissenbiss együttese ellen lép- ünk pályára. Ez a csapat a liech- ensteini cégliga nyolcadik osztá- yában játszik és százesztendős ennállása során kibérelte magá- ak a táblázat utolsó helyét. Az rdeklődés felkeltésére közöltük, ogy csapatunk a Magyar Kupa édője és erre a mérkőzésre a vá- ogatottjai nélkül áll ki. Azt nem artottam szükségesnek közölni, ogy a Pityinek sosem volt válo- atott játékosa, és hogy a Magyar upát Magyar-Mordsteiner Géza, végszerelde nyugdíjasa ajánlotta el az üzemrészek közötti Kövé- ek—Soványak mérkőzéssorozat esztesei számára. Nyugaton az mber ne fecsegjen ki államtitko- at . . .

A mérkőzést megelőző baráti occintgatások során megkérdez- em Giacomo Kalbsbein urat, az llenfél elnökét, hogy nem lenne-e zükséges egy szélvészgyors és gól- rős középcsatárra. Kalbsbein úr iharos érdeklődést mutatott, mire ladtam neki Böhönye II-t, a Pityi enterét százezertizennyolc ficcsért.

Az első félidő remek hangulat- an indult.

Az FC Quäntchen Gewissenbiss az első percben berúgta százesztendős történetének első gólját. Aztán a másodikat. Majd a harmadikat. Még mindig az első percben.

Jó volt látni a lelátón helyet foglaló egyszerű quäntcheniek tiszta örömét. Többen mámoros csókokat váltottak, halálos ellenségek lapogatták egymás hátát, egy ifjú hölgy önfeledt boldogságában szülni kezdett.

Kínossá csak később kezdett válni a mérkőzés. Amikor Sipetneki, a kapus őrült folyondár módjára tekeredett fel a kapufára, még mindenki csak felszisszent. Amikor Bergengóc, a beállós egy tizenegyesből lelőtte a polgármester cilinderét, még mindenki csak álmélkodott. Amikor viszont Böhönye II egy cseles mozdulattal a labdára lépvén hanyatt esett és mindkét fogsorát a mélykék quäntcheni égbolt felé parittyázta, kitört a frenetikus röhögés.

A polgármester cilinderével egyébként kalapozni küldtem Vigonya Janit, a csapat intézőjét, hátha sikerül némi kemény valutát begyűjtenie a tribünön. Nos, egy huncut vas sem jött össze, a cilindert viszont hivatalos bizonylattal bevételeztem a szakosztály szertárába.

Az általános jókedvben — őszinte csodálatomra — csak Giacomo Kalbsbein úr nem osztozott. Az ellenfél elnöke bőszült dúvadként rontott rám a mérkőzés szünetében.

— Ez magának szélvészgyors középcsatár? — ordította a fogatlanul kummogó Böhönye II-re mutatva. — Ez? Ez a botlábú kecske? Ez a mozgássérült víziló?

— Szó sincs róla — mondtam higgadtan. — Én nem is állítottam ilyesmit. Csupán megkérdeztem öntől, nincs-e szüksége egy szélvészgyors és gólerős középcsatárra? Ön igennel válaszolt, amit én teljesen helyénvalónak tartottam. Kinek ne lenne szüksége egy ilyen középcsatárra? Aztán merőben más tárgyra tértem és eladtam önnek Böhönye II-t. Ám, ha ön nem ura a szavának, én készséggel visszavásárolom a fiút.

— Helyes! — kiáltott az elnök. — Ide a százezertizennyolc ficcset!

— Azt hiszem uram, ön teljesen megőrült — mondtam jeges nyugalommal. — Százezertizennyolc ficcset egy ilyen rossz játékosért? Egy botlábú kecskéért? Egy mozgássérült vízilóért? Itt van tizennyolc ficcs és kvittek vagyunk.

Mély elégedettséget éreztem. Így kell bánni ezekkel a dörzsölt kapitalistákkal. Hiszen már Antidühring elvtárs megmondotta: „Döntsd a tőkét, ne siránkozz!" A megmaradt összeg egy részén hi-fi-tornyot vásároltam, a többit a városka nemeskeblű hölgyei között osztottam szét, bizonyos szolgáltatások fejében, amelyeket forró baráti légkör tett felejthetetlenné, hiszen a sportvezető sincsen fából.

A második félidőre az ellenfél teljesen új csapattal lépett pályára. Hogy vereségünk mérvét csökkentse, ördögi fordulattal a helybeli dalárda hölgyszólamait állította ki ellenünk. Így sikerült tisztes 24:0-ás vereséggel távoznunk. Az eredményt azonban megóvtam, mert az egyik dalos hölgy csúnya basszushangon káromkodott.

Giacomo Kalbsbein úr ezek után sportszerűtlen módon lemondta a kialkudott díszvacsorát, de egy vasúti töltés oldalában dúsan burjánzó és vitamindús pázsitra bukkantunk, amelyből a fiúk kedvükre legelészhettek.

Hazatérve a csapat tagjai között fejenként százezer forint célprémiumot osztottam ki. Ez mérlegtechnikailag úgy vált lehetségessé, hogy az üzem huszonkét agg takarítóasszonyával egyenként ötvenezer forint jutalom átvételét írattam alá. Hogy ezek a takarítóasszonyok egy árva fillért sem kaptak, az semmiképpen sem ellenkezik a szocialista munkamorállal, hiszen — bárki ellenőrizheti — az Egyesült Frász irodái ragadnak a kosztól.

Hivatkozom megrendült egészségi állapotomra és tisztelettel kérem, hogy az ítélet meghozataláig szabadlábon védekezhessek.

Peterdi Pál

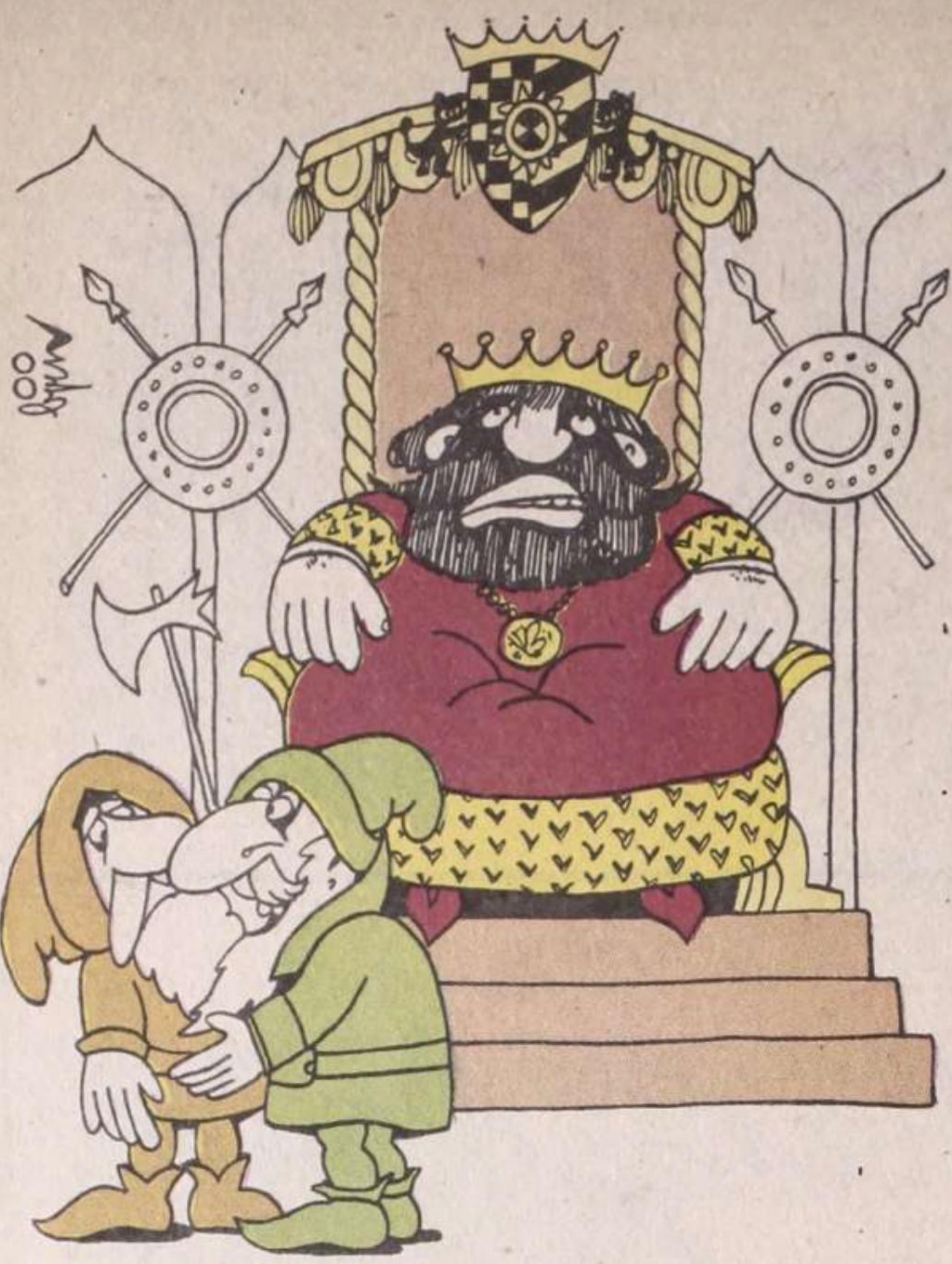

– De ki mondja meg őfelségének, hogy a legkisebb fia is kinn maradt Tündérországban?

PÉNTEKI SÜTÉS

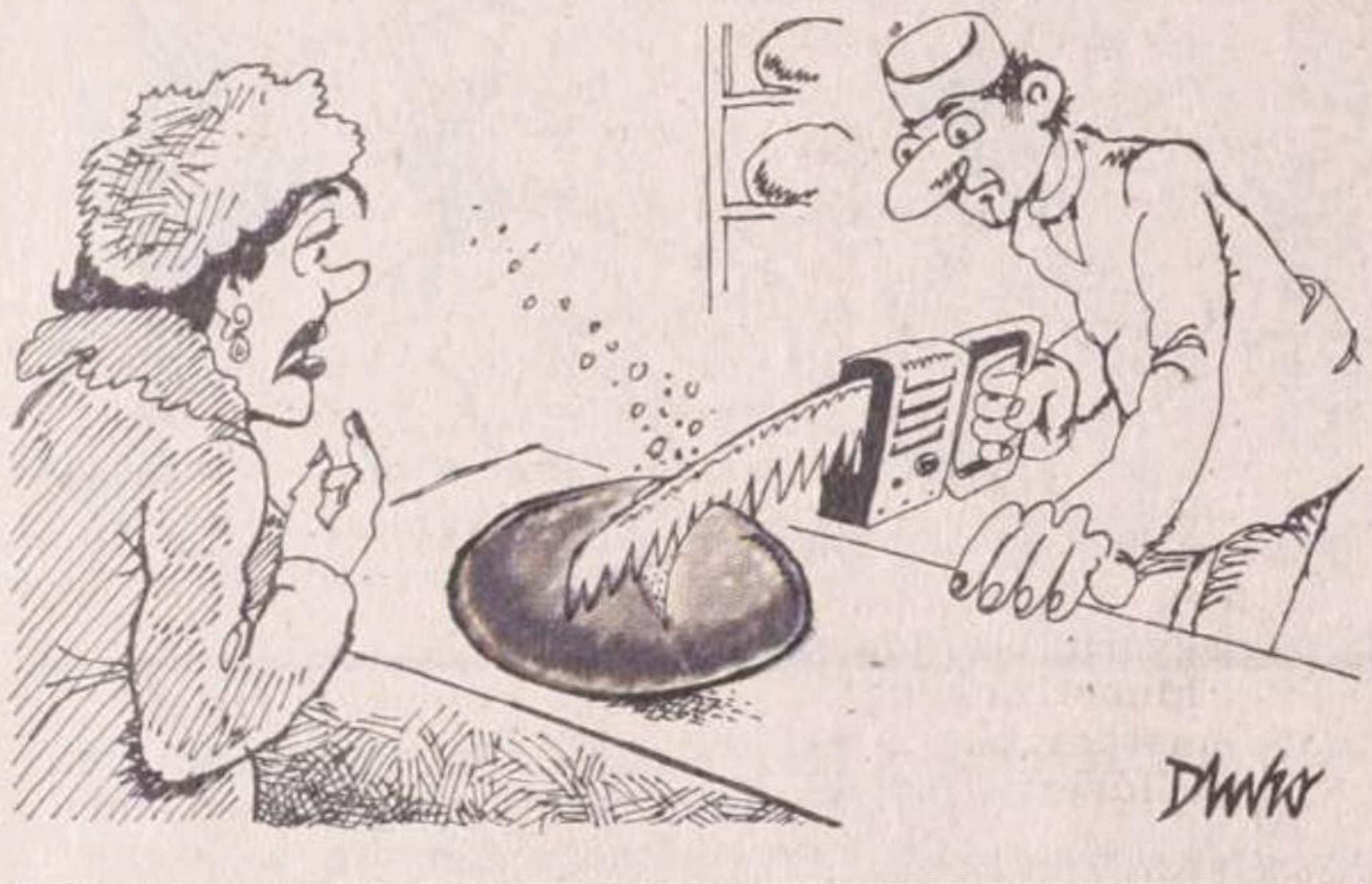

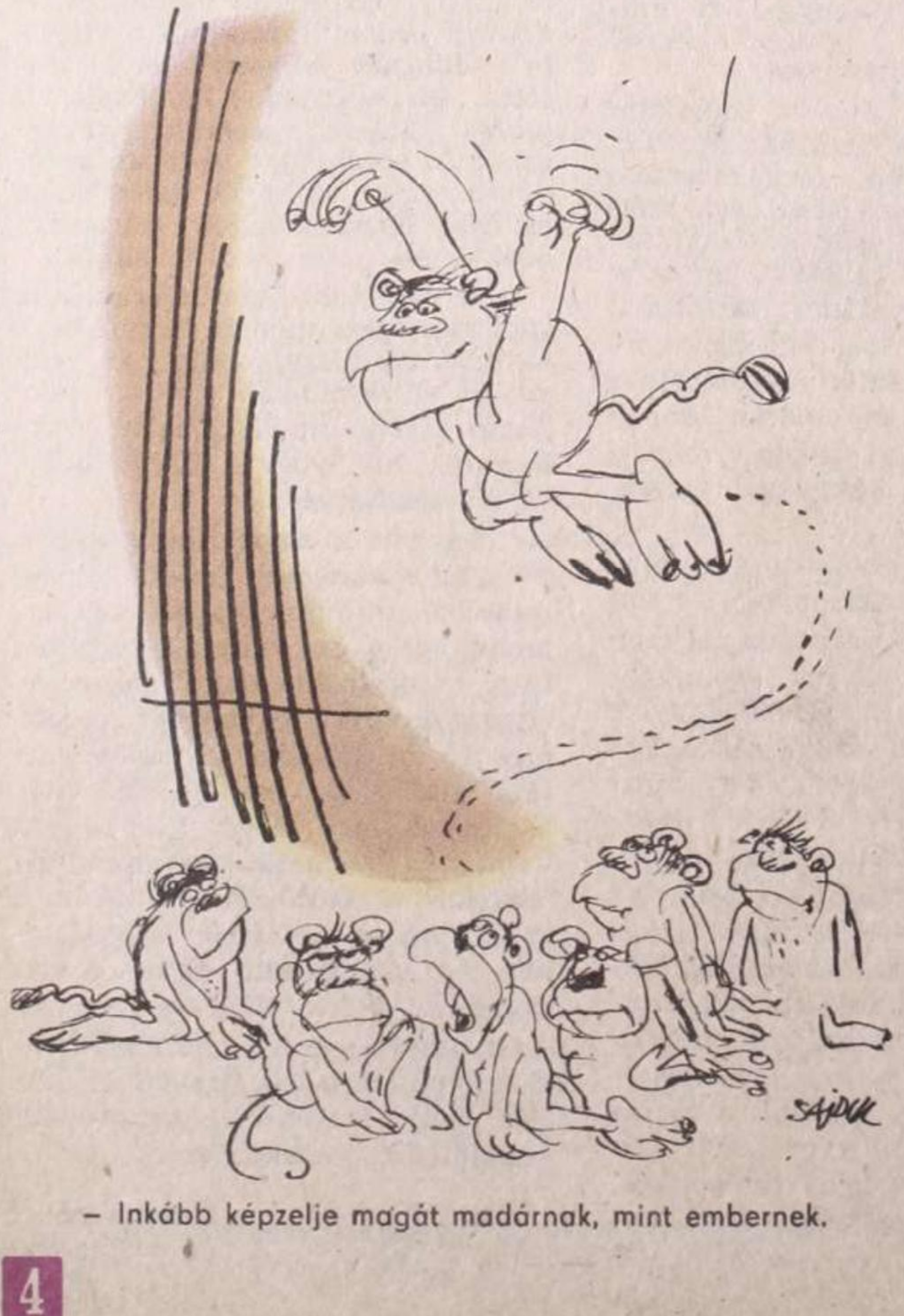

– Inkább képzelje magát madárnak, mint embernek.

SZILÁNKOK

BIZALMATLANSÁG

— Alkalmazzuk pénztárosnak, de egyelőre csak az üres kasszát kezelheti.

IVÁS

— *Én minden vásárlás előtt spiccesre iszom magam, mert józanul nem tudom elviselni az eladók udvariatlanságát.*

HÁZASSÁG

— Már 35 éve annak, hogy nem bírom ki tovább a férjem mellett.

FENYEGETÉS

— *Kitagadlak az örökségemből, bár igaz, hogy semmim sincs.*

MAZOCHISTA

— Kérem a napi két pofonomat, mert úgy megszoktam.

BEOSZTÁS

— *Hétfőn, szerdán, pénteken a barátod vagyok, kedden, csütörtökön, szombaton a rosszakaród, vasárnap pihenek.*

FILOZÓFIA

Y. életfilozófiája: úgy élj, hogy minden napnak legyen meg a káröröme.

ÉRVELÉS

— *Megértheted Mariska, hogy ebben a nemzetközi helyzetben nem adhatok neked több kosztpénzt.*

KALAPÜZLETBEN

— Milyen kalapot parancsol?

— Bármilyent. Nekem csak svájcisapkám van, de kalapot szeretnék emelni egyszer azon apák előtt, akik asszony nélkül, egyedül, s mégis türelemmel, szeretettel nevelik fel gyereküket.

REKLÁM

Gyártmányaink minőségére 17 felsőbb szervünknél panaszkodhat!

FOGORVOS

A kezdő fogorvos húsz statisztát szerződtetett, hogy zsúfoltnak tűnjön a rendelője.

SZTK-BAN

— *Ideges vagyok. Mit ajánl ez ellen doktor úr?*

— *Bemutatom önt egy még idegesebbnek. Ez talán használni fog.*

ALBÉRLET

GYERMEKTELEN HÁZASPÁRNAK KIADÓ EGY KÜLÖN BEJÁRATÚ KÉTAJTÓS SZEKRÉNY.

REGÉNY

Van, akinek kész regény a munkakönyve.

SAKK

— Én gondosan mérlegelem az ellenfél gyengéit, mielőtt kikapnék.

ÍZLÉS

— *Nem tetszik nekem ez a kertitörpe. Túl alacsony!*

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

NOSZTALGIA LEXIKON

A

ARISZTID

A labdája mindig taccs volt,
Mint legtöbb gróf, ő is raccsolt.
Ma csak hagyomány képében
raccsolgatunk a tévében.

ANDRÁSSY ÚT

Hintósor s nem autódugó . . .
árnyas platán, titkot súgó,
mert lógőz, ha volt is netán,
attól nem ment ki a platán.

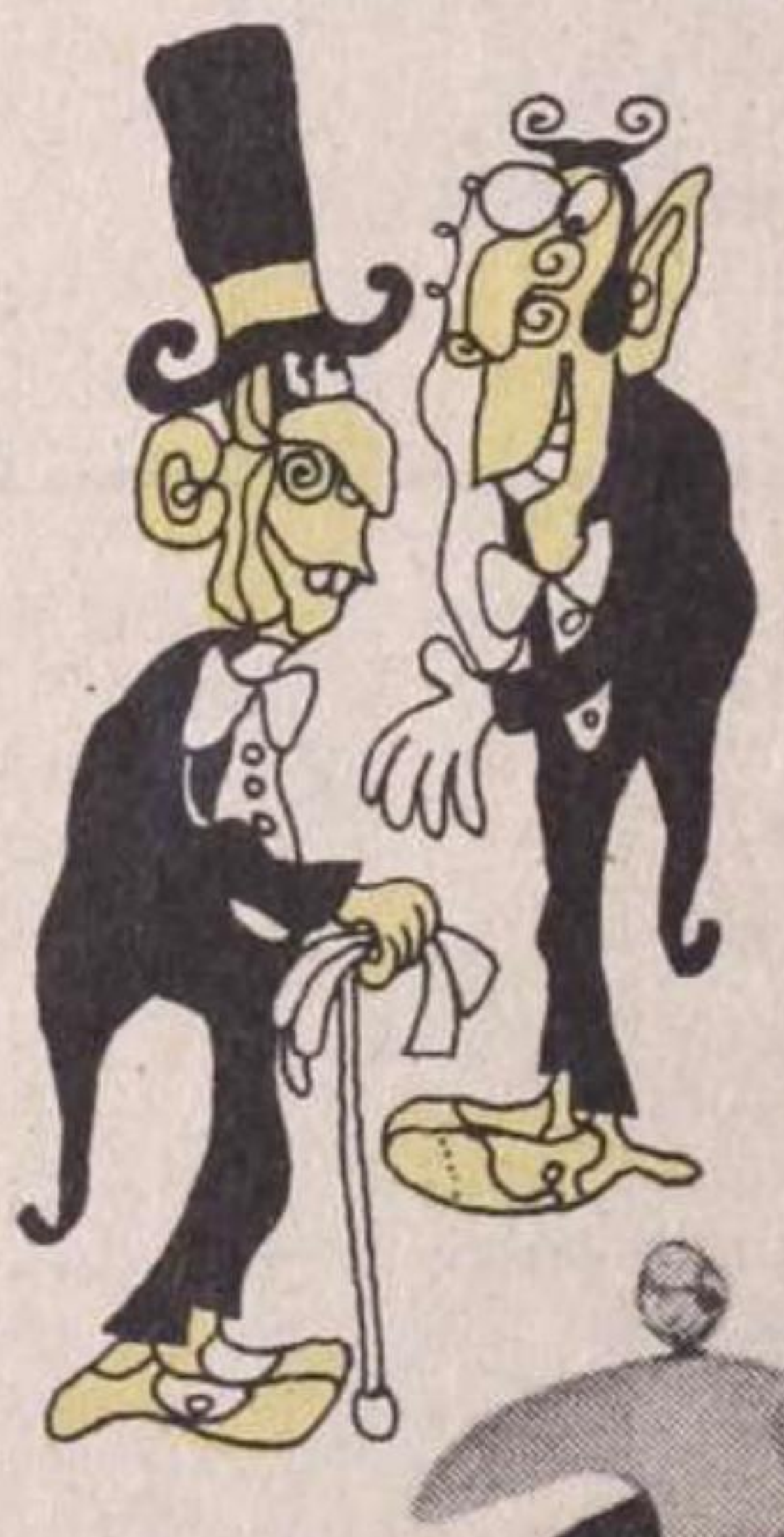

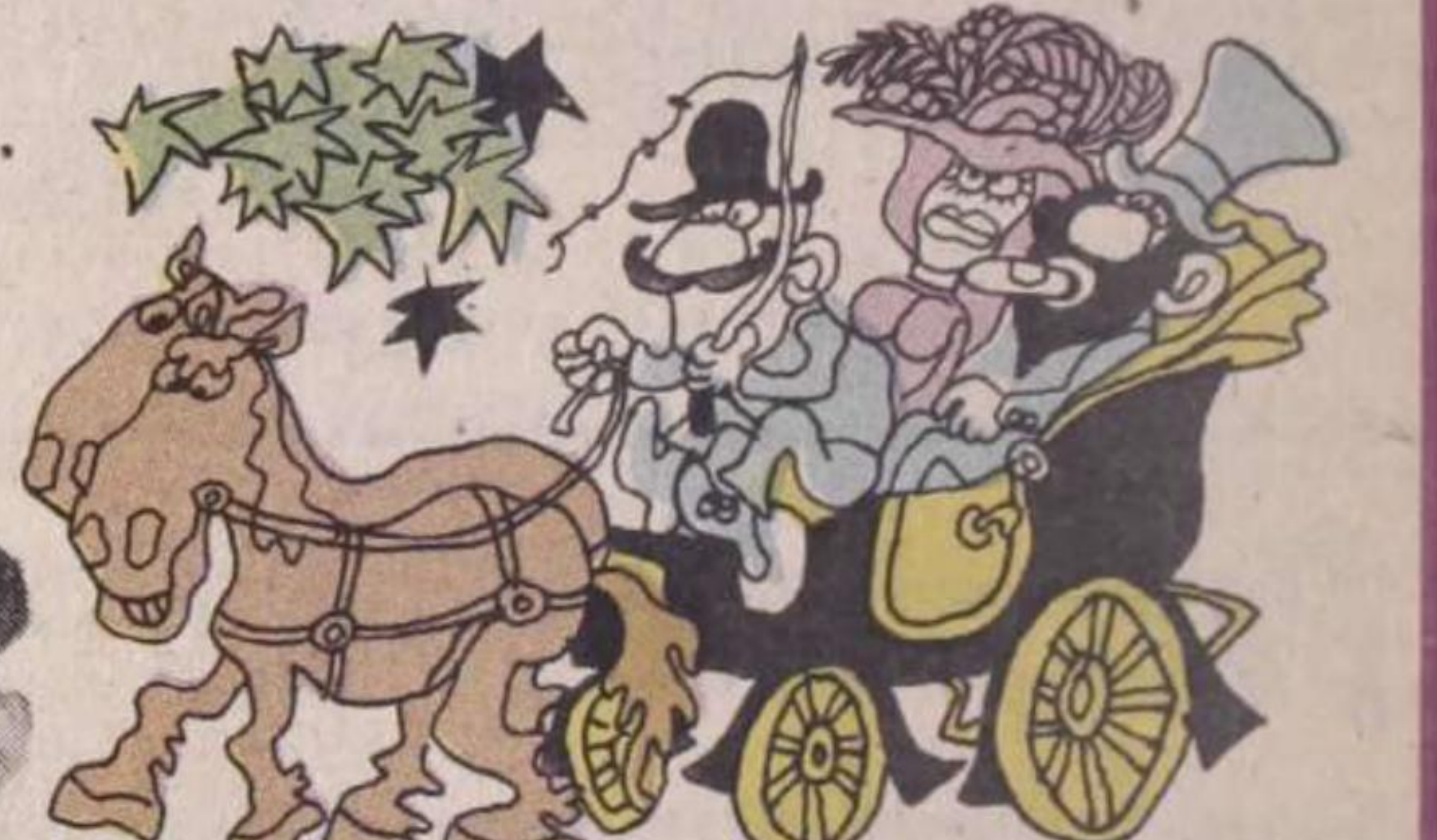

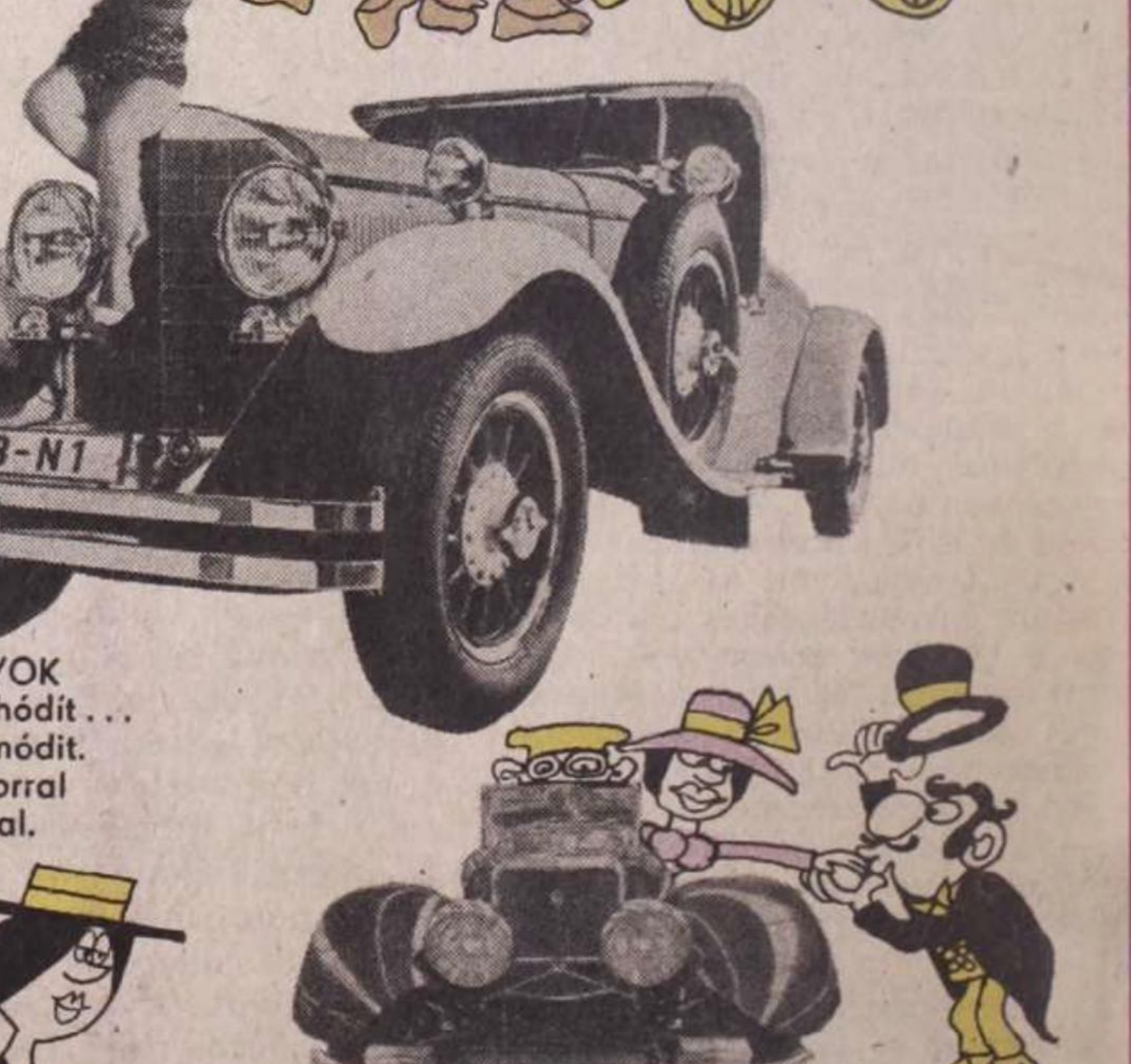

ANGOLKISASSZONYOK

Gazdagéknál angol hódít . . .
lányuk tanult angol módit.
Szegénygyerek lógó orral
beérte egy angolkórral.

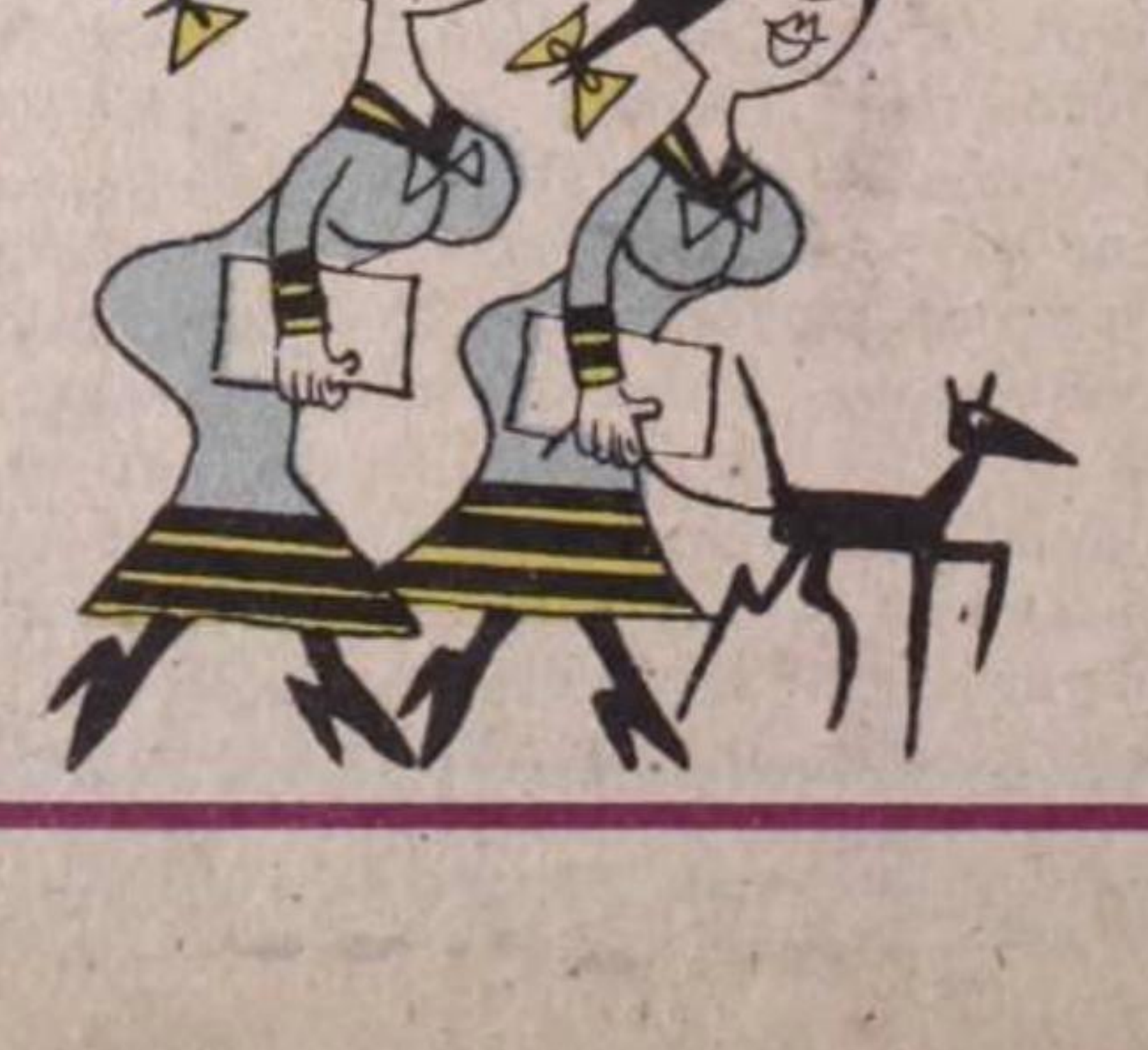

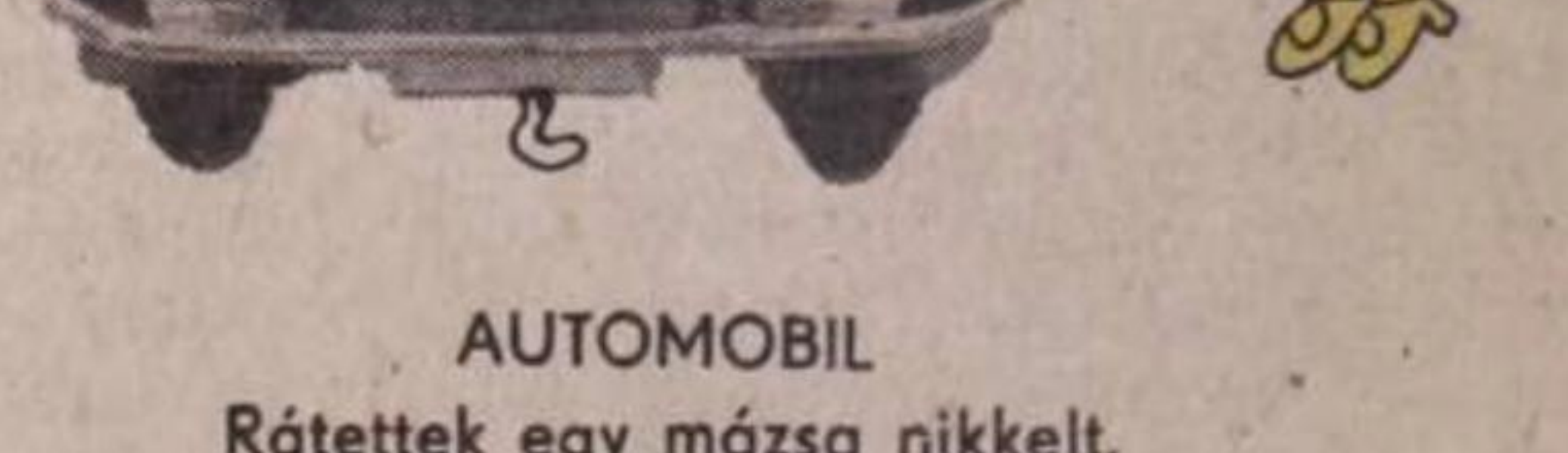

AUTOMOBIL

Rátettek egy mázsa nikkelt,
gyalogos rá mégse pikkelt,
mely dologban az a velő.
hogy ritkábban fordult elő.

VIDEOLEMEZ

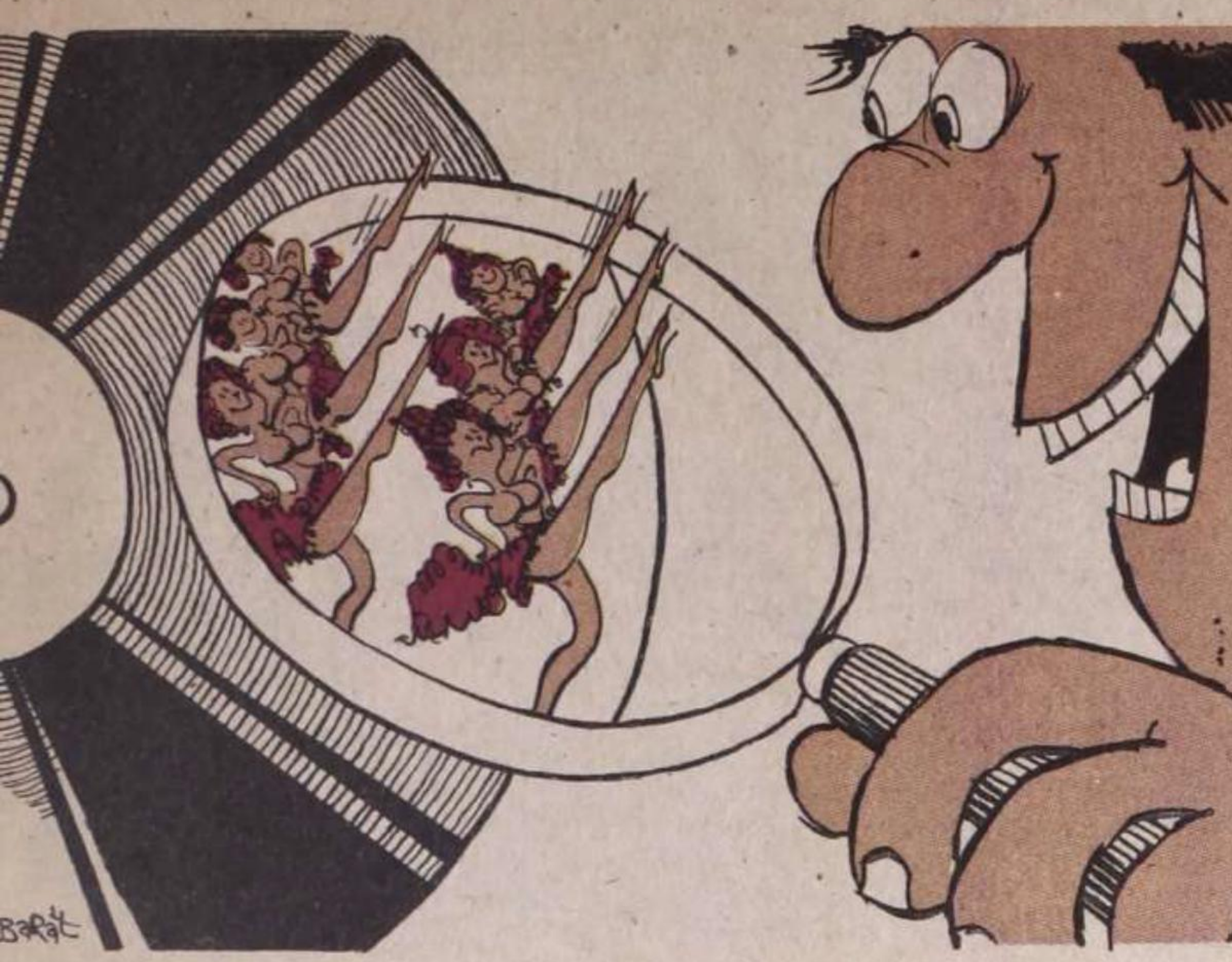

ELLENTÉTEK

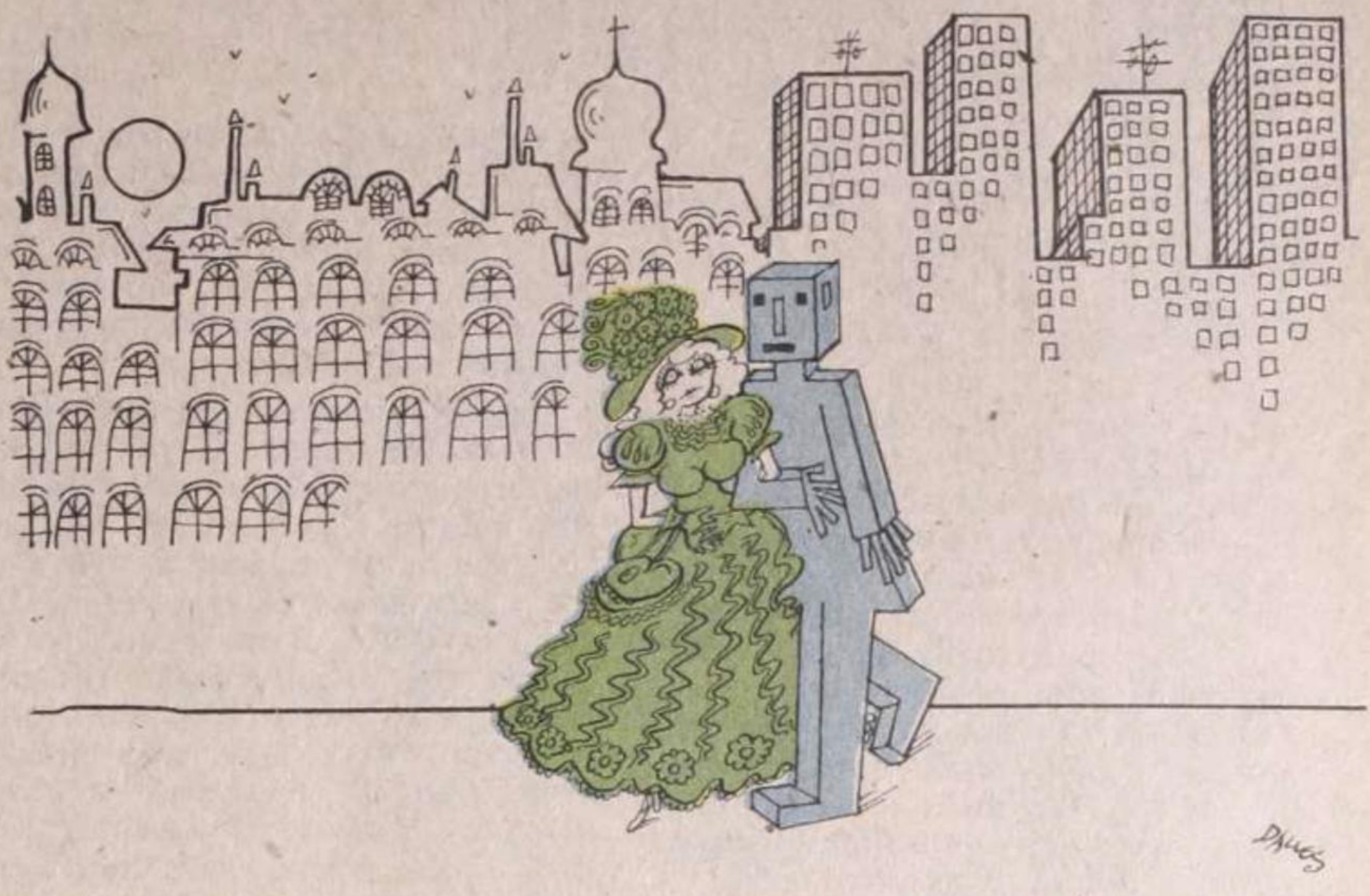

NYELVI

SZÖSZÖCSKÉK

Hol vagy, Malvin?

A kérdés nem földrajzi. Lapjainkban lépten-nyomon olvasható, merre is terül el a szóban forgó hölgy, lletve, hogy merre terülnek el a szóban forgó — és Falkland vezetéknévre hallgató — hölgyek.

Ki a csuda lehet ez a Malvin, akiről szigetcsoportot neveztek el? Múlt századi argentin anyakirályné netán? Egy spanyol régens hitvese? Latin szent? Bennszülött vajákosasszony?

Egyik sem. Malvin ugyans nem létezik.

Valamikor, hajdanában-danában a Falkland-szigetek még nem voltak Falkland-szigetek, nem lévén még brit kézen. Szó, ami szó, argentin kézen sem voltak azidőtt. Hanem francián. És a szigeteket a francia gyarmatok sorába csatoló Bougainville nevezte el 1764 áprilisában hódítása tárgyát (tárgyait) így: Iles Malouines. Magyarul: *Malói-szigetek.* Vagyis a Bretagne-ban található Saint-Malo kikötőváros a szigetek névadója. A Malonines aztán spanyol átírásban Malvinas lett, ugyanezzel a jelentéssel. Mivel azonban a magyar fordítóknak ez a név semmit nem mondott, a Malvin viszont ismerősen csengett, mint olyasvalaki, akinek vigyáznia kell, ha jön a kanyar... nos, a többit tudjuk.

Tetszenek tudni, miért „tök" a magyarnak nevezett, ám svájci ábrázolatú és német eredetű kártya egyik színe? Azért, mert németül eredetileg Schellének hívták. Schelle csörgőt jelent — de a hím herét is így becézték vala. A hajdani fordító — alkalmasint katonaember — a szónak szemlátomást csupán utóbbi jelentését ismerte... (A kártyaszín azóta „civilizálódott": mifelénk ma már főzeléknövényt ábrázol a rajza. Igaz, a zöld indák egy erősen csörgőszerű tököt díszítenek, de ez még mindig jobb, ugyebár, mint ha a magyar félrefordító elképzelését bocsátaná közszemlére és közkézre a kártyagyár...)

Nos, így valahogy jártunk Malói Falkland Malvinnal is. Azzal a különbséggel, hogy a jelen esetben főként a magyarító bizonyult — hm — dinnyének.

*

A Rejtvényfórum című sportkiadvány „A szörf" című cikkéből idézek:

„Mint minden jövevényszónak, ennek a fordításával is kissé bajban vagyunk. Mondhatnánk szélsiklásnak, széllovaglásnak, szélvitorlázásnak, s még ki tudja, hány elnevezést fog ráragasztani a hazai humor? Maradjunk addig is az eredetinél: szörfölés."

Mi tagadás, a „szélvitorlázás" szót csakugyan humorosnak nevezhetjük, szél nélküli vitorlázás úgyszólván lehetetlen lévén. A névmagyarosításra szoruló sportág — gondolom — nem is abban különbözik a vitorlázástól, hogy hozzá szél kell. (Magam egyébként, megvallom, a „szélvitorlázás" műszóval most találkoztam először. Ebből is látható, mennyire fölkészületlen vagyok hazai humorból.)

De vajon mi a humoros a szélsiklásban? Vagy abban, hogy a széllovas a szélsiklóján állva nyargal a hullámokon? Mindez pontosan annyival humorosabb a szörfölésnél, amennyivel az asztal humorosabb a téblnél, vagy a szamár a dankinál.

A tanácsot mindenesetre megkaptuk: ne is kíséreljük meg a jövevény műszó magyarítását. Az efféle olcsó humorizálgatás helyett maradjunk meg az egyedül idvezítő szörfölésnél. Hisz ez mindjárt kevésbé humoros nemde, annak ellenére, hogy erősen emlékeztet a szörpöt hörpölők szürcsölésére.

Arról nem is szólva, hogy mennyivel közérthetőbb.

Timár György

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A fiatal főnök figyelmezteti titkárnőjét:

— Mancika, az, hogy valóban haladt a gépírásban, még nem jelenti azt, hogy nem kell feszes pulóvereket hordania.

•

Kovácsné beállít az ügyvédhez és megkérdi:

— Doktor úr, válóok-e az, ha a férj bejelenti a feleségének, hogy a déli gyorssal utazik, és e helyett éjjel személlyel megy el?

•

— Amikor ötéves voltam, elütött egy autó — meséli egy korosodó asszony egy társaságban.

— Nem inkább fiáker volt? — kérdezi kajánul egyik barátnője.

BÉKÉLTETŐ TÁRGYALÁS

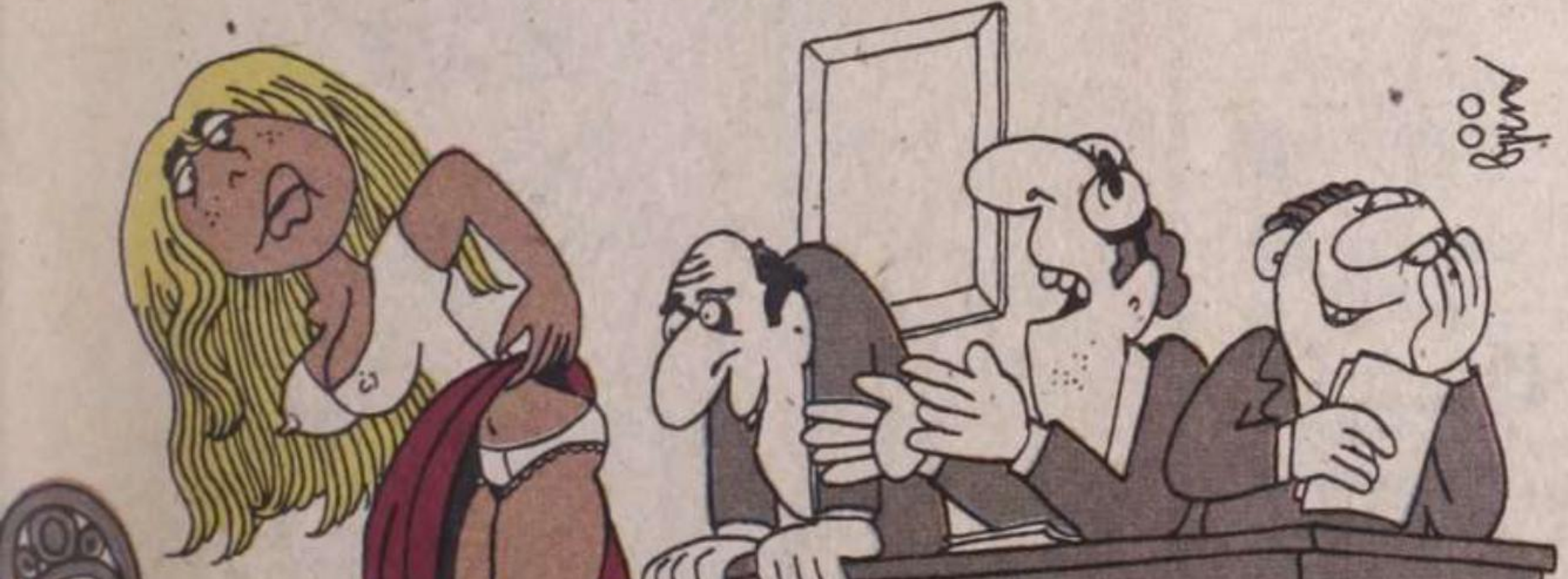

– Ugyan, kedves kartársnő, nem kell olyan nagy ügyet csinálni abból, hogy a főnök belecsípett a fenekébe!

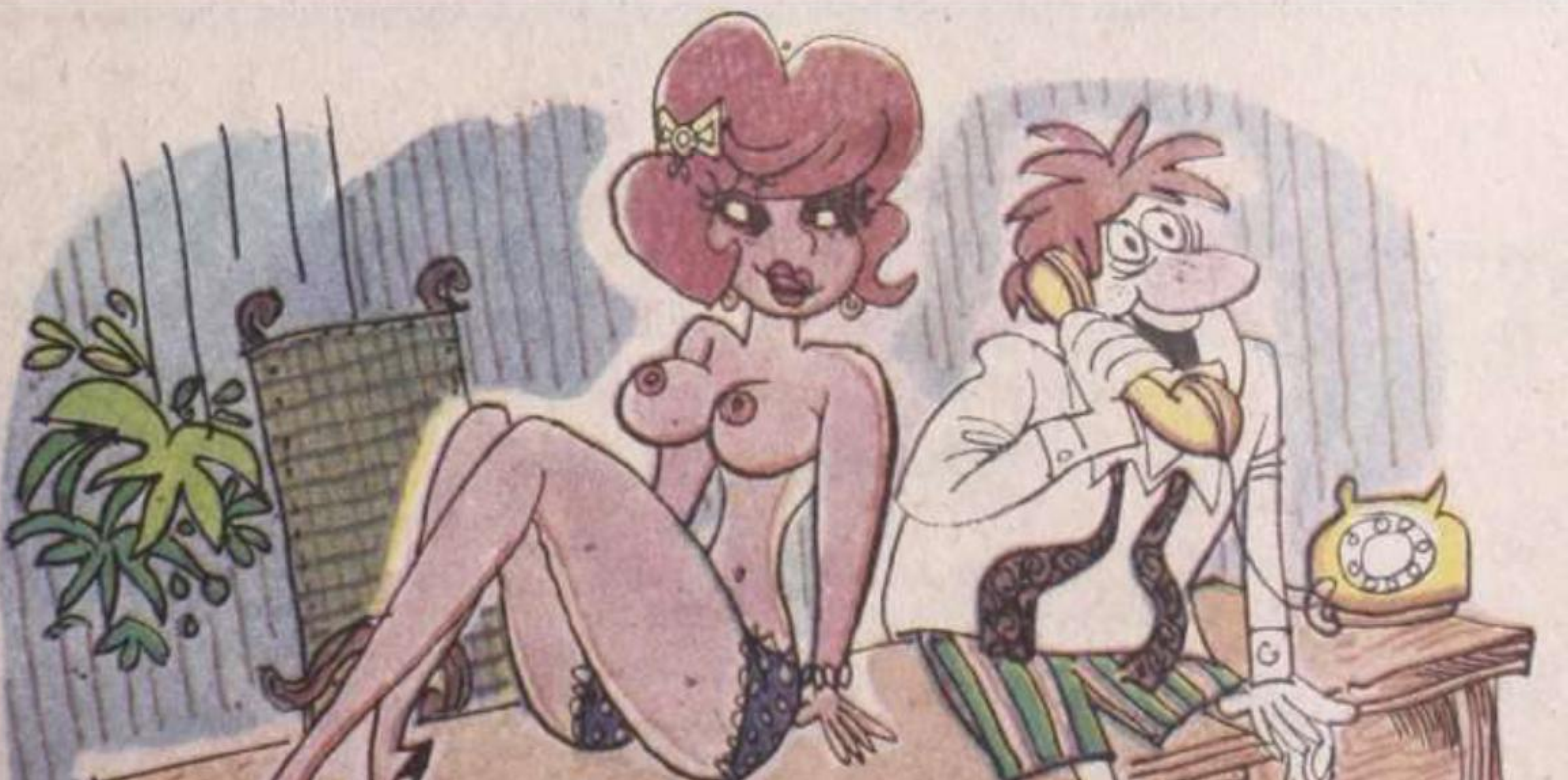

– Képzeld, angyalom, nincsenek nyelvi nehézségeim a külföldi üzletkötővel.

Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt és sajnálom a Magyar Televíziót, miközben a Főzőcske különkiadását nézegetem. Nem először sajnálom a Magyar Televíziót, sajnálom mindannyiszor, valahányszor arra gondolok, hogy milyen kemény feladat lehet nap mint nap legalább egy 50—60 perces olyan műsort produkálni, ami a nézők túlnyomó részének tetszik. Amiről másnap eszmét cserélnek munkahelyeiken, amire érdemes visszaemlékezni s amin érdemes összeveszni azzal, akinek nem tetszett. Ha ez az egyórányi műsor megvan, akkor már nagy baj nincs, előtte a félórás híradó, utána még valami akármi s a nagyérdemű közönség elégedetten tér nyugovóra. Csak *egy* jó óra legyen s az este meg van mentve. De azt az egyetlen jó órát sem lehet könnyű napról napra előteremteni. Már csak azért sem, mert kis ország vagyunk; a kereken tízmilliónyi magyarnak ugyanúgy egy jó óra kell, mint a — teszem azt — hatvanmillió nyugatnémetnek, vagy százmillió japánnak.

Igen ám, de a hatvanmilliós NSZK-ban hatszor annyian töprenghetnek, hogy mi legyen az az esti egy jó óra, hatszor annyi ötletes ember, hatszor annyi jó színész és hatszor annyi rátermett rendező erőlködik azon, hogy az az egy, egyetlenegy jó óra összejöjjön. Akárhány csatornán ad műsort a televízió, egyetlen igazán jó óra megmenti az egész intézményt. Kis ország vagyunk, de vannak még kisebb országok is. (El sem merem képzelni, hogy milyen lehet például az albán televízió műsora.) Nézem hát a Főzőcske különkiadását s reménykedem a gyors népszaporulatban.

Jelzem: maga az ötlet nem rossz. Egy népszerű és emlékezetes sorozat rokonszenves külföldi főszereplőjét idehozatni s végigcsináltatni vele valami olyasmit — adott esetben egy ételt —, amit a sorozat folyamán franciáknak, angoloknak, spanyoloknak s mindannyiszor remekszép nőknek csinált. És íme most nekünk csinálja, csak nekünk, más náció fiai ebből nem ehetnek. Kis ország vagyunk, de ennyit azért mégiscsak megengedhetünk magunknak.

Úgy gondolom, nem lenne rossz ötlet Pestre hozatni Gerdát, a Buddenbrook családból, hadd hegedüljön nekünk egy órácskát. Az sem baj, ha hamisan szól a nyirettyűje, a lényeg az, hogy csak nekünk fog hegedülni. S mi lenne, ha egy jó kis esti műsorunkban fellépnének Charlie angyalai s viháncolnának egy órácskát, de csak nekünk, senki másnak. S mellesleg kinyomoznák, hogy mért késik a Kősó utca 8-as számú ház tatarozása például.

Itt járt Siegfried Rauch, vagyis Thomas Lieven s nemcsak hogy megtanult néhány mondatot magyarul, nemcsak hogy énekelt egy nótát arról, hogy apróságok miatt nem érdemes bosszankodni, de még főzött is rakott nokkedlit, hogy az Isten áldja meg őt érte mind a két kezével.

A rakott nokkedli receptjét nem írtam fel, mert a nokkedlit korántsem találtam annyira rokonszenvesnek, mint azt, aki főzte. Felírtam ellenben egy főműsor receptjét s ez így hangzik:

Végy négy darab népszerű magyar színművészt, ültesd őket össze és meséltess el mindegyikükkel egy jó kis sztorit valamelyik forgatásukból; hogy az idő szaporábban múljék, idézz fel régi szerepeikből egy-egy részletet, mely a Televízió archívumában minden mennyiségben kapható. Keverj most a négy magyarhoz egy nyugatnémetet, ez pikáns ízt ad a műsornak, ha énekel, az sem baj. Ne felejtsd el az egészet már az elején megsózni a nyugatnémet művész feleségével és két egészséges gyermekével, de csak módjával, egy-két percnyire. Keverd össze az így összeszedett anyagot alaposan, hintsd meg egy kis népitánccal és tálalhatod. Fogyaszd el az egészet együltőhelyedben, mert másnap reggel már ehetetlen.

Tabi László

VÉBÉ

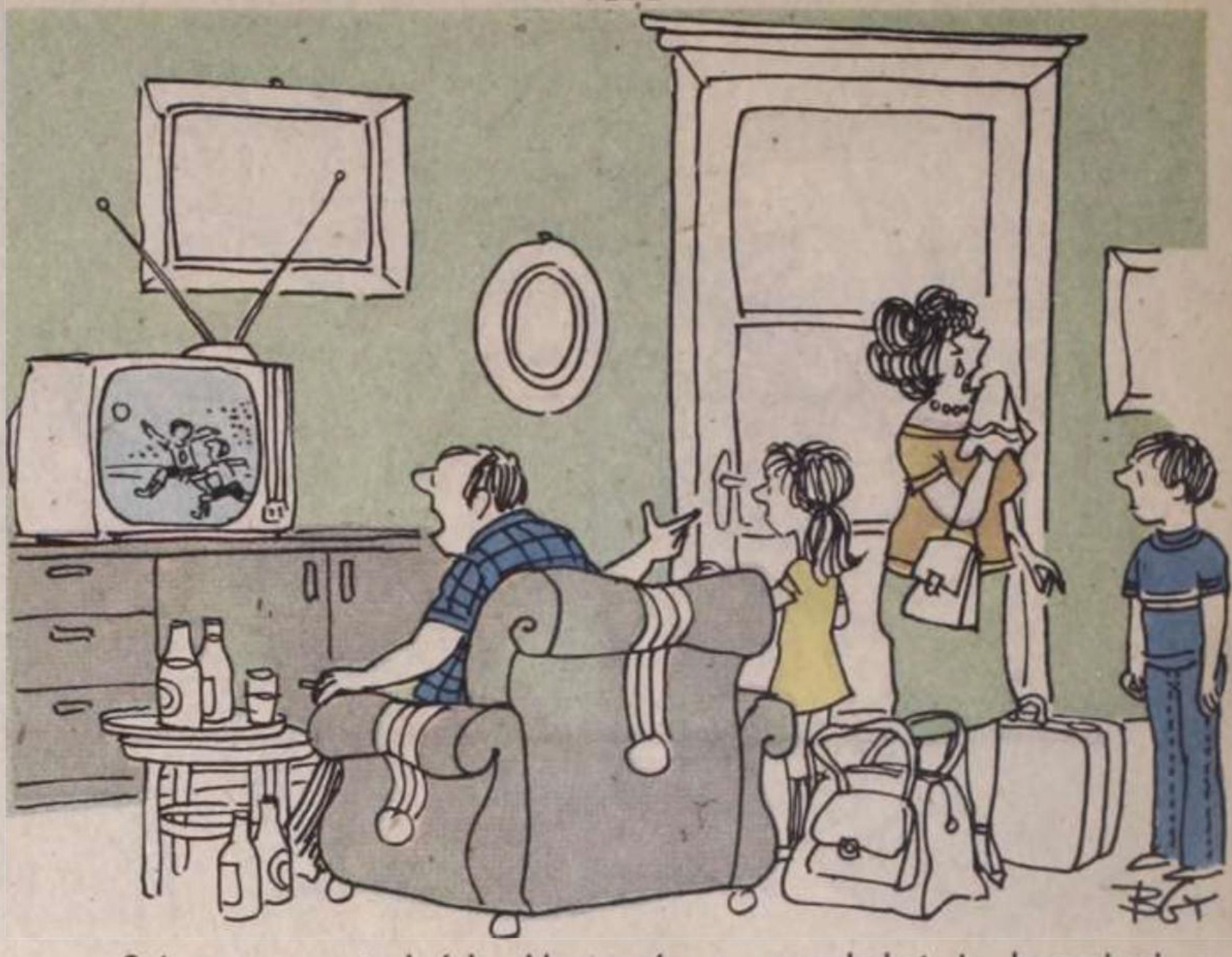

– Szívem, nem tudnád akkor már a gyerekeket is hazavinni a mamádhoz?

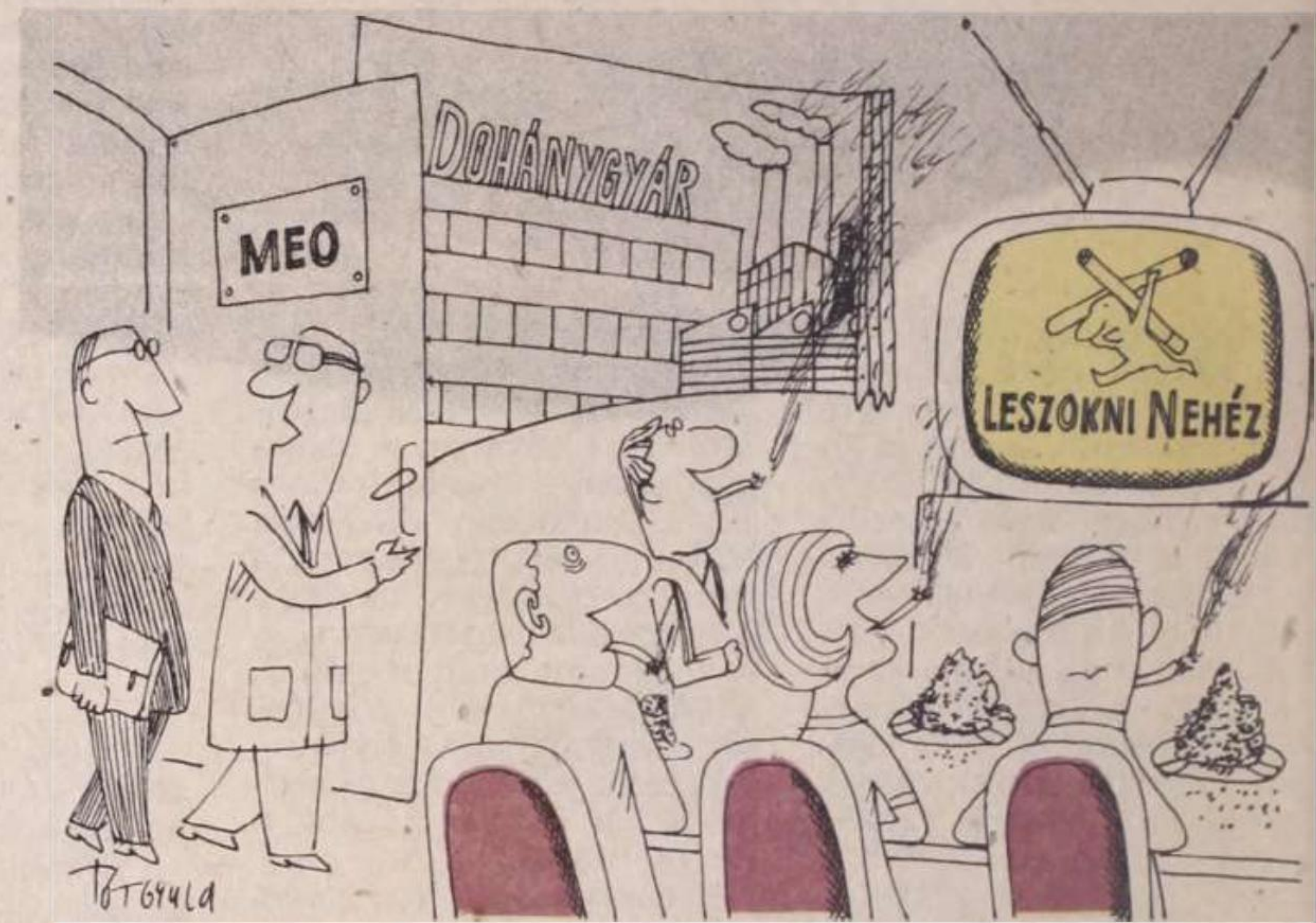

– Gondoltuk, sokkal könnyebben megy a munka, hogyha tévézhetnek is közben...

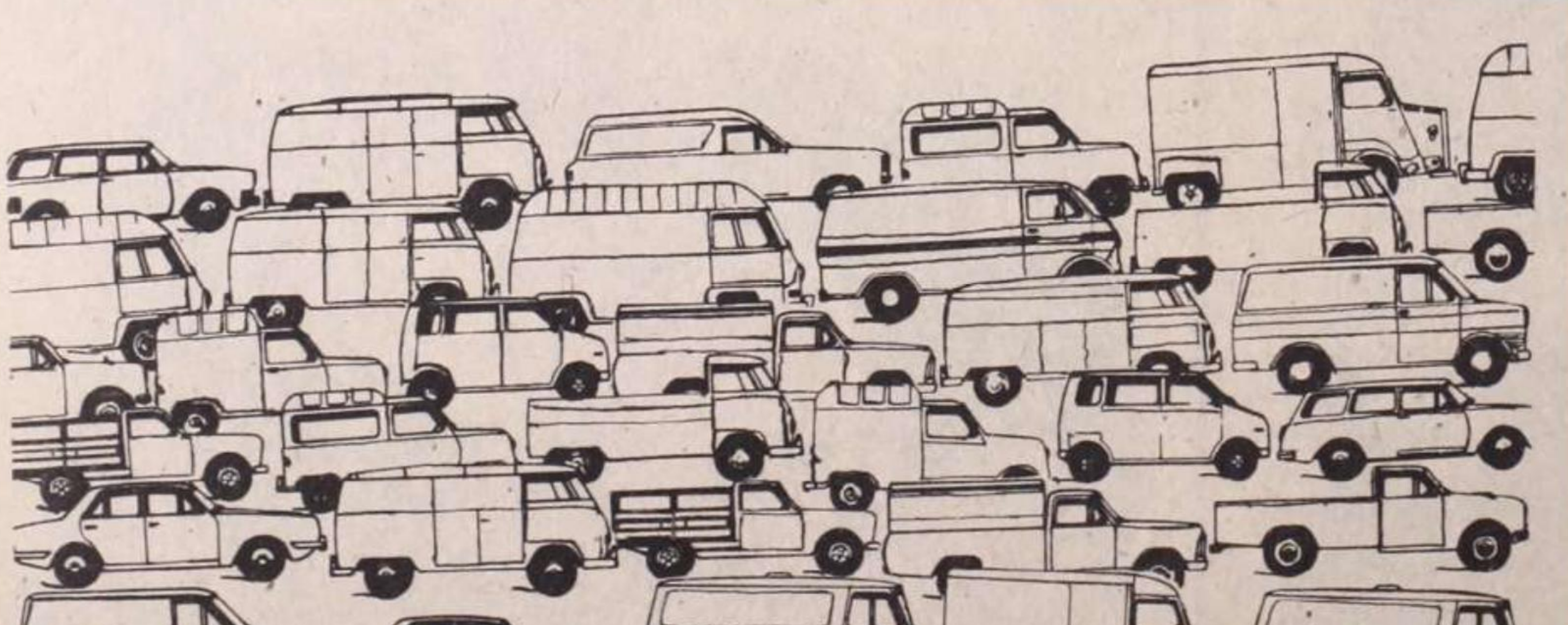

– Végre átjutottunk...

KÜLPOLKA

DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ politikai karikatúráiból nyilt kiállítás a Gábor Andor klubban. (Bp. VIII., Gyulai Pál u. 14.) Megtekinthető június 30-ig 13 óra és 17 óra között.

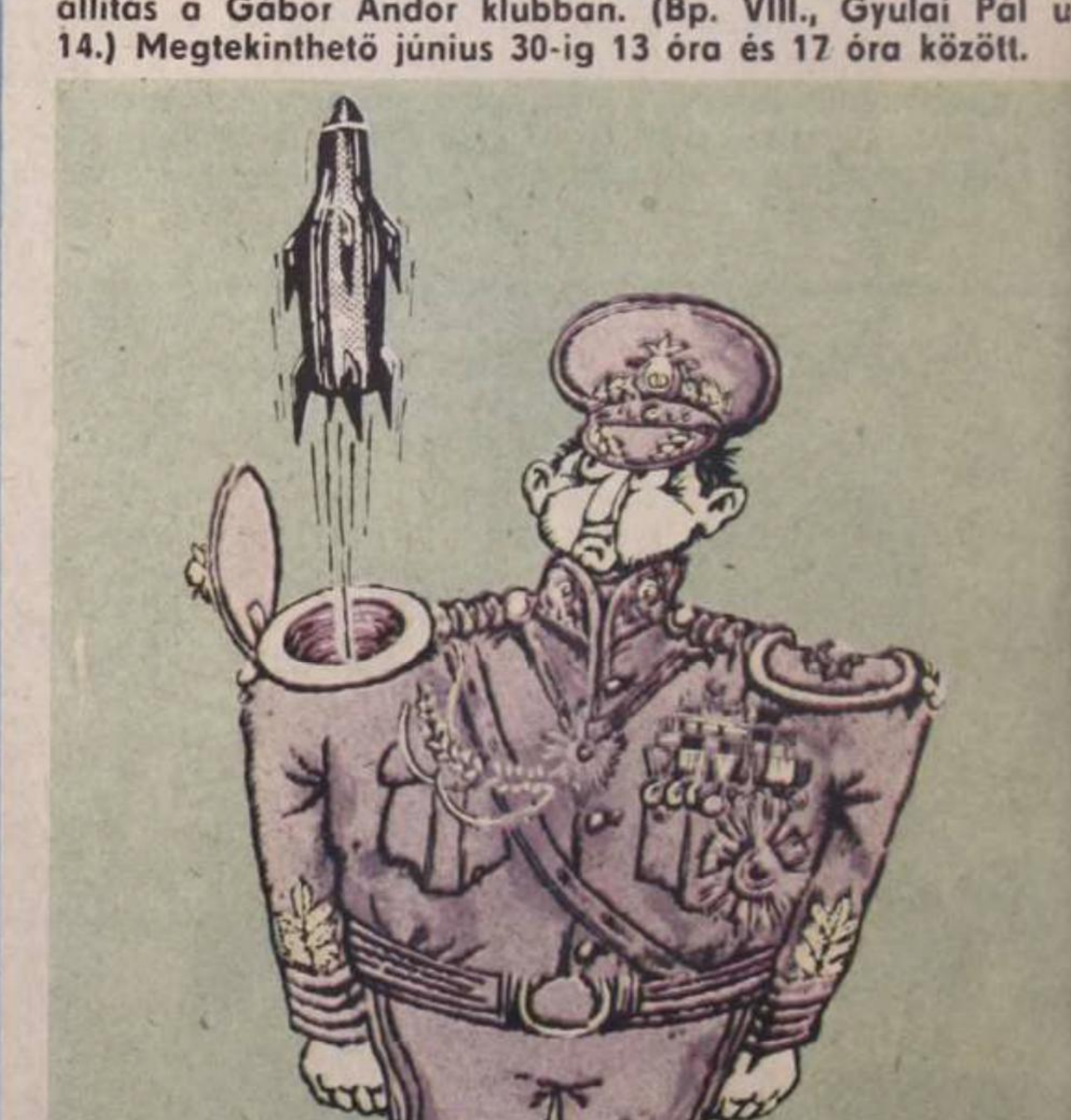

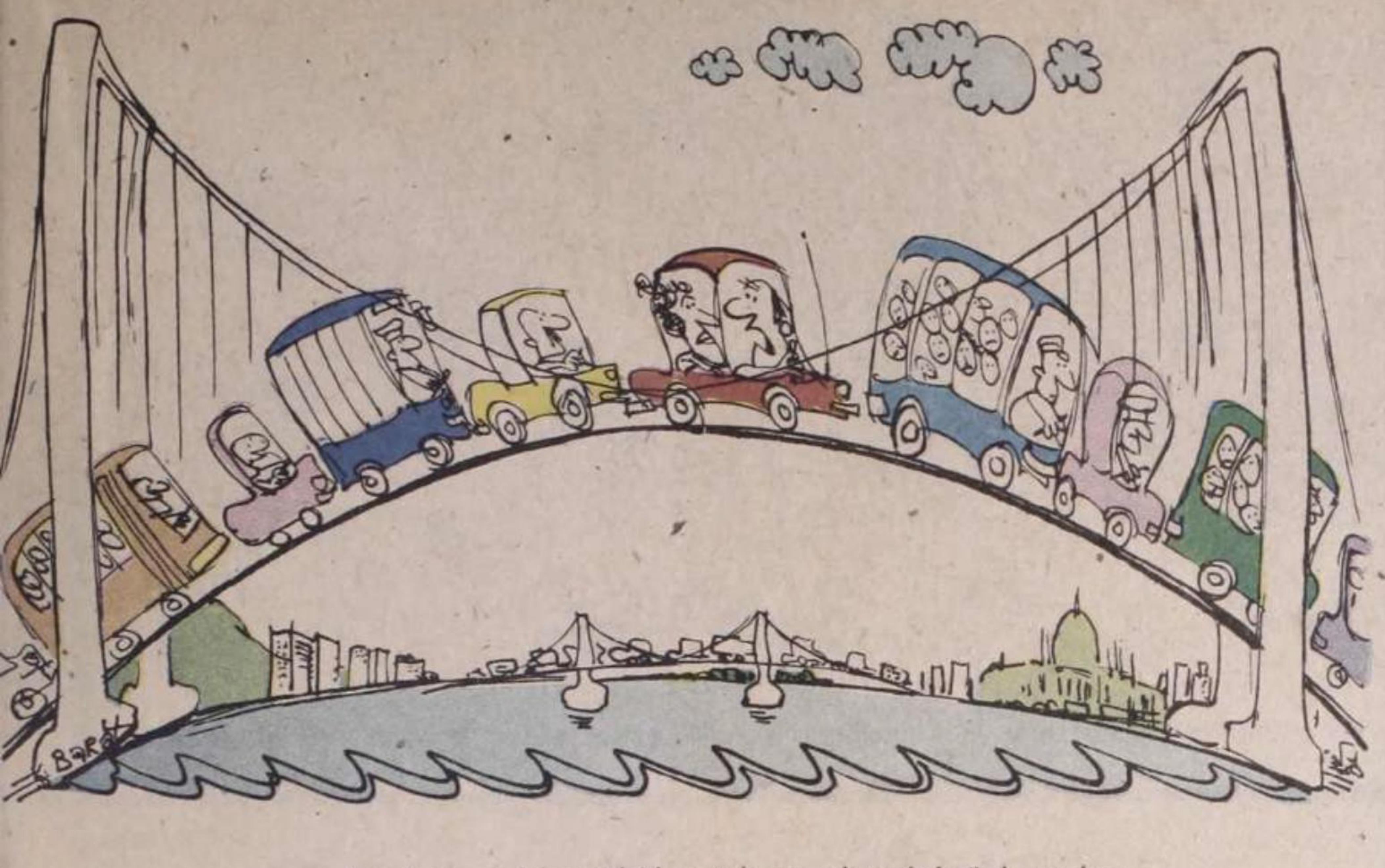

– Istenkém, a Manci-hídon öt perc alatt átértünk gyalog.

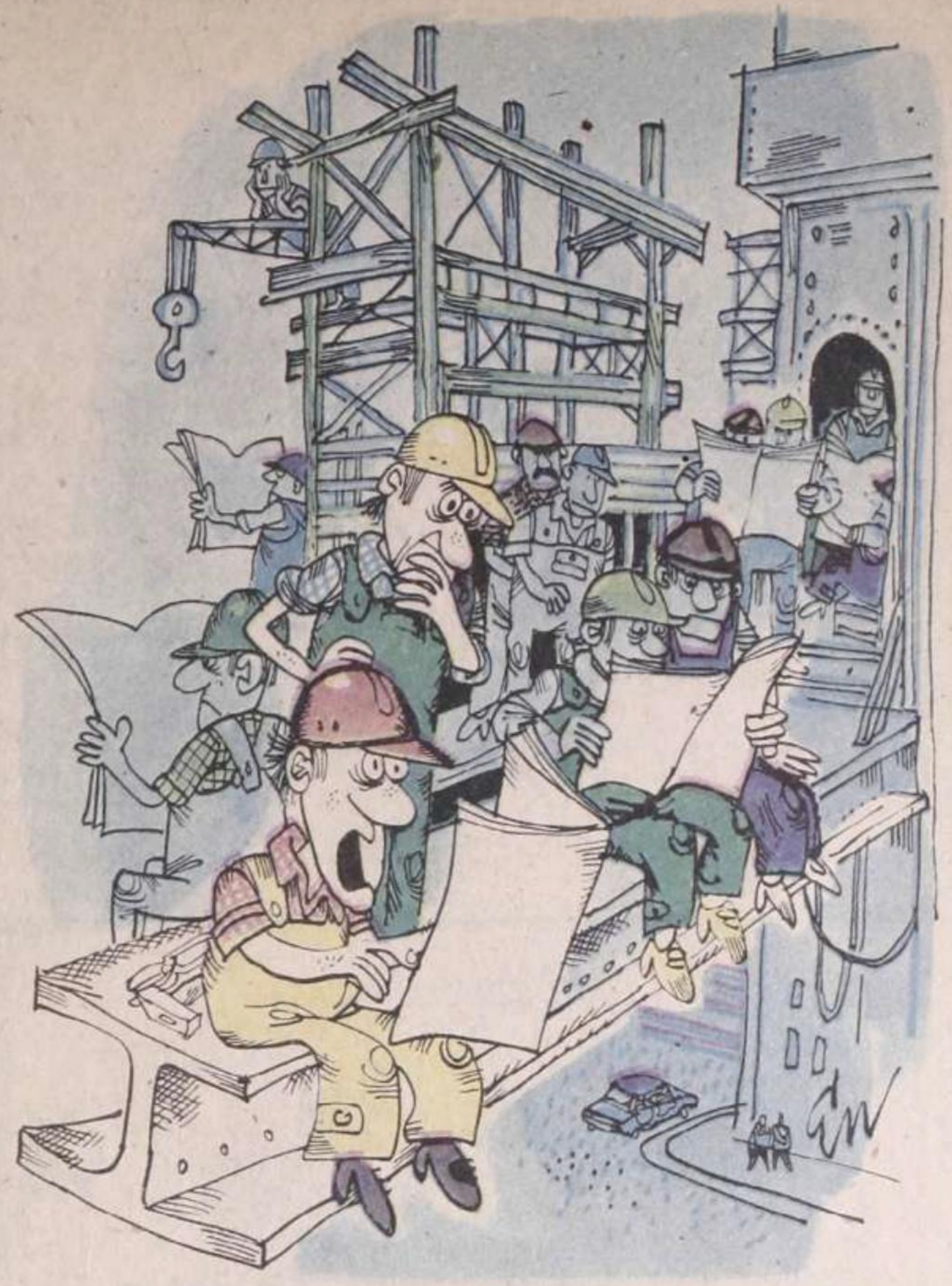

– Nem tudom, hogy ezek az osztrákok hogy tudnak olyan gyorsan építeni . . .

SOPHIA naplója

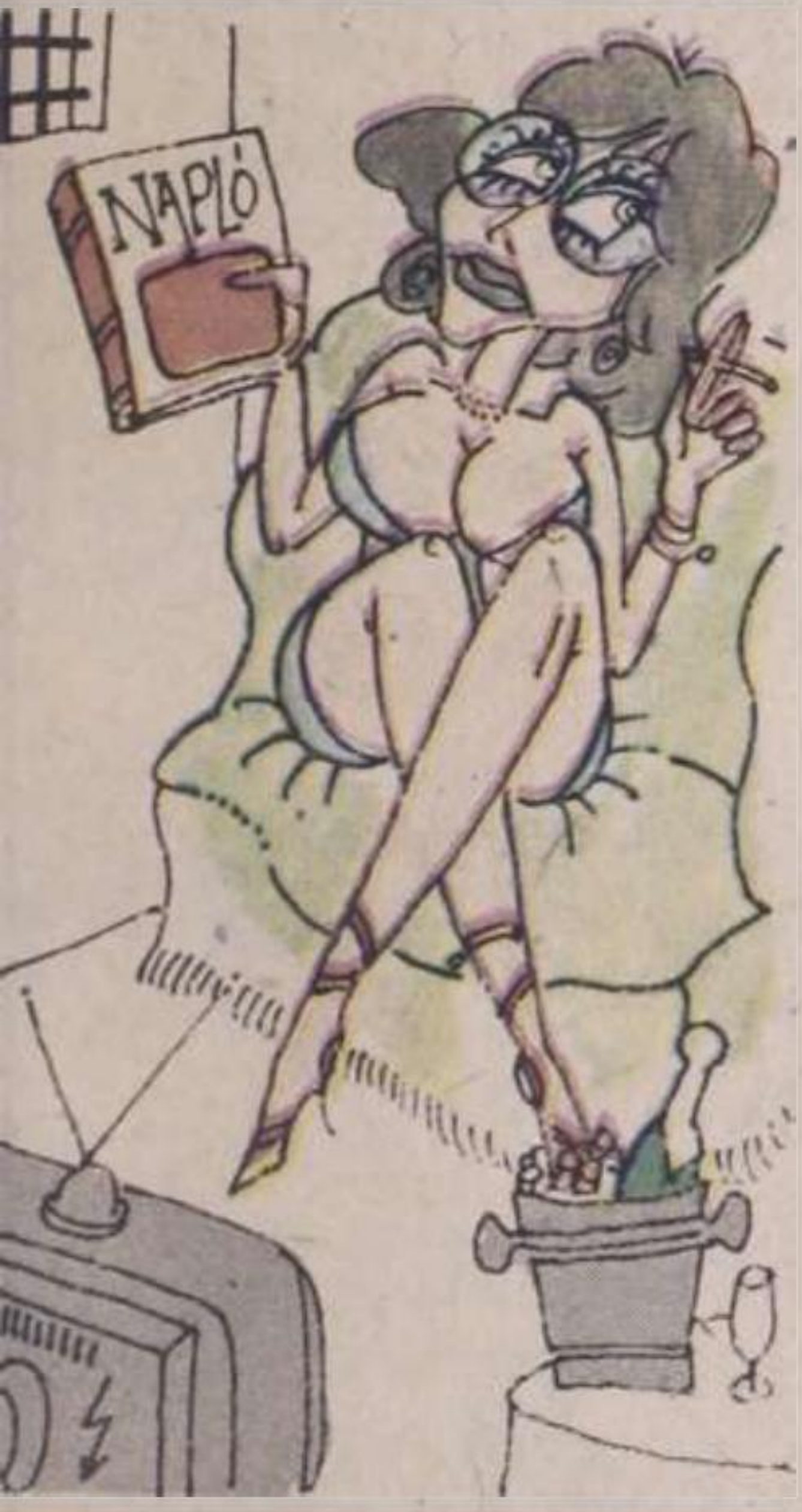

Mint ismeretes, Sophia Loren, a világhírű filmszínésznő az idei tavasz néhány hetét egy cesertai börtönben töltötte. A fogoly — börtönében — naplót írt, melynek kiadási jogáért több nemzetközi rangú újság, könyvkiadó és filmvállalat versengett. Örömmel jelenthetjük: Sophia naplójának kiadási jogát a Ludas Matyi nyerte el. A jogdíj összegét, saját érdekeinkre való tekintettel, nem közölhetjük, de alig került kevesebbe, mint amennyit egy második vonalbeli futballista kap az átigazolásért.

Sophia Loren naplójának néhány részletét az alábbiakban adjuk közre.

MÁJUS KÖZEPE, PÉNTEK

Ha nem kerülök börtönbe, soha nem tudom meg. milyen egy börtön belülről. Idáig elképzelni sem tudtam, miért vannak rácsok a cellák ablakain. Most már sejtem: ily módon oltalmazzák az elítélteket a rajongóktól. Azt hallottam, Magyarországon is vannak börtönök, s bár azokban nem tartanak fogva ismert színésznőket, filmeket mégis forgatnak. Nálunk ez úgy látszik éppen fordítva van.

MÁJUS KÖZEPE UTÁN, HÉTFŐ

Ma egy nagy élményben volt részem, de azt nem írom le ide. Viszont kaptam egy csomó virágot, egy tucat takarítónő pedig autogramot kért. Nem is gondoltam volna, hogy az olasz börtönökben ilyen jól bejön a magyar televízió kettes adása. Az egyik foglár szerint — vagy ahogyan magát viccesen nevezi: smasszer — a magyar börtönökben nem lehet fogni a kettes csatornát, igaz, az egyest sem.

JÚNIUS, KEDDI NAP

Talán két szót magamról: jól vagyok. Az államelnök még nem válaszolt a kegyelmi kérvényemre. Csak nincs ő is börtönben?

JÚNIUS, CSÜTÖRTÖK, NAPESTIG

Az államelnök még mindig nem válaszolt. Lehet, hogy megbántottam valamivel? Megint tévét néztem, természetesen a magyart. A Stúdió 82-ben egy fiatal író elragadtatással nyilatkozott hetvenéves pályatársáról. Ez még nem lett volna baj, de háromhónapos megfeszített munkájával, fekete ceruzával lemásolta annak egyik regényét, egyetlen rajzlapra. A papíron természetesen csak egyetlen hatalmas sötét folt volt látható, amilyen minden ÁPISZ-boltban kapható, csak nem fehér, hanem fekete papírt kell kérni. Akkor már nekem jobban tetszett egy Van Gogh nevű festő ötlete, aki annak idején levágott fülét csomagolta be egy borítékba. Valahogy eredetibb ötletnek látszik és nem kell hozzá három hónap.

JÚNIUS, VAGYIS MA

Ma megint tévét néztem, a Leszokni nehéz című sorozat egyik epizódját. Kedvesek ezek a magyarok, cigarettát neveztek el rólam, a Sophianét. Ettől eltekintve, unalmas ez a börtön. Nem is tudom, mások hogyan bírják ki? Még jó, hogy nem akarnak filmet forgatni arról az időről, amit a börtönben töltöttem. Attól félek, olyan rossz lenne, mint a Bűn.

Föld S. Péter

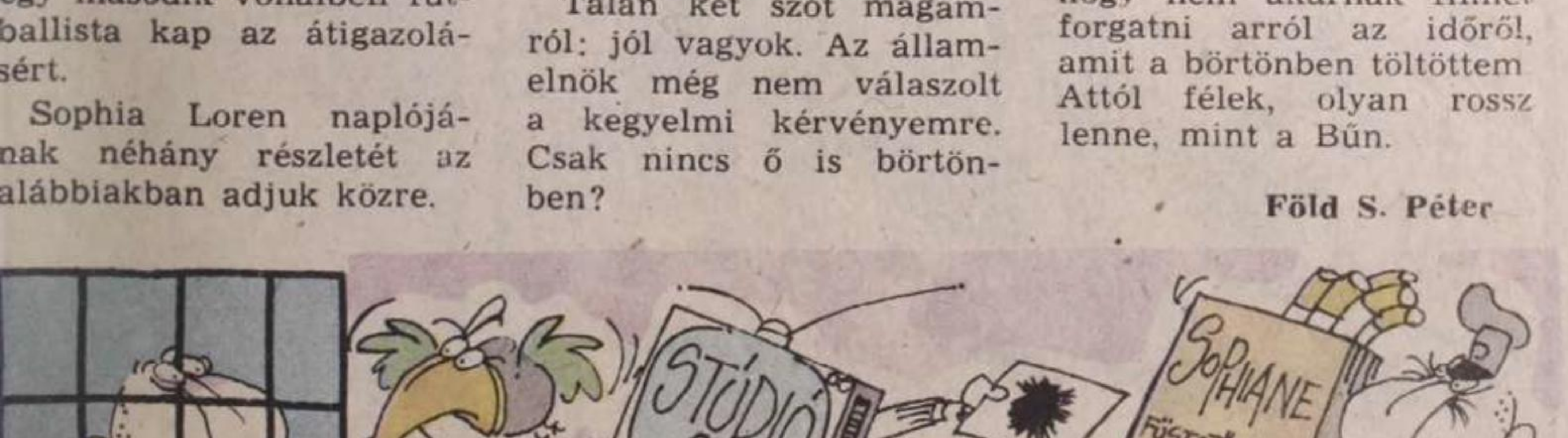

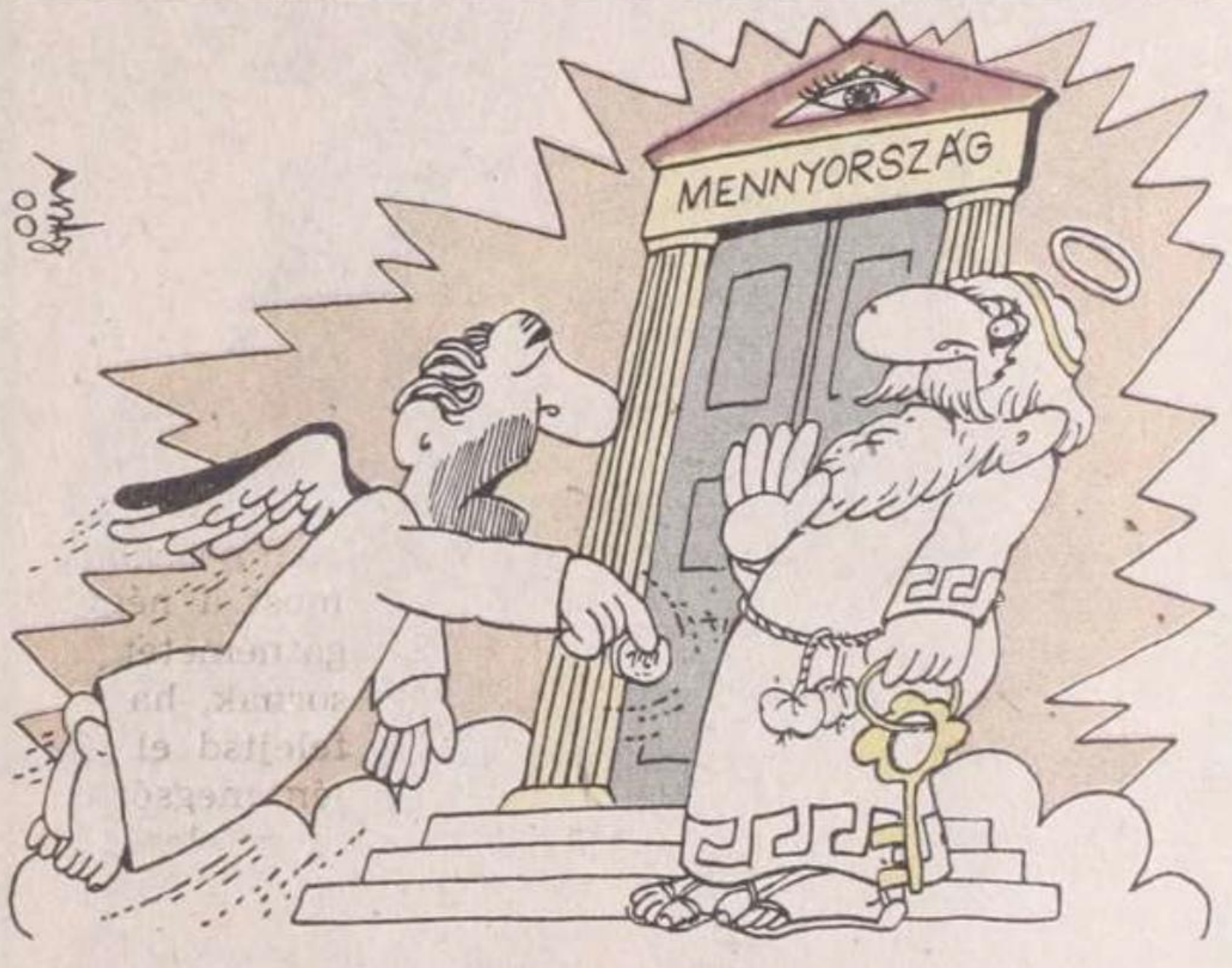

– Csak tegye el jóember, nem lehet könnyű egész nap itt ácsorogni a kapuban!

MEGGONDOLATLAN HÁZASSÁG

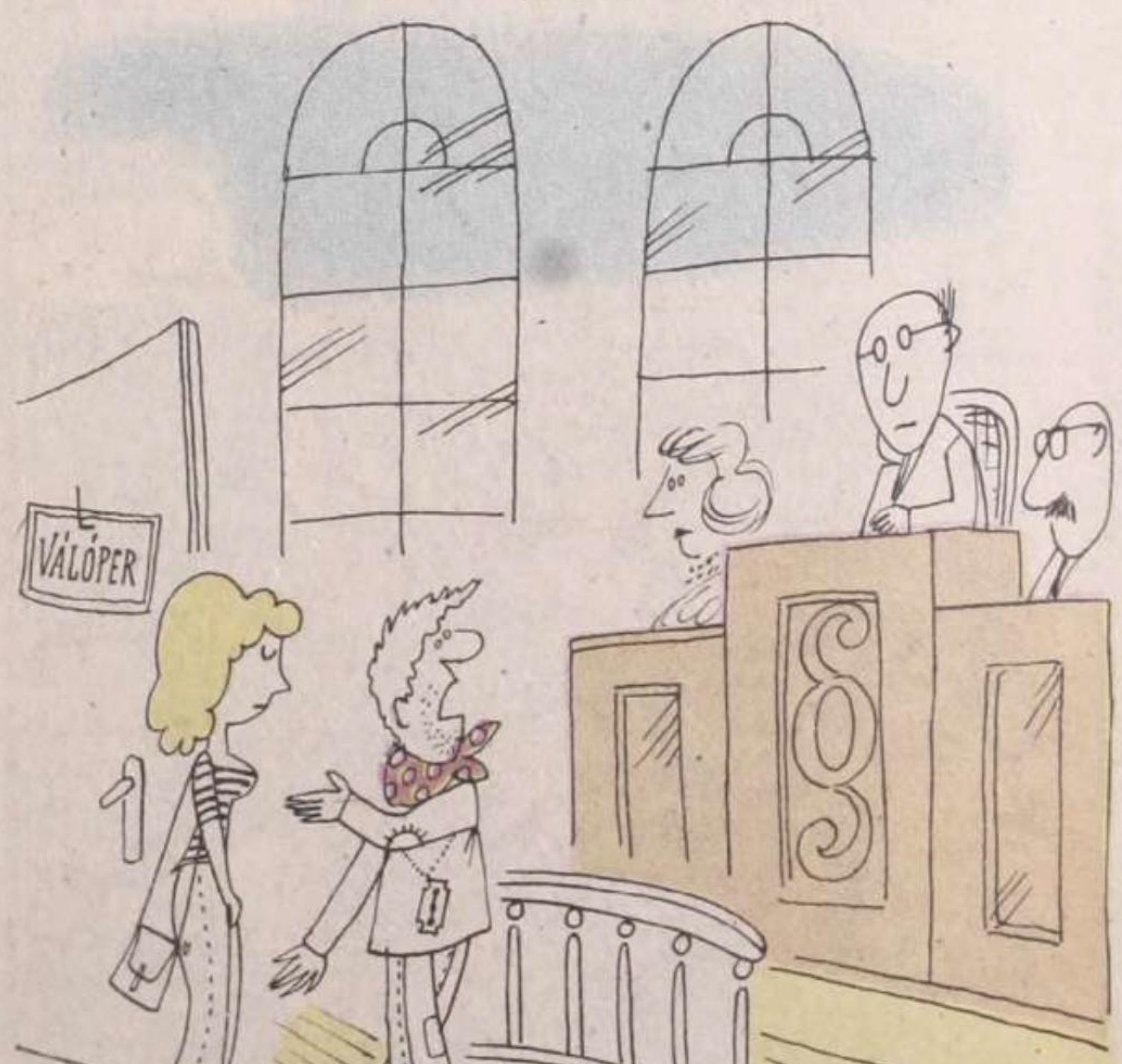

– . . . És most kiderült, hogy nem is szereti a P. Mobil együttest!

NYÁRI REVÜ

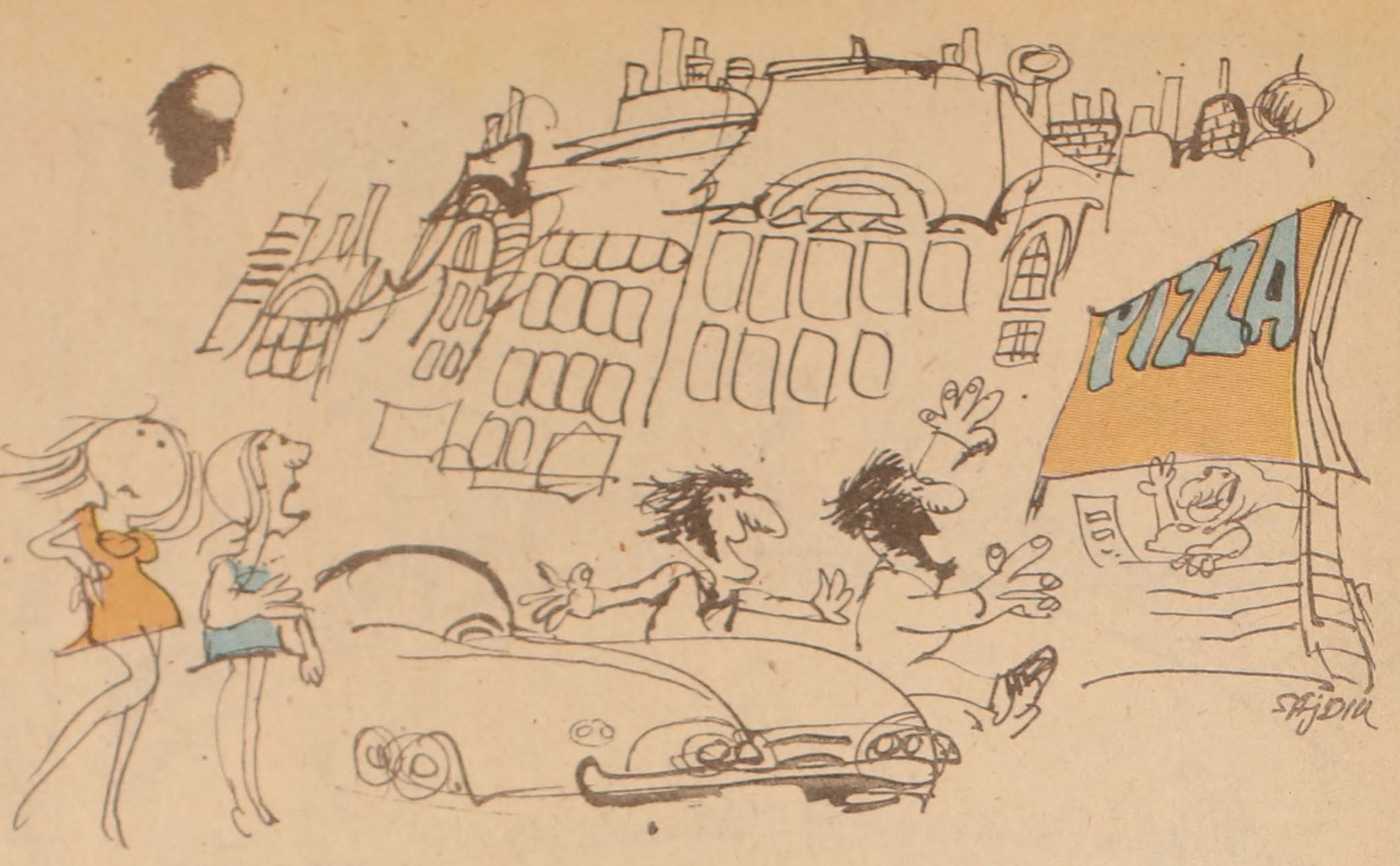

– Ezek az olaszok már nem miattunk járnak Pestre, hanem a Mari néni pizzájáért.

SZÜNIDŐ

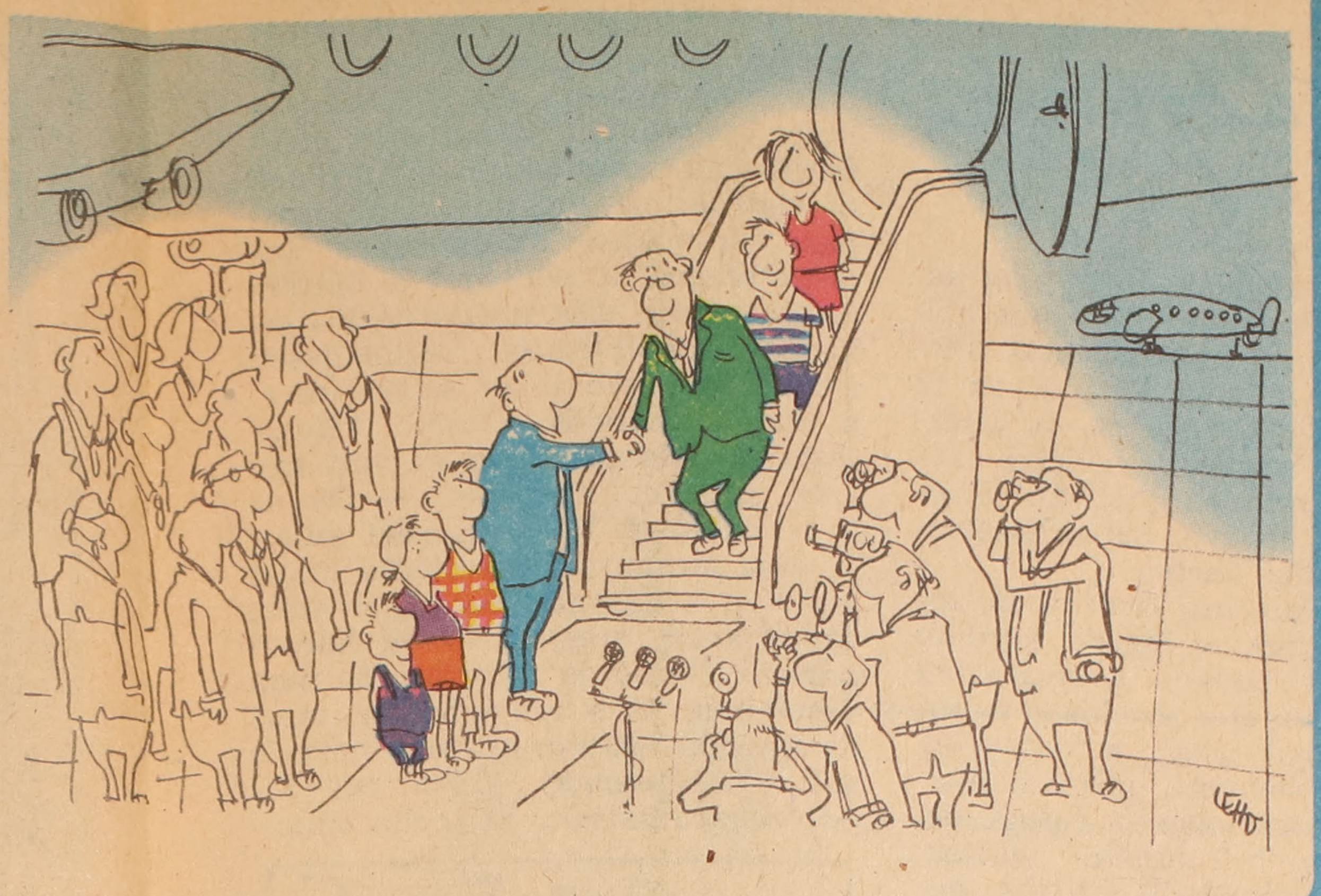

PROGRAM AZ ÜDÜLŐBEN

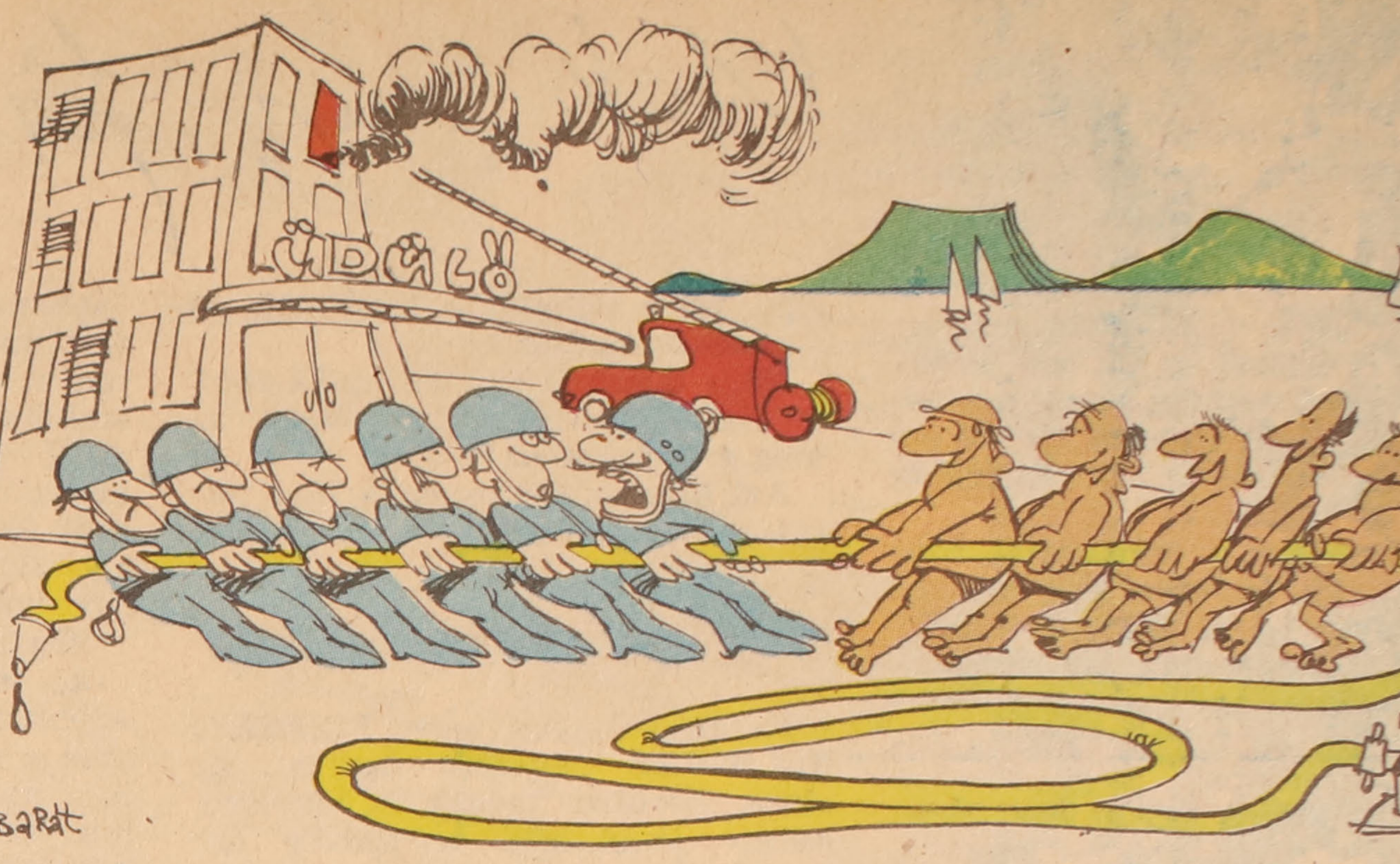

– Szólni kellene a kultúrosnak, hogy hagyják abba a hülyéskedést.

HÁRY SZÍNEVÁLTOZÁSA

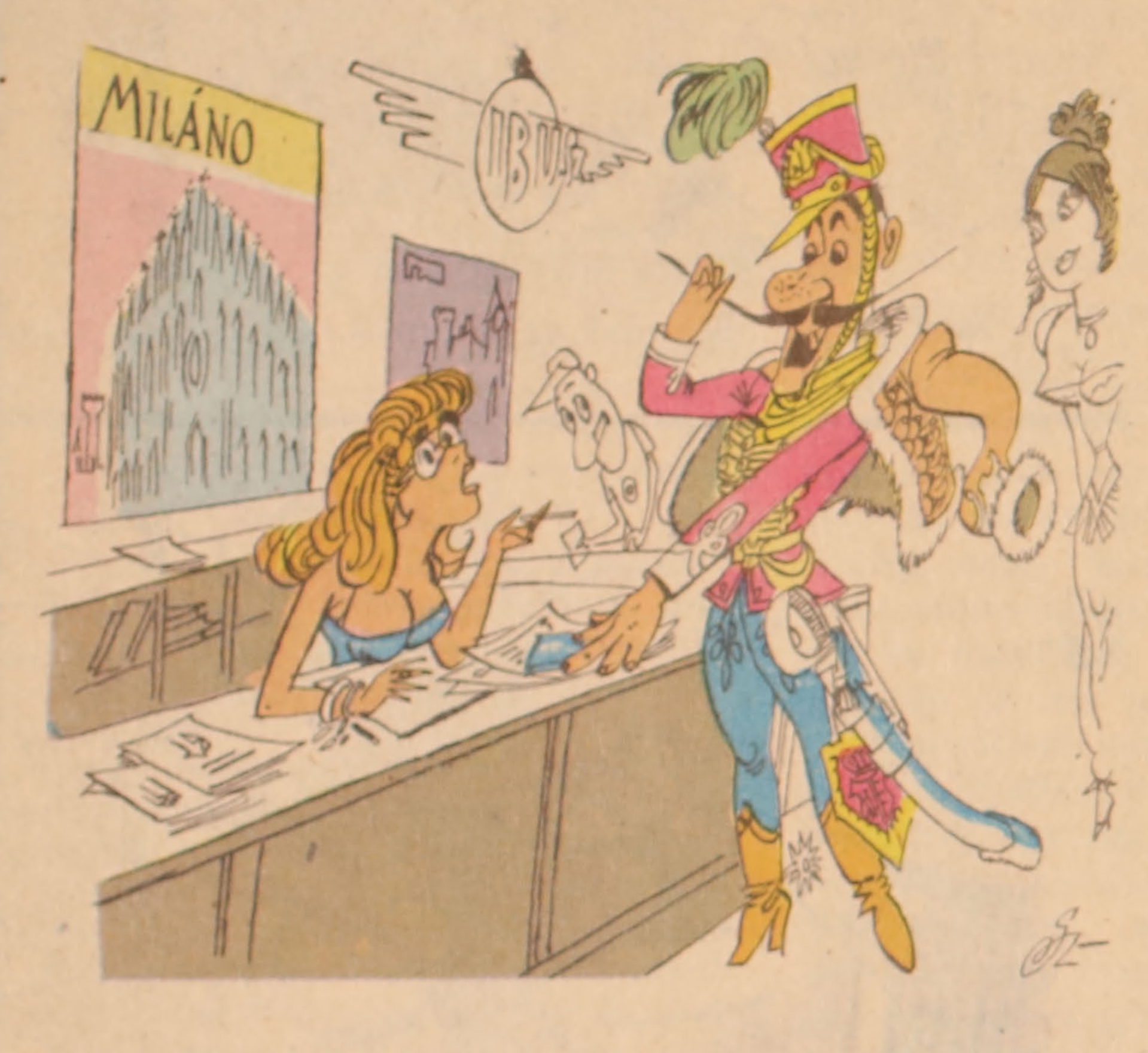
MILÁNO
IBUSZ

– Én inkább a mailandi harminckettőt . . . !

SAJDIK—TORMAI:

NYÁRI TANÁCSOK

Beutaltaknak:

Az első nap a szakácsnőnél kedveskedjenek, mert mi magyarok jobban szeretjük a gyomrunkat, mint az üdülőben nyaraló kollégáinkat.

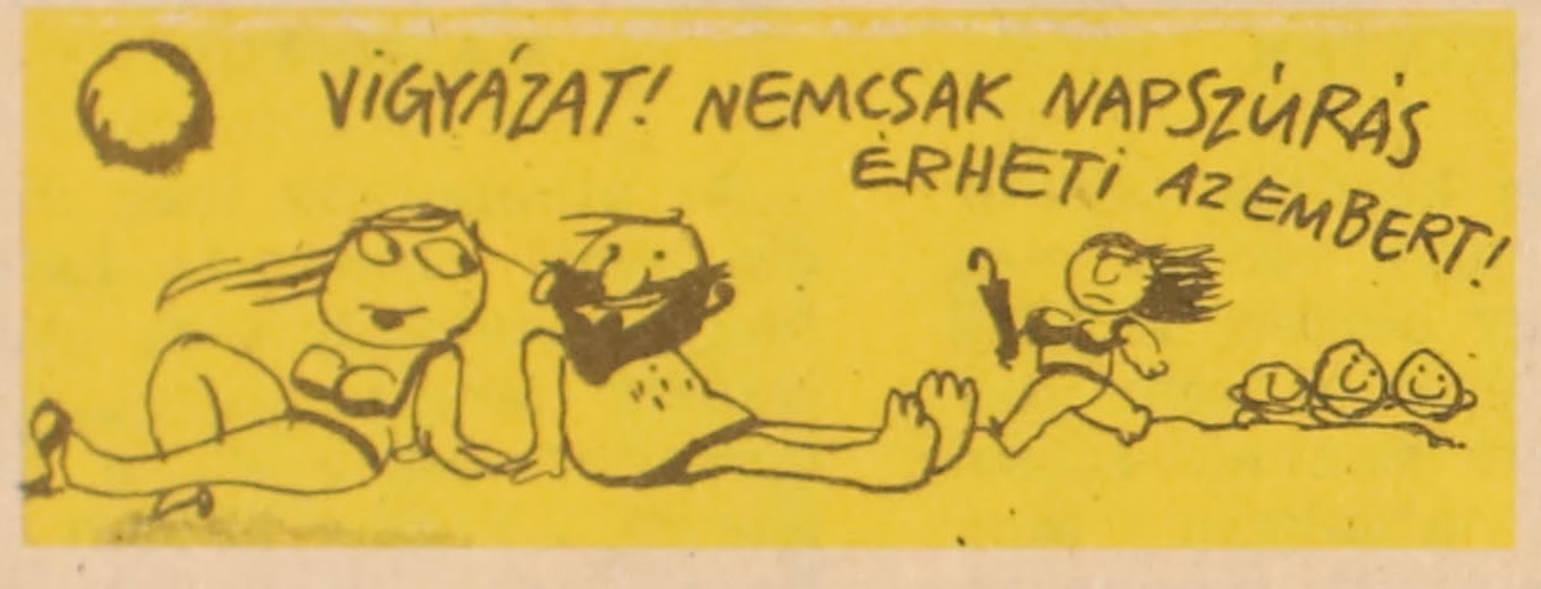
VIGYÁZAT! NEMCSAK NAPSZÚRÁS ÉRHETI AZ EMBERT!

Kölcsönzőknek:

Béreljenek az Iparcikk Kölcsönző és Szolgáltató Vállalattól egy olyan jótündért, aki mind a három kívánságukat teljesíti.

Ellenőröknek:

Csak olyan ételt és italt fogyasszanak nyáron, amely nem árdrágított.

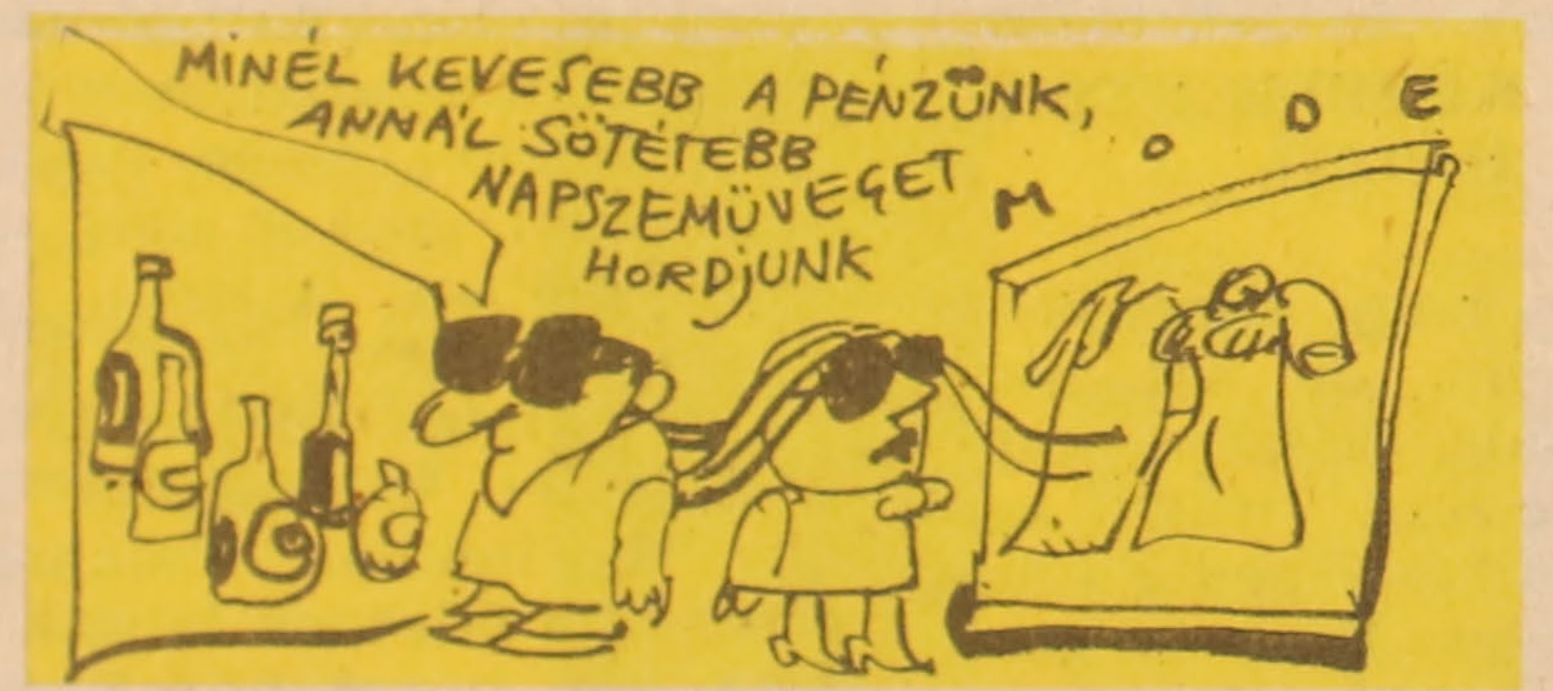
MINÉL KEVESEBB A PÉNZÜNK, ANNÁL SÖTÉTEBB NAPSZEMÜVEGET HORDJUNK
M O D E

Horgászoknak:

Új csalival horgásszanak a Balaton mellett. Az autóra várók gépkocsi nyereménytakarékbetétkönyvvel, mert télen kihúzzák a tóba esett Trabantot és Dáciát. Az esküvőre várók fenekezzenek, mert sok elvesztett jegygyűrű van a tó medrében.

Nudistáknak:

Inkább a nudista strandon hagyják a gatyájukat, mint egy számla kifizetésénél a pesti éjszakában.

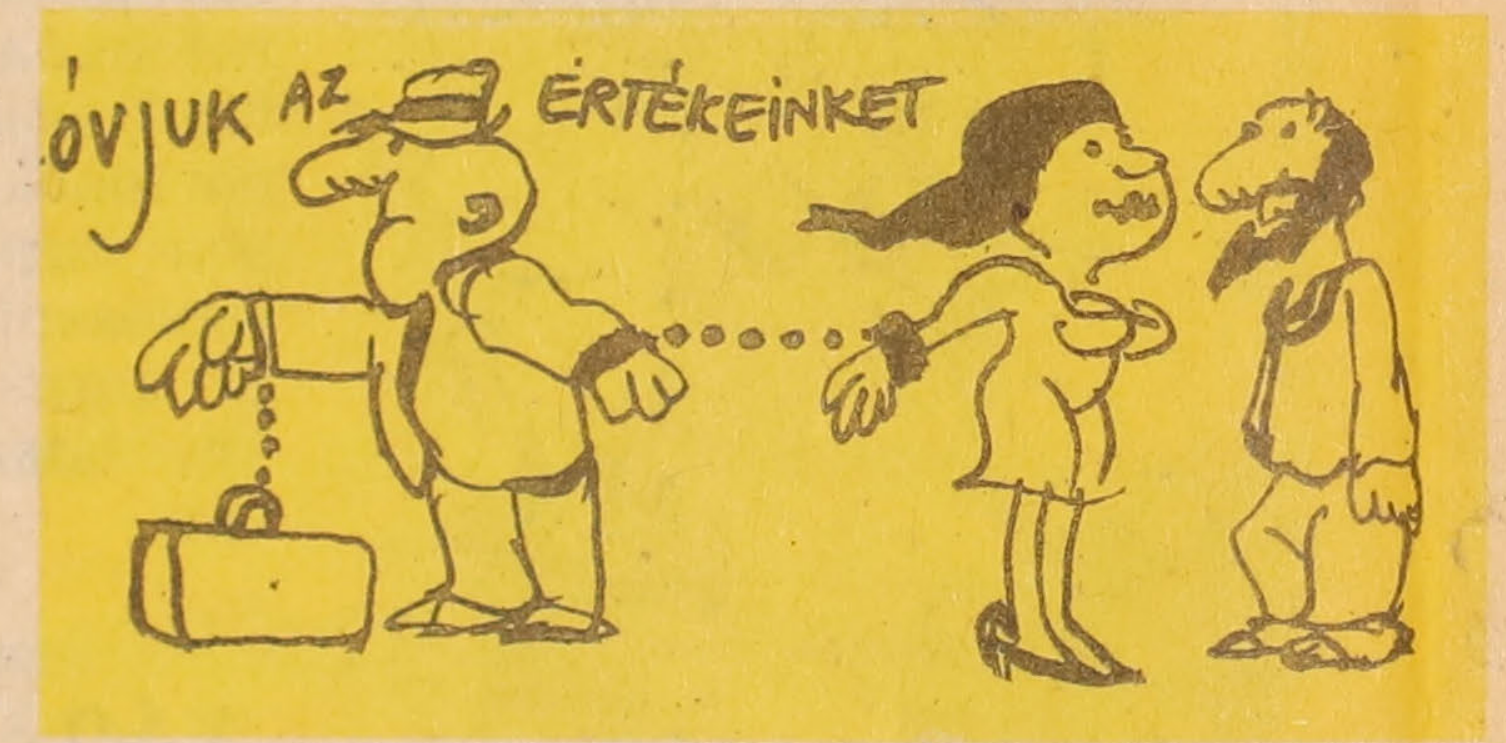
ÓVJUK AZ ÉRTÉKEINKET

Lángossütőknek:

Mindig legyen nagy sor a lángossütő előtt, mert sorban állás közben többeknek eszébe juthat, hogy Magyarországon nemcsak a sütőnek van bőven betevő falatja, hanem a vevőnek is.

Autósoknak:

Kutassanak nyáron olcsó benzinlelőhelyeket.

30 éven felüli tanulóknak:

Ha a nyári tanulmányi szabadságuk alatt nem dolgoznak, akkor legalább ne is tanuljanak.

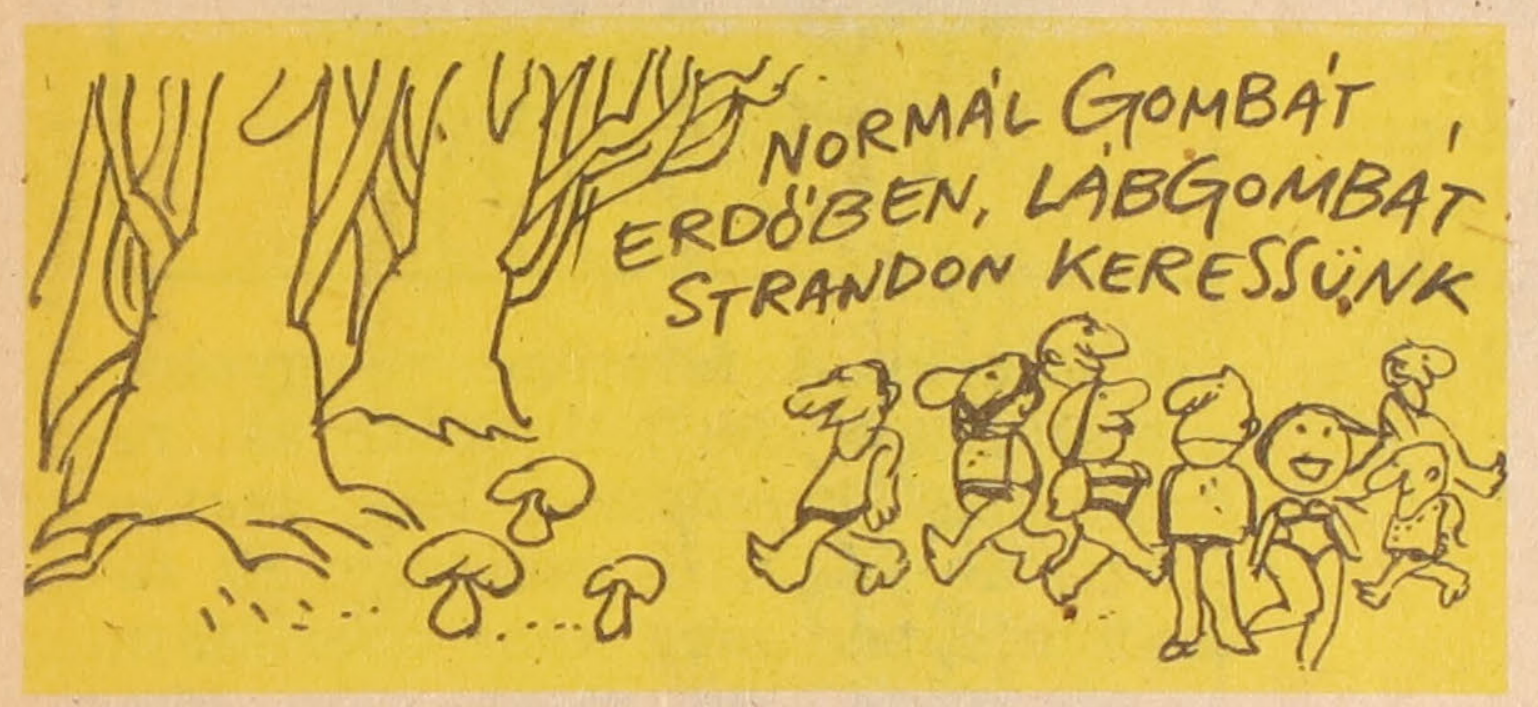
NORMÁL GOMBÁT ERDŐBEN, LÁBGOMBÁT STRANDON KERESSÜNK

Kempingezőknek:

A zsúfolt kempingekben alakítsák át sátrukat léghajónak, mert a levegő nálunk még nem foglalt.

Szúnyogoknak:

Szívják nagyobb egészséggel az embereket, mint az emberek a szúnyogirtót.

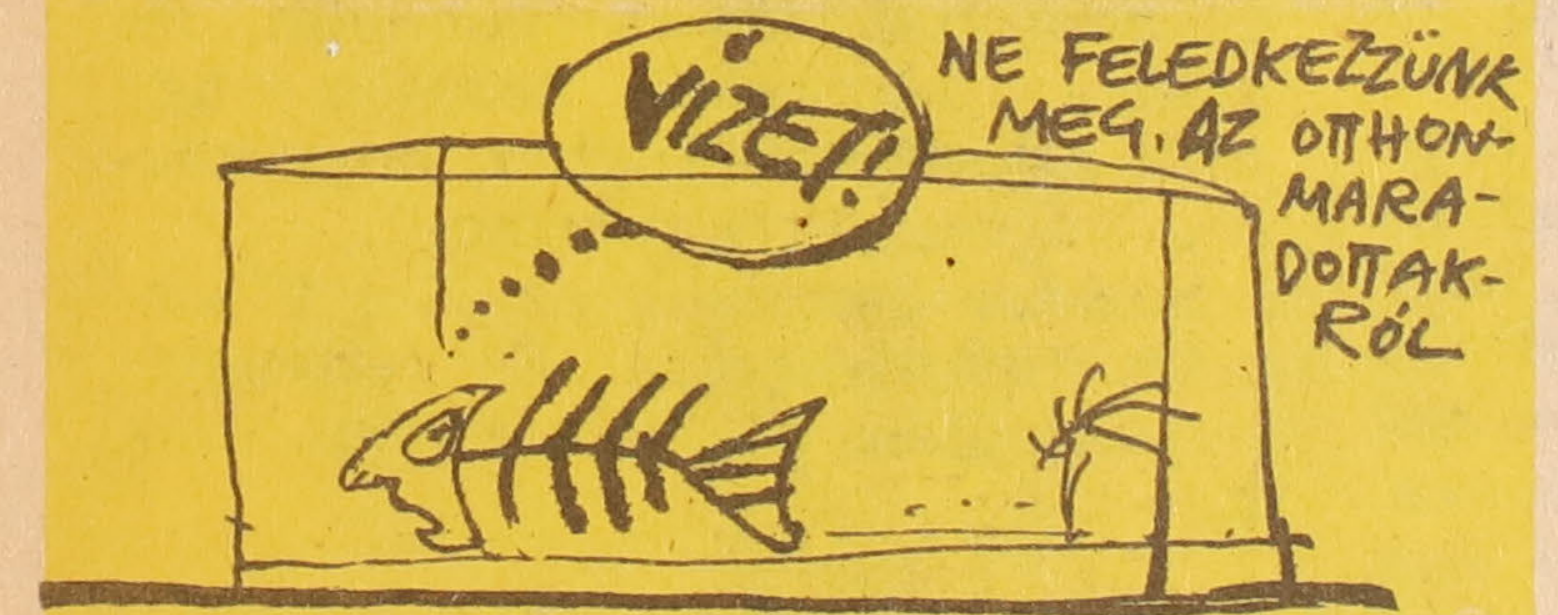
VIZET!
NE FELEDKEZZÜNK MEG AZ OTTHONMARADOTTAKRÓL

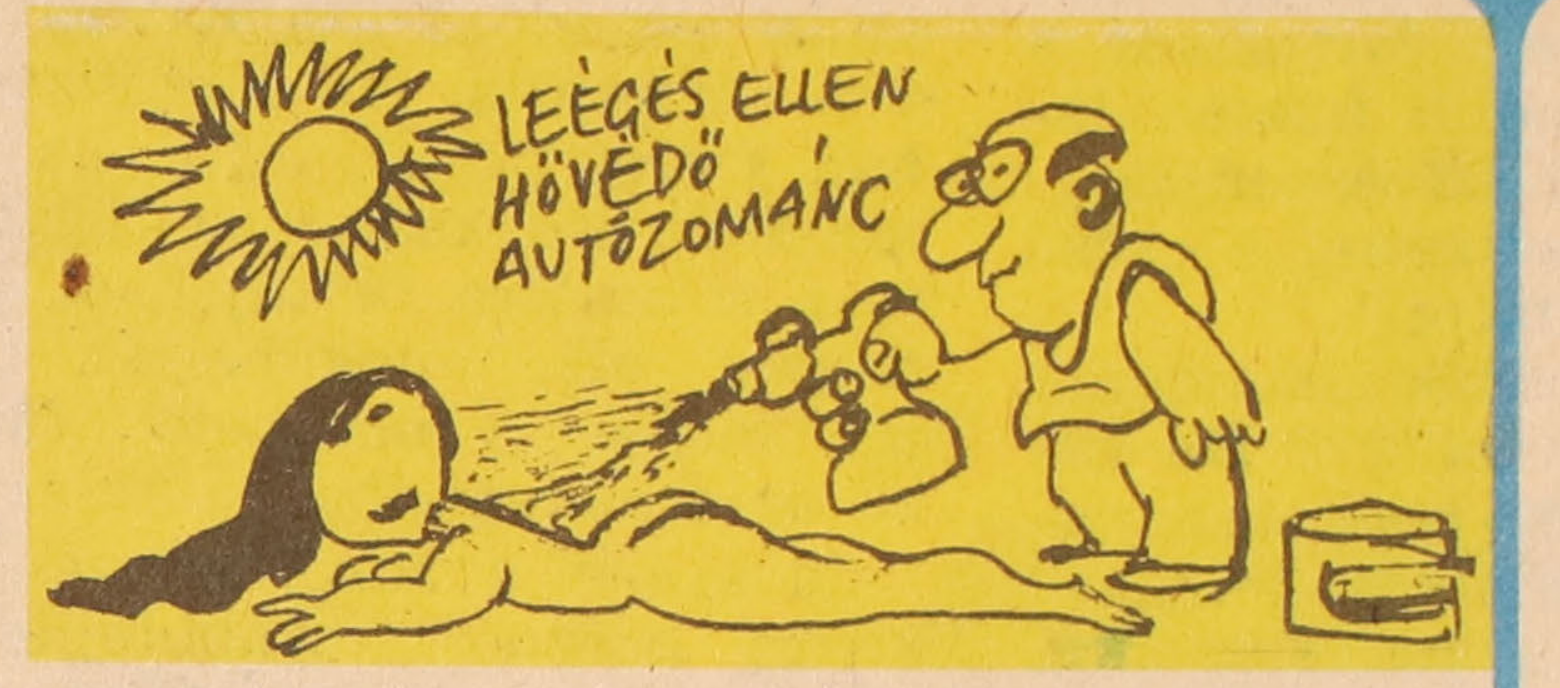
LEÉGÉS ELLEN HŐVÉDŐ AUTÓZOMÁNC

Meteorológusoknak:

A nyaraláshoz mindig vigyenek magukkal kalucsnit és esernyőt, mikor jó időt jósolnak.

Befőzőknek:

Tartósítsák az 1982-es primőr gyümölcsök árait.

Műsorszervezőknek:

Mint végvári vitézek, védjék meg Magyarország utolsó fellegvárait a nyári várjátékok ellen.

Kispénzűeknek:

Napozzanak nyugodtan, mert a Naptól nem égnek le annyira, mint a balatoni vendéglátóhelyeken kifizetett számláktól.

Nagypénzűeknek:

Fizessenek be egy űrhajó társasutazást, mert akkor fentről lefényképezhetik, hogy milyen sok embernek van aranybányája, palotája, és saját Balatonja Magyarországon.

HA MÉGIS LESZ . . .

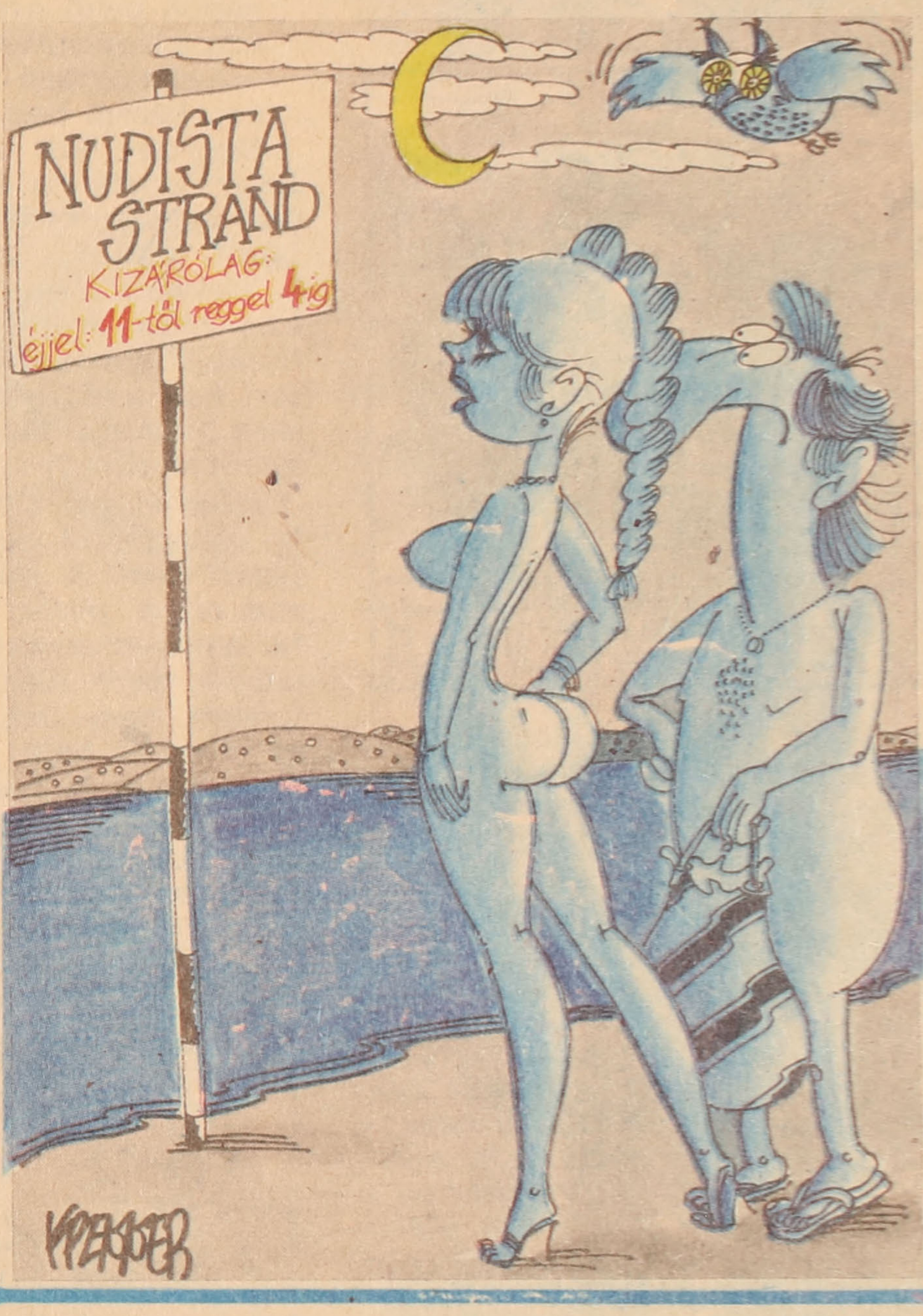
NUDISTA STRAND
KIZÁRÓLAG:
éjjel 11-től reggel 4-ig

LUXUSSZÁLLODA

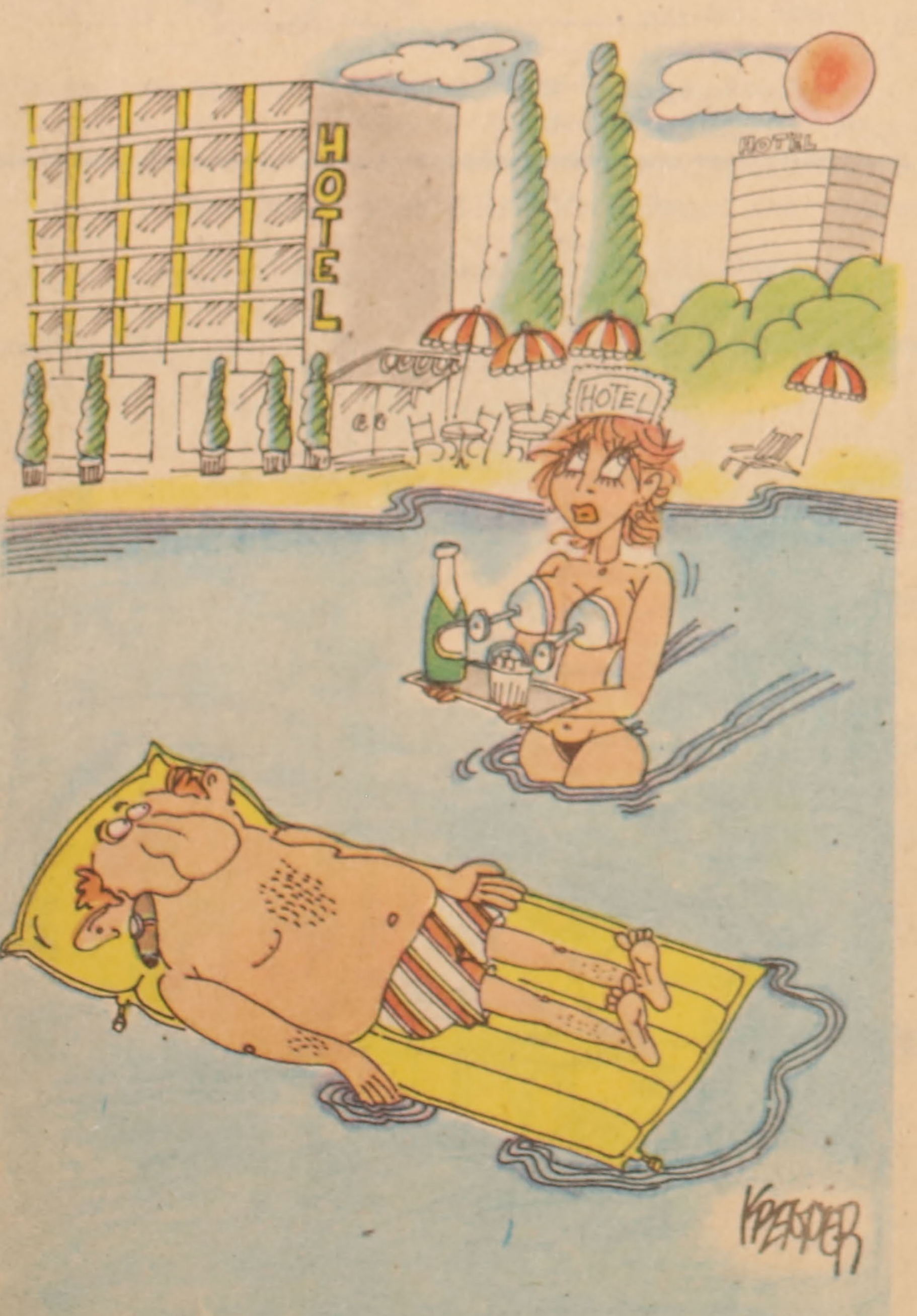
HOTEL
HOTEL
HOTEL

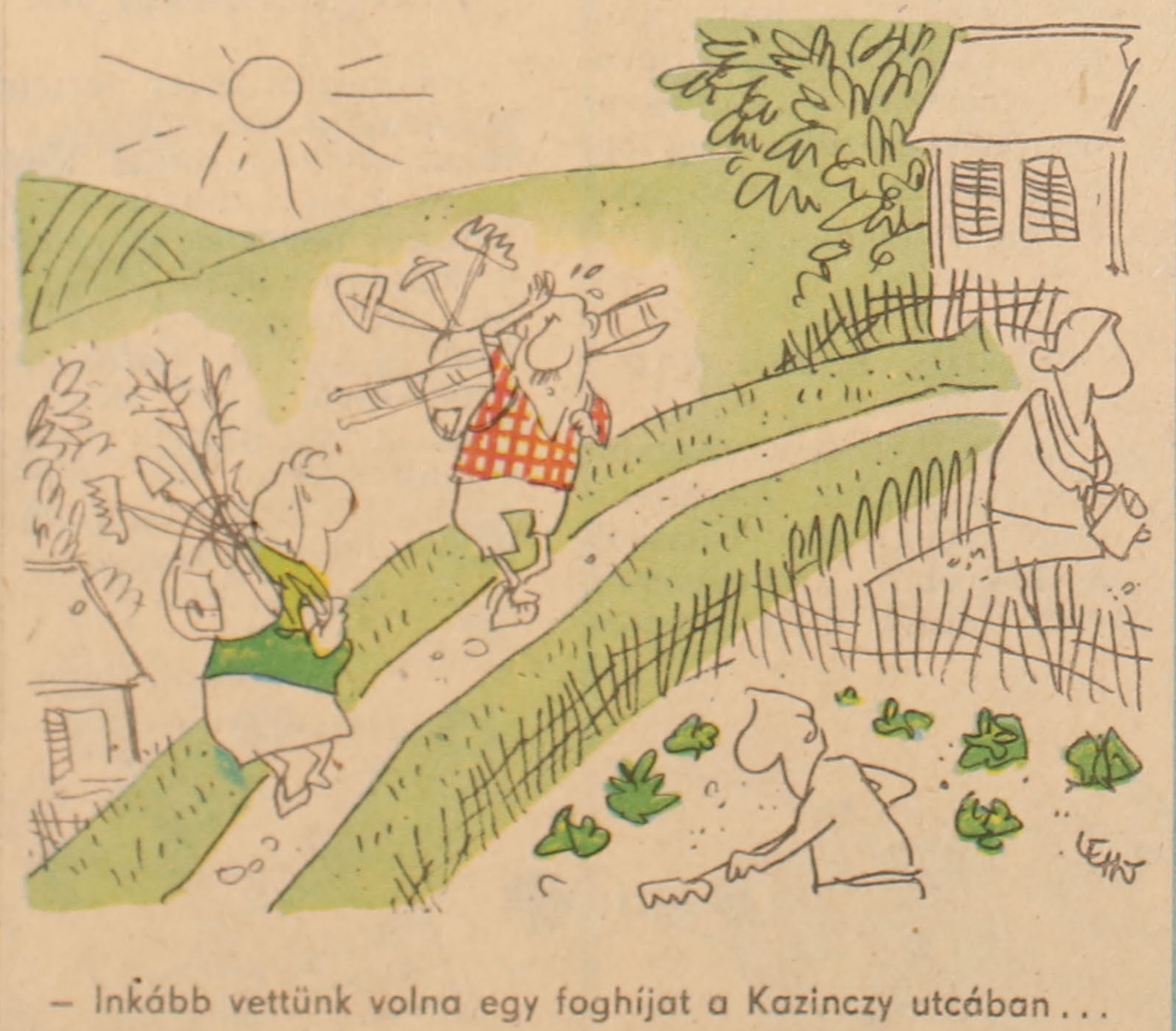

– Inkább vettünk volna egy foghíjat a Kazinczy utcában . . .

STATISZTIKA

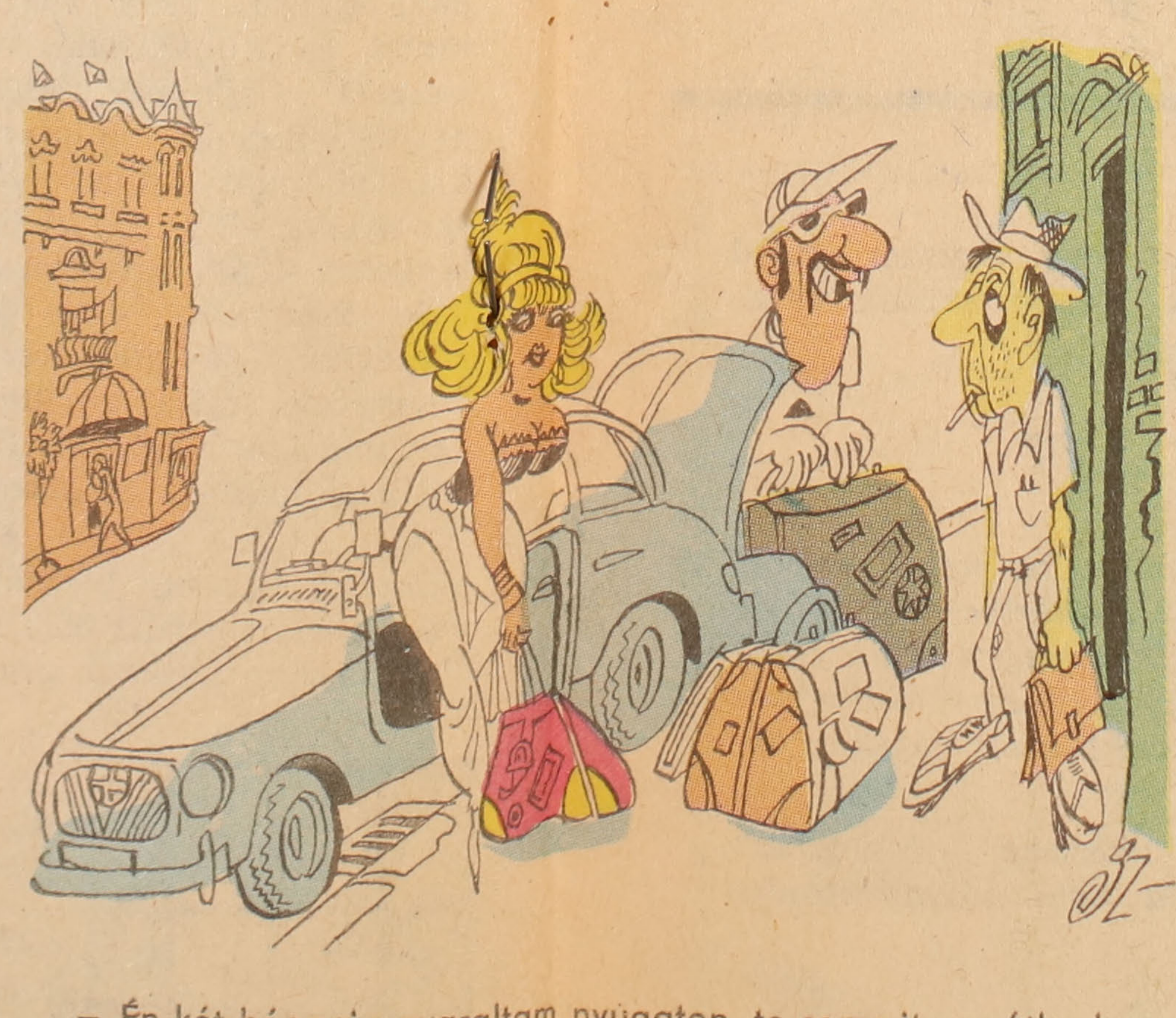

– Én két hónapig nyaraltam nyugaton, te semmit, az átlagban egy-egy hónap.

LEÁNYTÁBOR

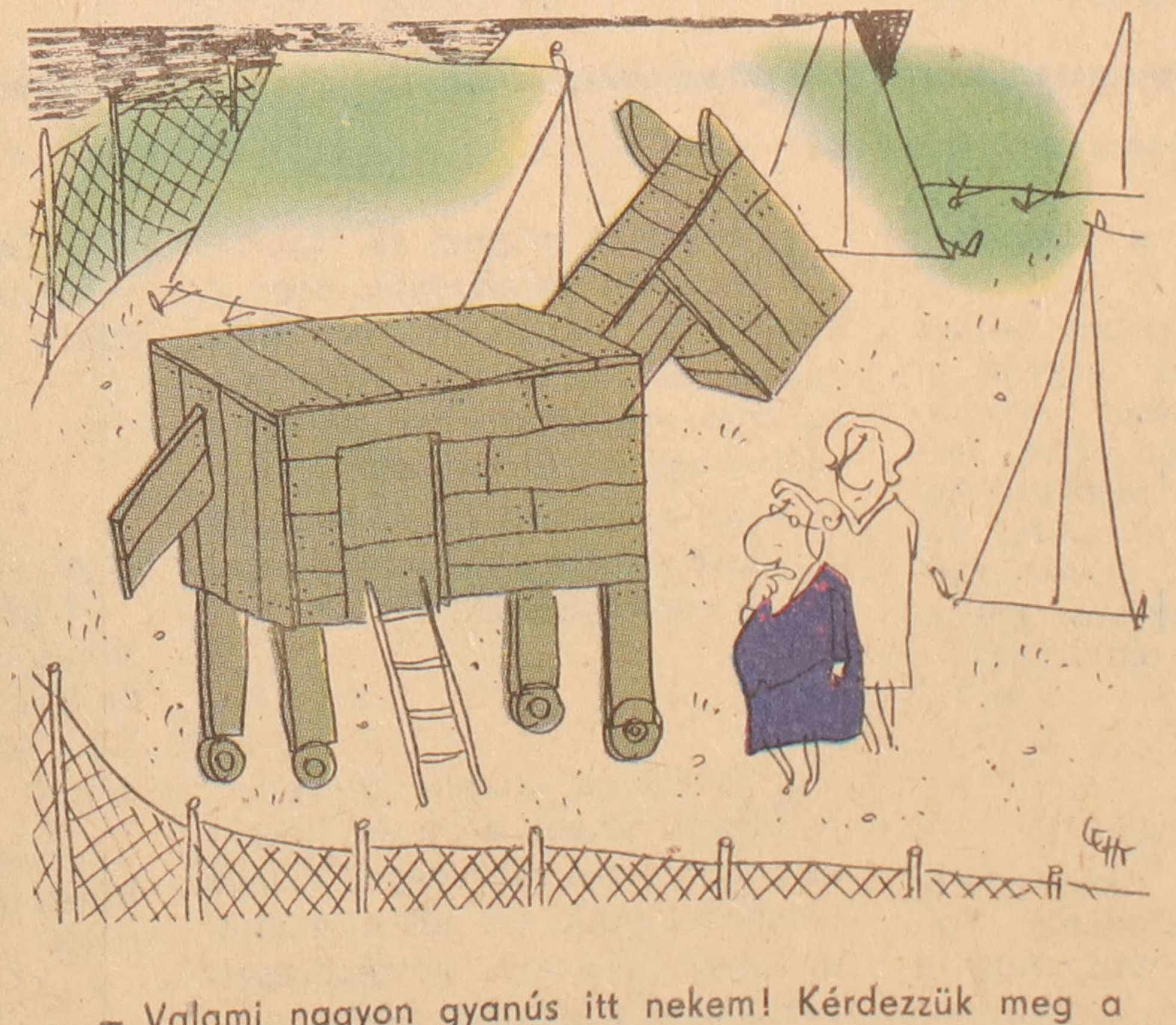

– Valami nagyon gyanús itt nekem! Kérdezzük meg a történelemtanárnőt . . .

MEGJELENT!

NYÁRI ÖRÖMÖK
1982
LUDAS MATYI ALKALMI KIADVÁNYA
– Nahát, milyen ügyes ez a Mici! Megint fogott magának egy pasast, akinek telik benzinre . . .

Csak úgy firkálgatok

EGY-EGY

Úgy mondom el a panaszt, ahogy hallottam.

Nyugdíjas pedagógus vagyok. Két kis unokámnak ruhácskát akartam vásárolni. A Corvinban, mert a Corvinnal, az udvarias kiszolgálással, a jó áruellátással mindig meg voltam elégedve. És most mi történt? Megvettem a két kis ruhát. Az eladó azt mondta, hogy a 19-es pénztárnál kell fizetni, a terem túlsó végében, de az árut itt fogom megkapni.

Sorba álltam a pénztárnál, már majdnem én következtem, amikor egy taknyos fiatal eladónő kiabálni kezdett, hogy nem így kell sorba állni, mert így zavarunk, odajött hozzám és félrelökdösött. Kikértem magamnak, hogy megfog és lökdös, amire egy másik fiatal eladó lányka is beleavatkozott a vitába, mondván, hogy ne is arra állítsd a sort, mert így nekem vannak útban. Már mint neki, az eladónak a vevők. Felháborodva szóltam az idős pénztárosnőnek, aki megértően mondta, hogy bizony, nem jött be dolgozni a másik pénztáros, ezért van a rumli. Kérem, én nyugdíjas pedagógus vagyok, magas a vérnyomásom, de azért bejárok tanítani. És a pénztárosnő is hetven év körüli nyugdíjas, ő is be tud járni ebben a melegben, csak a mai fiatalok...

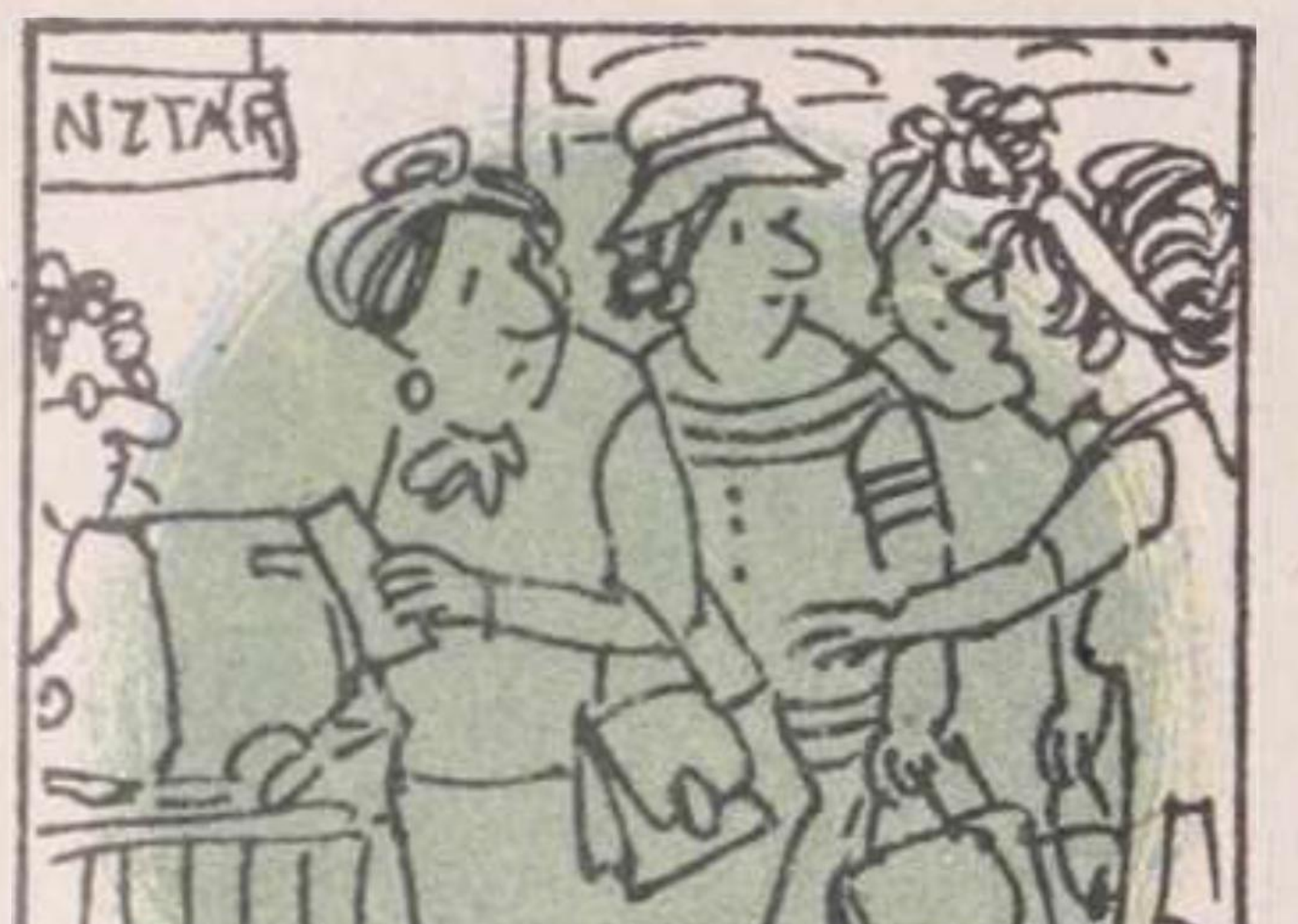

Persze, persze, így van, igaza van, felháborító, megértem. De én is elmondok egy esetet. Pár hónappal ezelőtt, amikor még ugyancsak télikabátban jártunk, a nemzet első színházában a ruhatárnál a mellettem álló fiatal fiú a ruhatári díjat tíz- és húszfilléresekben adta oda. Az idős ruhatárosnő magából kikelve rikácsolta, hogy akinek nincsen forintosa, az ne jöjjön színházba. A fiatal férfi vérvörös lett, a mellette álló kislány úgyszintén. Lehet, hogy valóban nem volt más pénze, csak az így leszámolt két forint, de akkor is meglepő, ha a ruhatáros tanácsolja el a nézőközönséget.

Mi a tanulság? Ki az undokabb? A fiatal az öregekhez, vagy az öreg a fiatalokhoz?

Azt hiszem, döntetlenre áll a barátságos mérkőzés...

VICC

Kezemben van egy FIZETÉSI FELHÍVÁS nevezetű ügyirat, az egyik kerületi tanács adóosztálya küldte valakinek. A szöveg így kezdődik:

> Értesítem, hogy nyilvántartásunk szerint 190 Ft összegű tartozása van. Kérem tartozását 8 napon belül a csatolt fizetési lapon kiegyenlíteni szíveskedjék.
>
> Amennyiben befizette, a csekket, kérem bemutatni."

Hogyan? Mit tetszik mondani? Hogy tetszik ezt érteni???? Ha valaki egyszer csekken befizetett valamit, akkor a befizetés tényéről 1. szelvény marad a befizetőnél, 2. könyvelési szelvény marad a postánál, 3. hivatalos írásbeli értesítést kap a címzett is. Minek ehhez még tisztelgő látogatást tenni az adóhivatalnál?

Először azt hittem, valami helyi túlkapásról van szó, de nem, világért sem. A sokszorosított papíron ott a jelzés: Sz 1170. Vagyis formanyomtatvány, másutt is használják, nem elég, hogy az adózó fizetett, nem elég, hogy a pénz és az értesítés befut az adóhivatalba, az ügyfelet is meg akarják szemlélni. Talán azért, hogy elmondják neki, mennyire szeretik? Hogy az állam támasza, talpköve a rendesen fizető állampolgár? Talán informálni akarják, hogy adófilléreit mire fordítják? Mennyit költenek majd gyermekotthonok létesítésére és mennyiből épül az új ABC-áruház? Avagy ez az intézkedés még Werbőczy idejéből maradt fenn, minden jobbágy tartozik süvegét levéve, befizetőszelvényét jobbjában tartva...

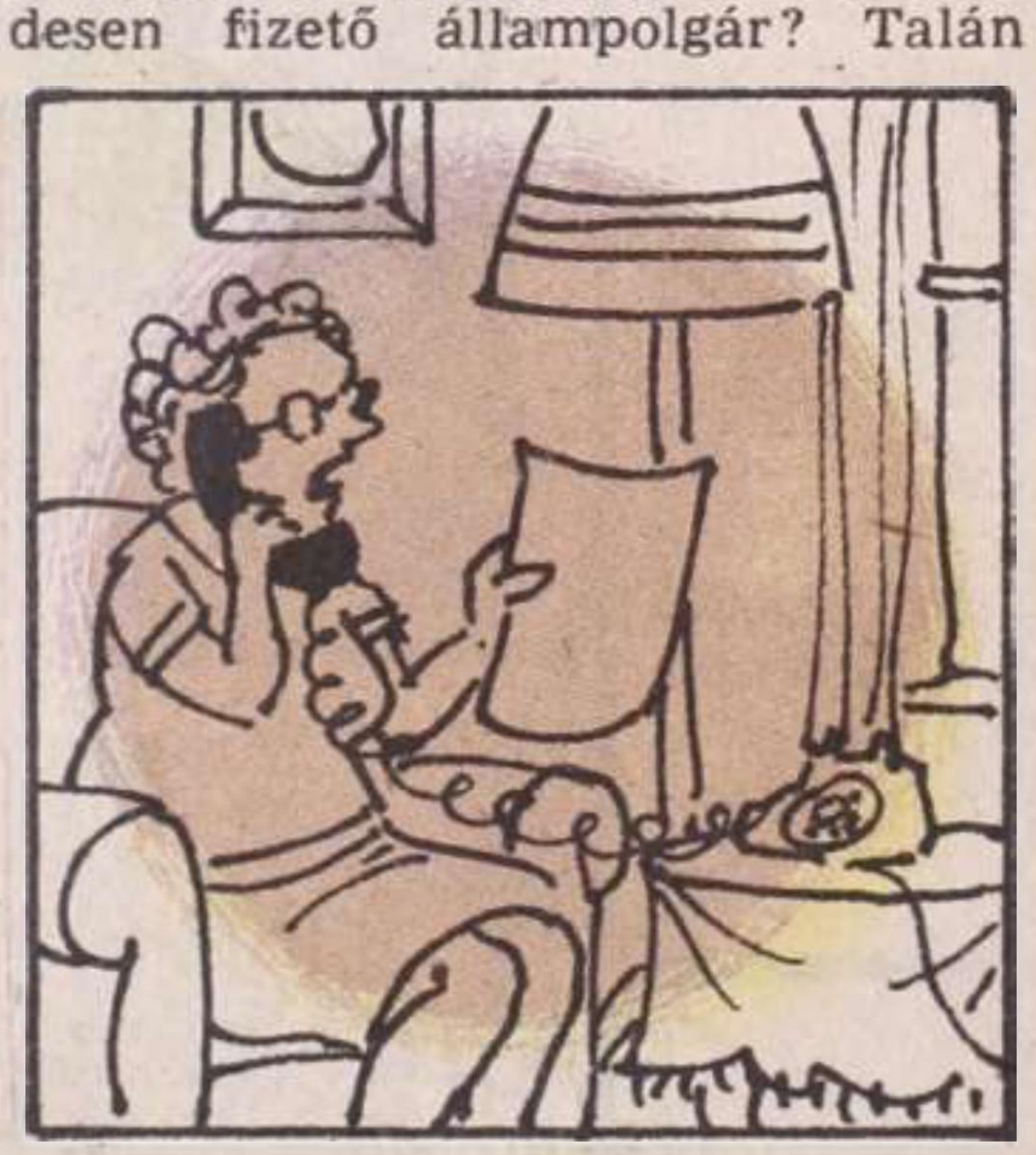

Végére akartam járni a dolognak, felhívtam az egyik kerületi adóhivatalt, ugyan, magyarázzák meg a rendelkezés értelmét. A válasz meglepett. Hogy a könyvelés, hm, hát a könyvelés olyan bonyolult dolog, hogy ugye az a pénz ide, oda vánszorog, küldik, utalják, számfejtik, könyvelik, kiírják, beírják, jó néhány hét eltelik ugye, amíg az adózó számlájára kerülvén jóváiratik. Az adóhivatal jobban szeret tisztán látni. És e tisztánlátás érdekében az ügyfél ne csak a postára fáradjon el, hanem hagyja ott munkahelyét, családját, vegyen vándorbotot, fáradjon be az adóhivatalba, mutassa be...

Javaslom a rokonszenves intézkedés hasznos továbbfejlesztését. Jövőre ne csak személyes jelentkezési és szelvénybemutatási kötelezettség legyen, hanem félnapi robot is. Minden ügyfél, ha már ugyanis bejött az adóhivatalba, maradjon is ott és könyveljen egy kicsit.

SORSZÁM

Szeretek újságot olvasni. Mindent elolvasok, a Falkland—Malvin konfliktustól kezdve addig, hogy tegnap délután a Bognár utca sarkán elveszett hároméves, Filoxéra névre hallgató zsemleszínű korcs kutyám. Így elolvasom a devizaárfolyamokat, az időjárásjelentést és a Merkur autósorszámait is. Feltűnt, hogy az egyik sorszám (nevezzük X-nek) hónapok óta nem változott. Persze tudom, hogy ez semmit sem jelent. A Merkur csak azt a kocsit tudja eladni, amit megkapott. Lehet, hogy holnap érkezik egy akkora szállítmány, hogy egyből tízezret ugrik a sorszám.

Nem is erről van szó, hanem hónapok óta van egy lidérces álmom. Elképzelem magam az X + 1-es sorszám tulajdonosának helyében. Lehet, hogy még sohasem volt autója és most ugrásra készen szorongatja a pénzt, hiszen lehet, hogy már holnap megjön az értesítés és akkor rohanvást kell befizetnie. Már kölcsönkérte a sógortól is a lakásra kuporgatott pénzt (neked lakásra úgysem elég, nekem meg holnap, de legkésőbb a hétre biztosan itt az autóm!!) megígérte mindenkinek, hogy elsőnek őt viszi autózni, az anyóst az orosházi rokonokhoz, az unokaöcst Zalaegerszegre, a feleségét a Mátrába. A mama már megvette a lilakockás kocsihuzatot, rettenetesen rondát, de nem lehet szólni, mert a mama sértődős. Öcsike kifosztotta a malacperselyét és vett egy szép slusszkulcskarikát. — De az is lehet, hogy X + 1-es régi autós, az öreg járgányát már eladta (most volt ára a használtpiacon, és amíg az új kocsi megjön, azt a három napot rolleren is kibírja). És nem veszi még ki a szabadságát, mert ha megjön Mütyürke (már neve is van a kedvesnek), akkor egy kicsit bejáratgatják. És néha álmodik is róla. A felesége meggypirosat szeretne, de ő titokban azt reméli, hogy krémszínű lesz, esetleg fehér, de végül is mindegy. És tulajdonképpen meg kéne operáltatni az epekövét, de most nem akar kórházba menni, mert hátha holnap, vagy holnapután, de legkésőbb a jövő héten biztosan...

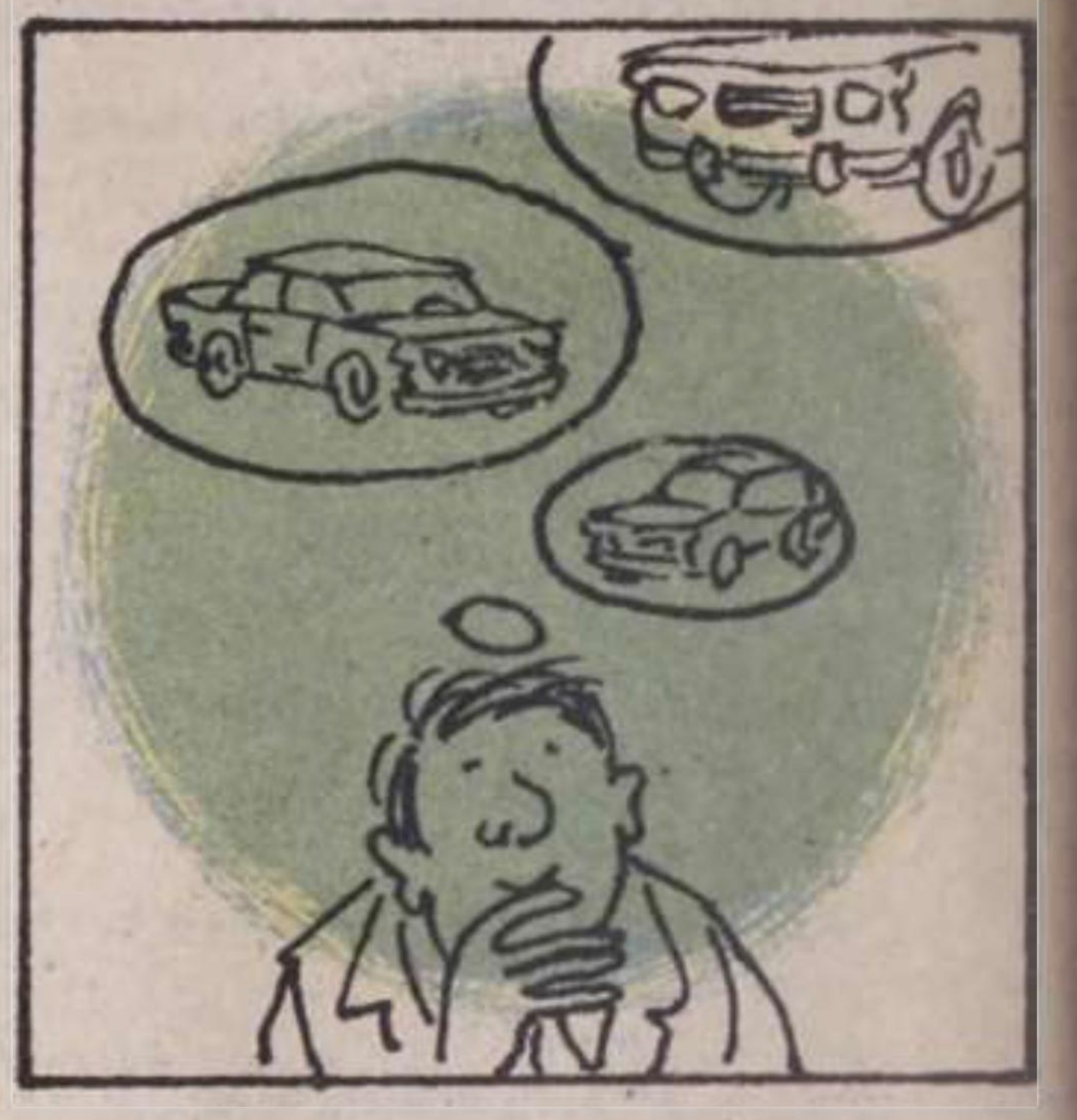

És így él, így fekszik, így ébred, így reménykedik X + 1. Mert hiszen már nála tartanak a sorszámmal, már nem hiányzik csak egyetlen egy nyomorult szám, már ő következik... Gyomrában nyomást érez, amikor az újságot kinyitja és hónapról hónapra mindig ugyanaz, és nem tud másra gondolni, és amikor munkából hazajön, úgy nyúl a levélszekrényhez, hogy közben varázsigéket mormol...

Sokszor gondolok az X + 1 sorszám tulajdonosára. És rettenetesen sajnálom őt. Nála jobban csak X + 2-t...

Fehér Klára

TRIBÜN

Az újonc focicsapat 8-0-ra kikapott. Hazafelé a buszon feláll a csapat edzője.

— Nincs értelme, hogy áltassuk magunkat — mondja. — Mindent elölről kell kezdenünk és kész.

Felvesz a földről egy labdát:

— Nos, ez például a labda...

Mire a hátsó ülésről megszólal egy hang:

— Ne olyan gyorsan kérem szépen...

Günther Netzer, a Hamburg menedzsere:

— Szívesen olvasgatom azokat a cikkeket, amelyek szerint a labdarúgók adásvétele semmiképpen sem vezethet célra, hanem saját nevelésű játékosokból lehet csak ütőképes csapatot kialakítani. Ugyanis a szívem mélyén gyermek maradtam, ma is imádom a tündérmeséket.

* * *

Egy New York-i lapból:

— Bizonyára észrevették, hogy manapság mindenki fut. Vagy az egészsége után, vagy a huligánok elől...

A bokszoló meghal és végakaratában meghagyja, hogy a kesztyűjét temessék el vele együtt. A szertartás végén egy riporter megkérdi a sírásót, mi a véleménye a különös óhajról:

— Az a szerencsém — hangzik a válasz —, hogy nem zongorista volt a megboldogult.

* * *

Lovasiskola valahol vidéken. A tanítványok a mezőn kocognak, egyszerre csak egyikük lova megbokrosodik, ész nélkül vágtatni kezd. A lovasa kétségbeesetten kiabál a többiek felé:

— Lehet, hogy egyszer majd visszajövök. Kinek hozzak valamit a városból?

* * *

Az Aston Villa nem kapott gólt az Anderlechttől és bejutott a BEK-döntőbe. Don Bendall, a klub alelnöke különösen Ken McNaught érett játékát dicsérte.

— Nála okosabb fiú Albert Einstein óta nem húzott stoplis cipőt!

(p. p.)

BARÁTSÁG

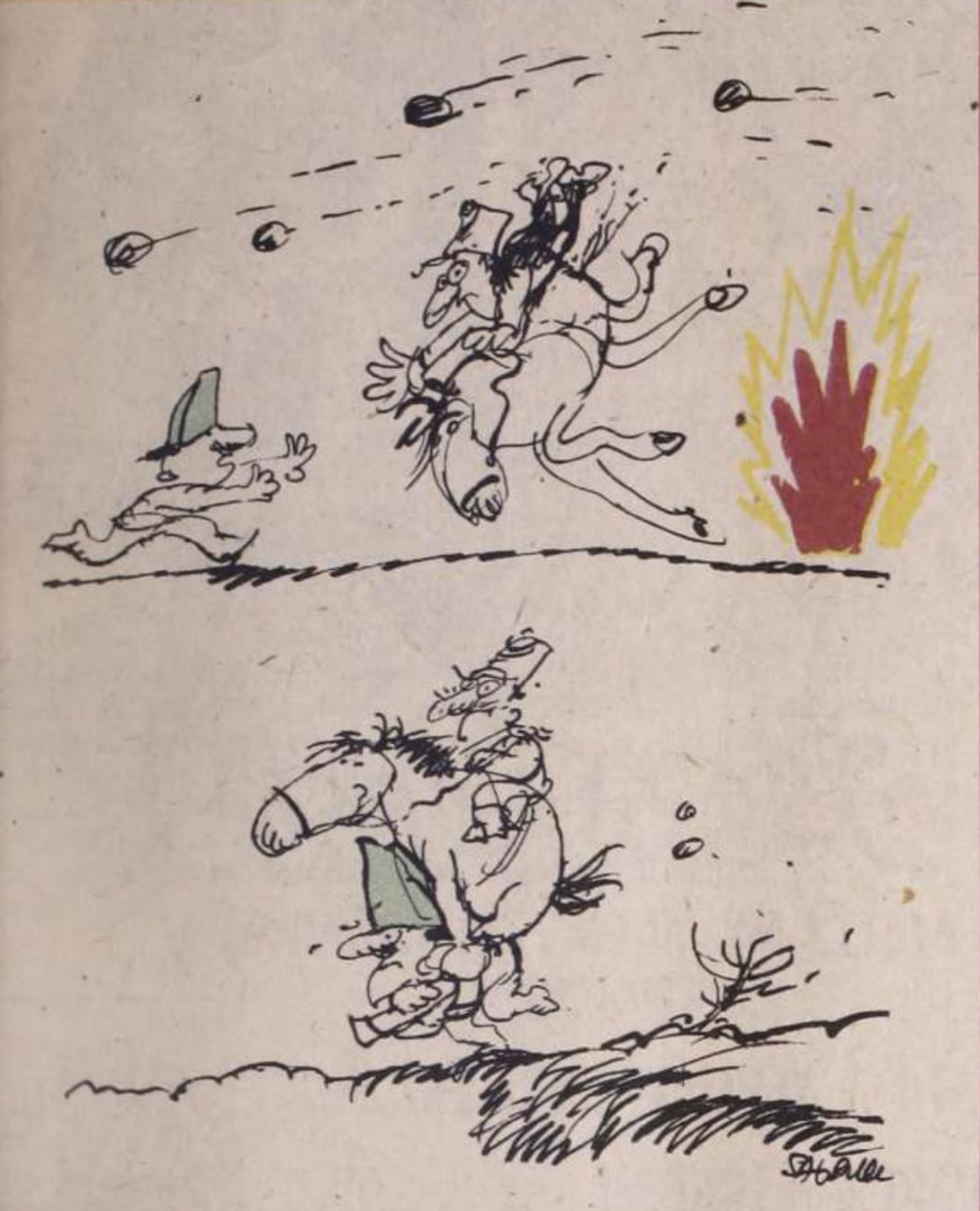

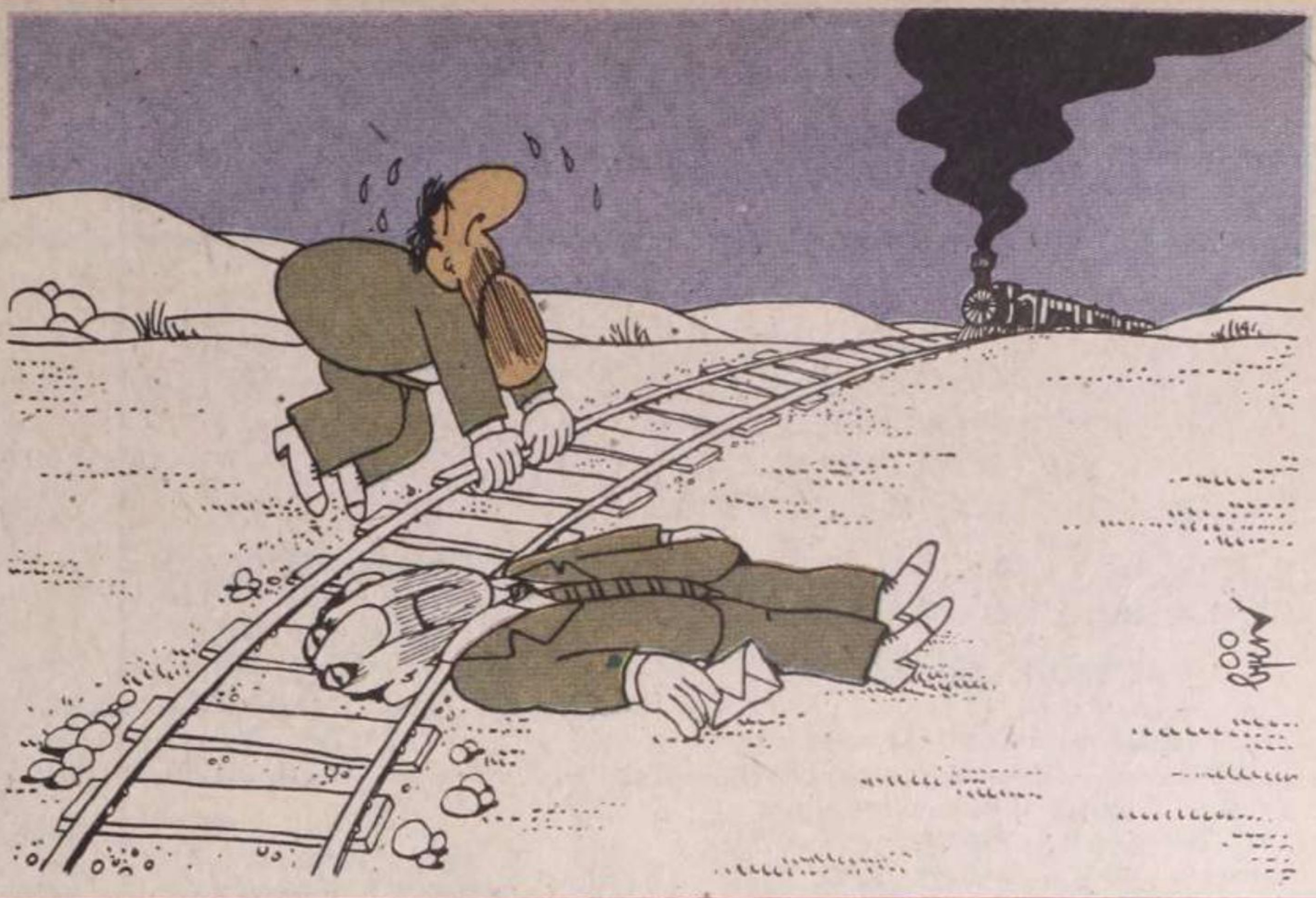

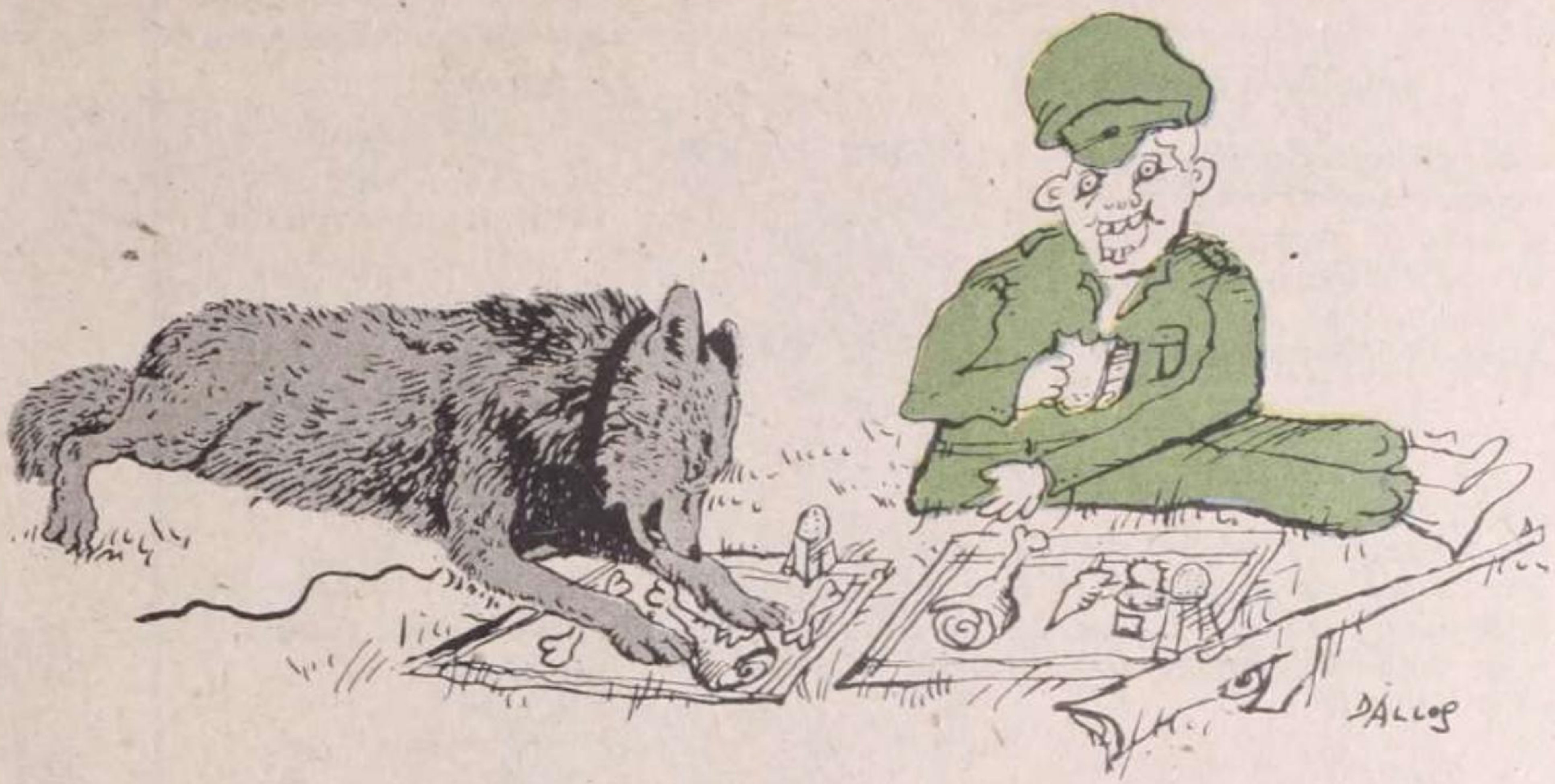

SAJDIK, BALÁZS-PIRI, DALLOS, FÜLÖP, BRENNER, LEHOCZKI

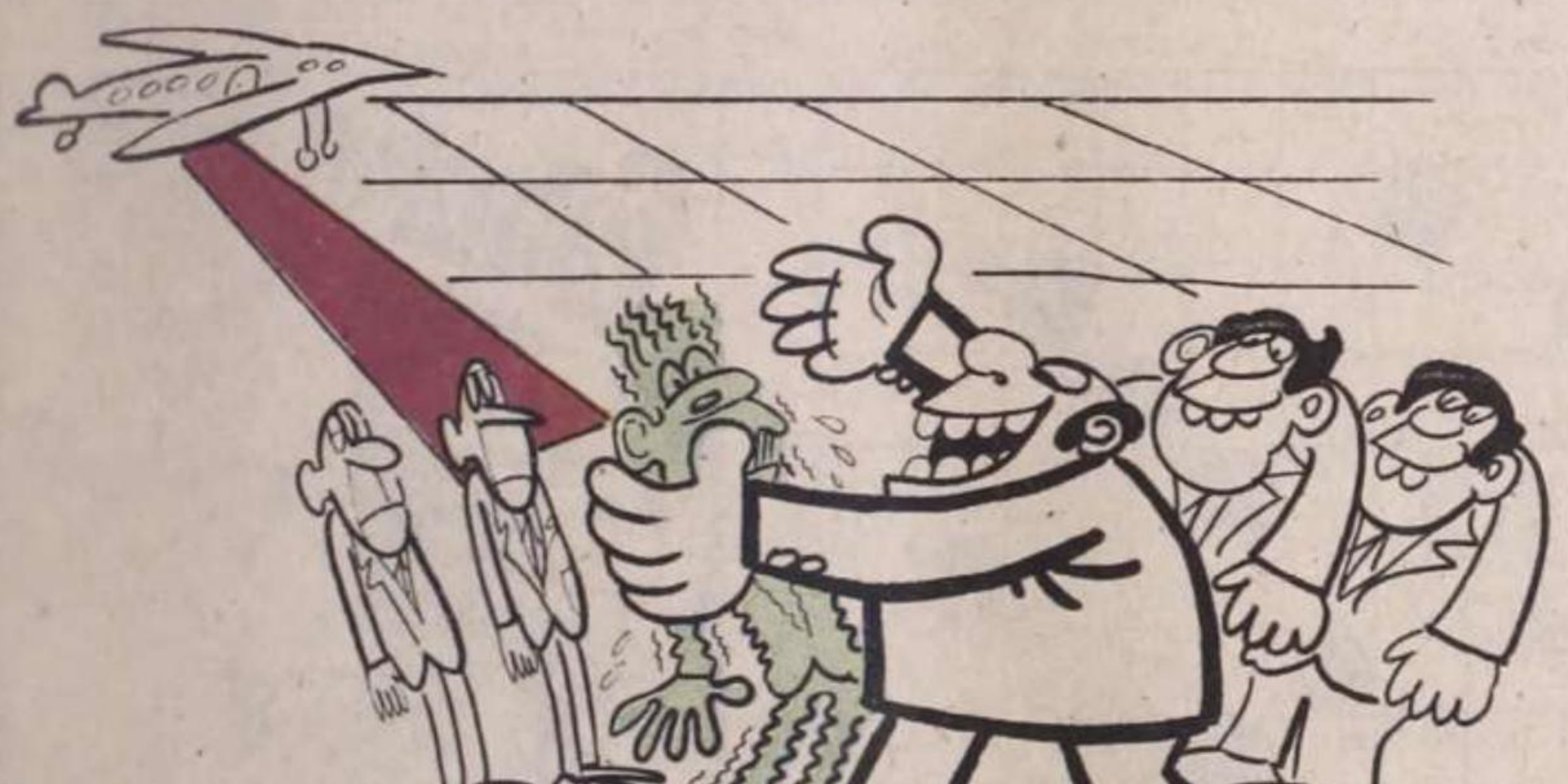

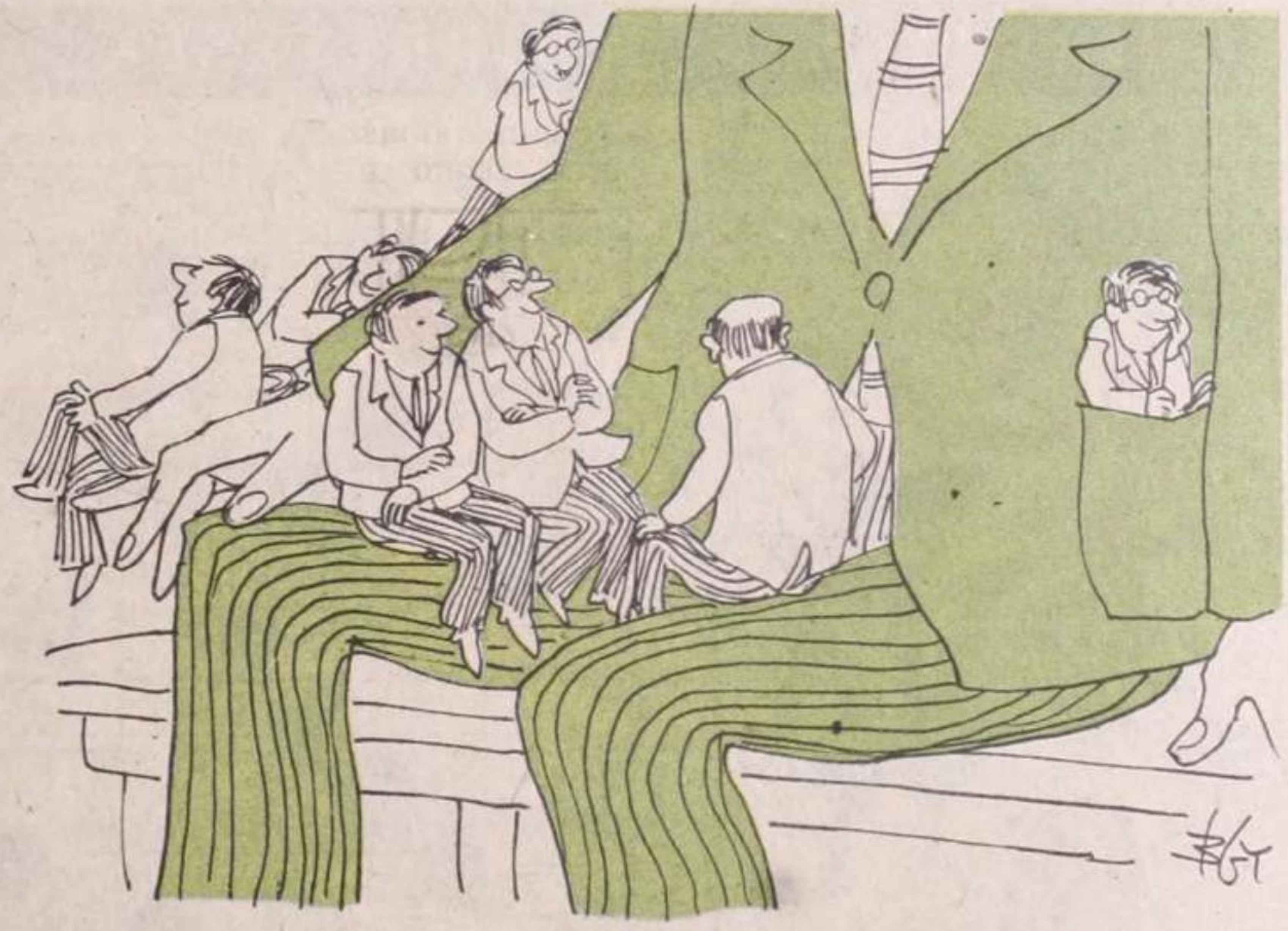

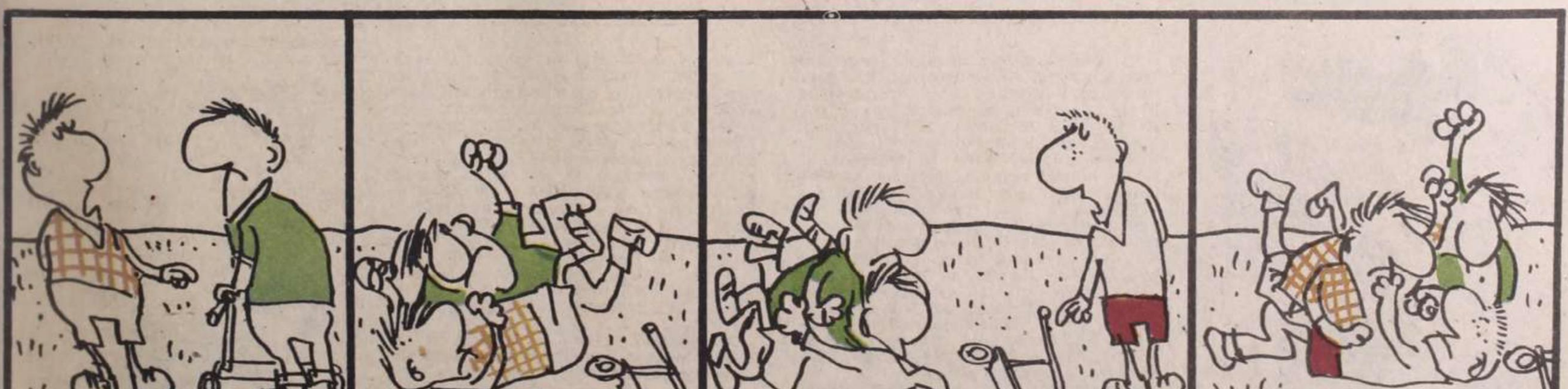

LAKÓTELEP

— Ebben a házban mindenki ilyen zárkózott?

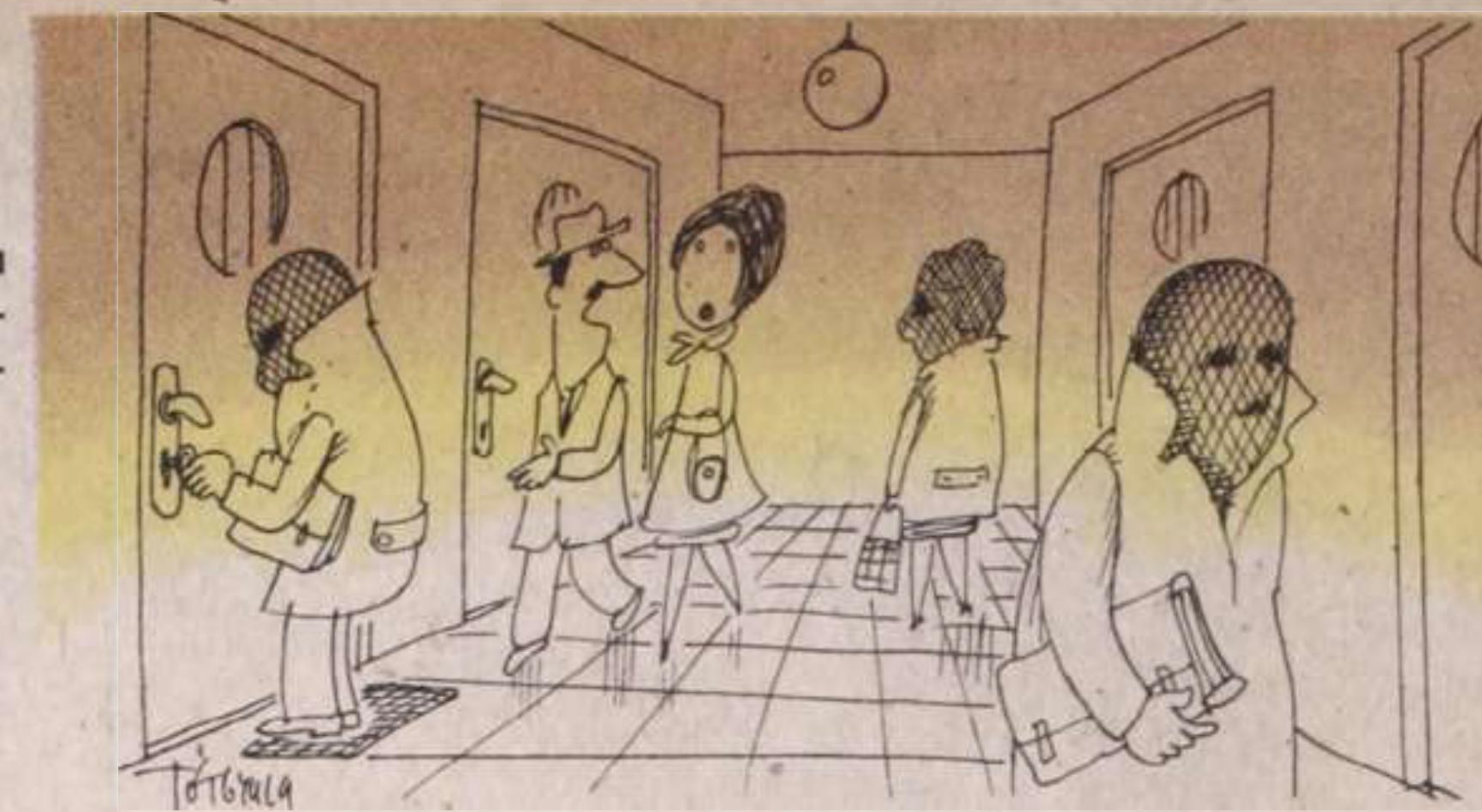

MESÉK AZ ERDŐBŐL

AZ ERDEI LAKBÉREK

rendelkezésének indokai, és az indokoltan növekvő árak, – általában megértésre találtak. Talán a halak voltak egy kissé hangosak, – érthetetlenül, – hiszen a hideg folyóvizek ára: változatlan maradt!

„ÁGAZATI FŐNÖK"-ÖT

akartak választani a fák, de képtelenek voltak összeszámlálni a susogó levelek szavazatát. A megoldást végül az ezüstfenyő mondta ki: „A választást, – őszig, el kell halasztani!"

ÖNÁLLÓ CSIGAEXPORT

jogot kaptak a csigák! Az „Erdei Főtanács" átadta nékik a megrendelők névsorát és a bankszámla-számot, s csak azt rendelte el, hogy amint odaérnek: azonnal utalják át a valutát!

Borbély Tibor

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy házaspár kirándul a hegyek közé. A hegy tövében így szól az asszonyka a férjéhez:

— Emlékszel, ma tíz éve, hogy fenn jártunk a hegytetőn!

— Úgy emlékszem, mintha ma történt volna.

— Apukám, én is veletek voltam akkor? — kérdi kilencéves kisfiuk.

— Igen, fiam. Én vittelek fel, anyukád hozott le.

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

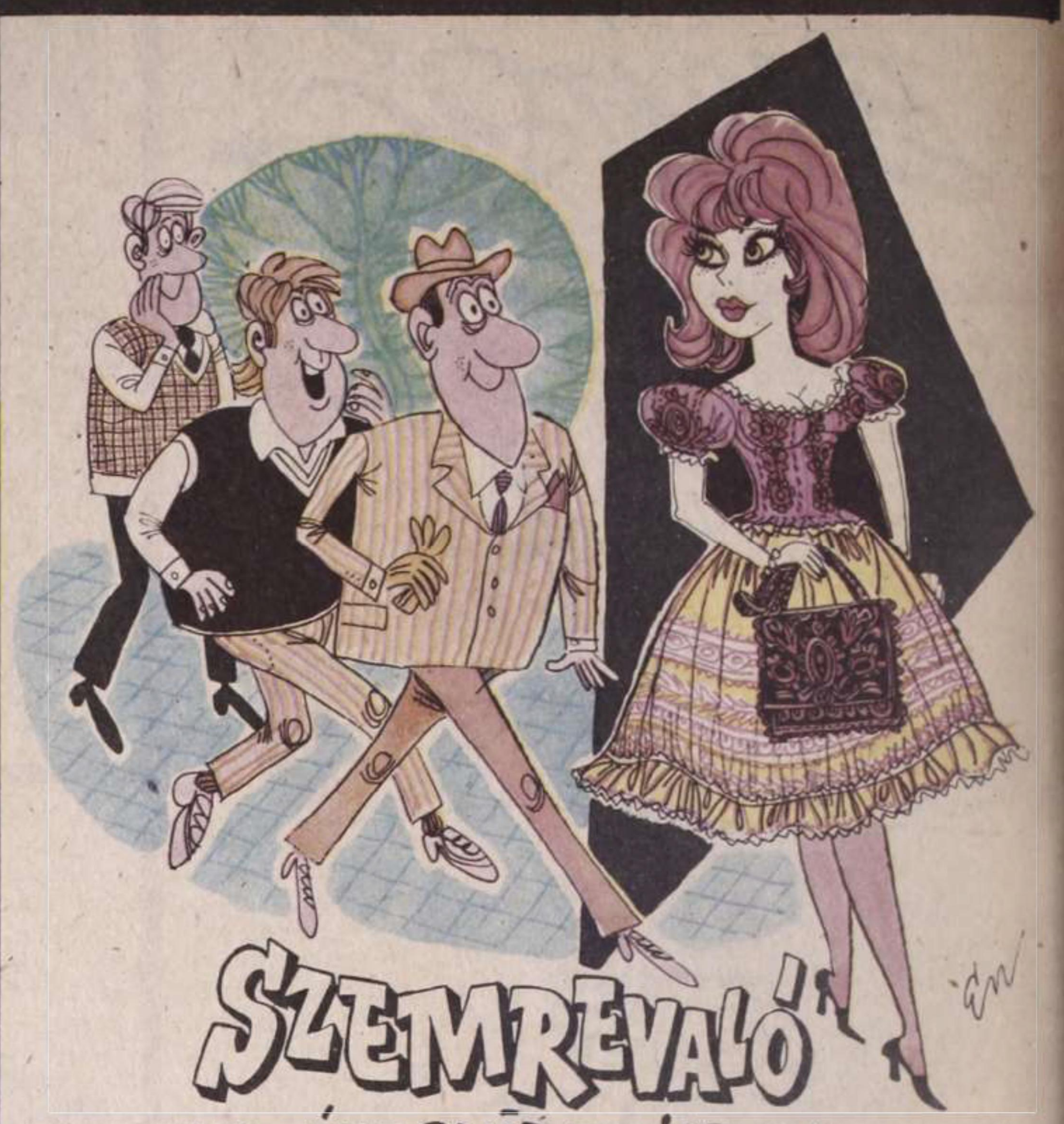

MELLÉNY, BLÚZ, TARISZNYA, PAPUCS

KAPHATÓ A NÉPMŰVÉSZETI ÉS HÁZIIPARI BOLTOKBAN.

VEVŐSZOLGÁLAT: 184-697

NÉPMŰVÉSZETI ÉS HÁZIIPARI VÁLLALAT

HIRDETÉSEK HIRDETÉSEK

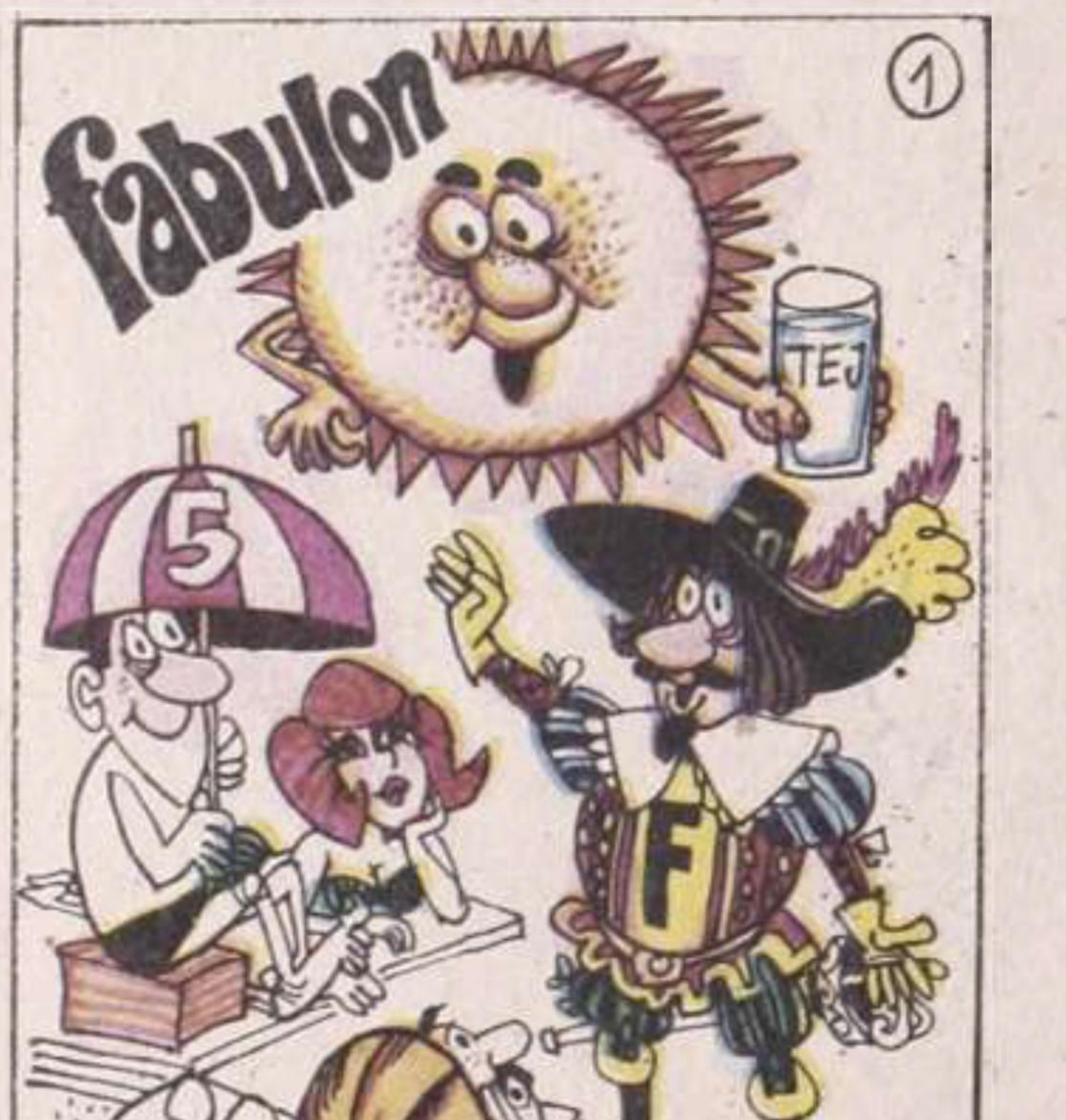

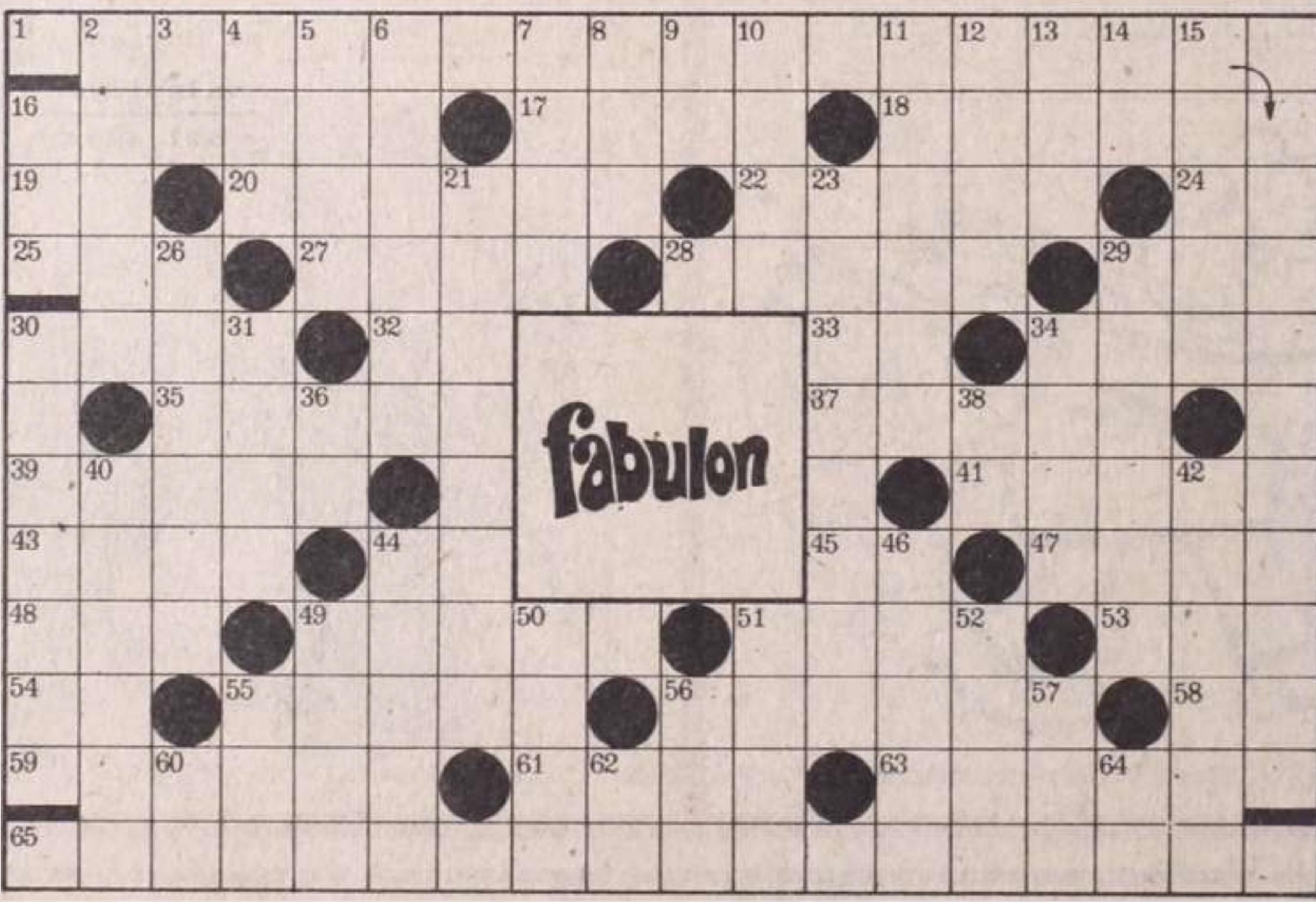

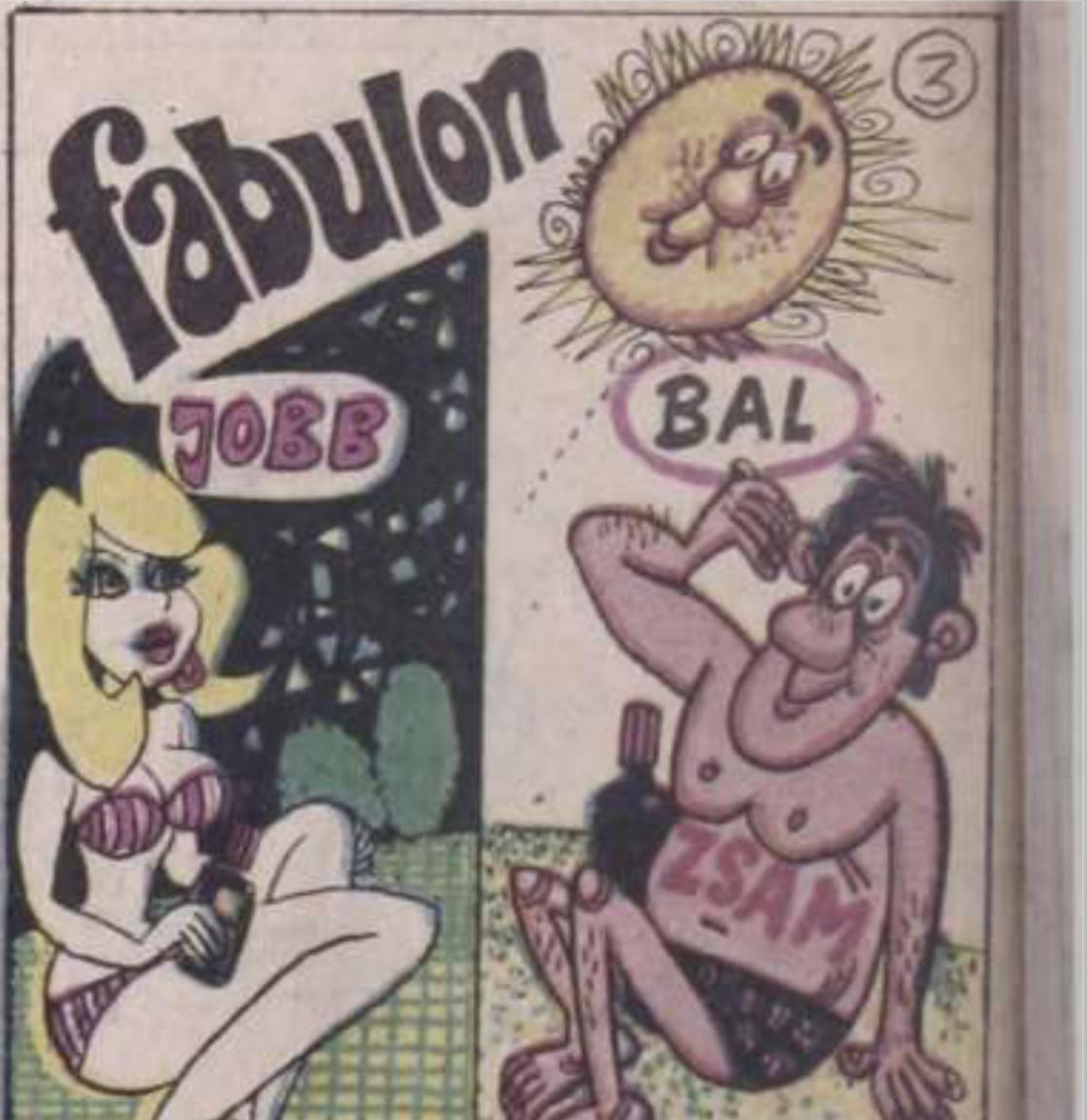

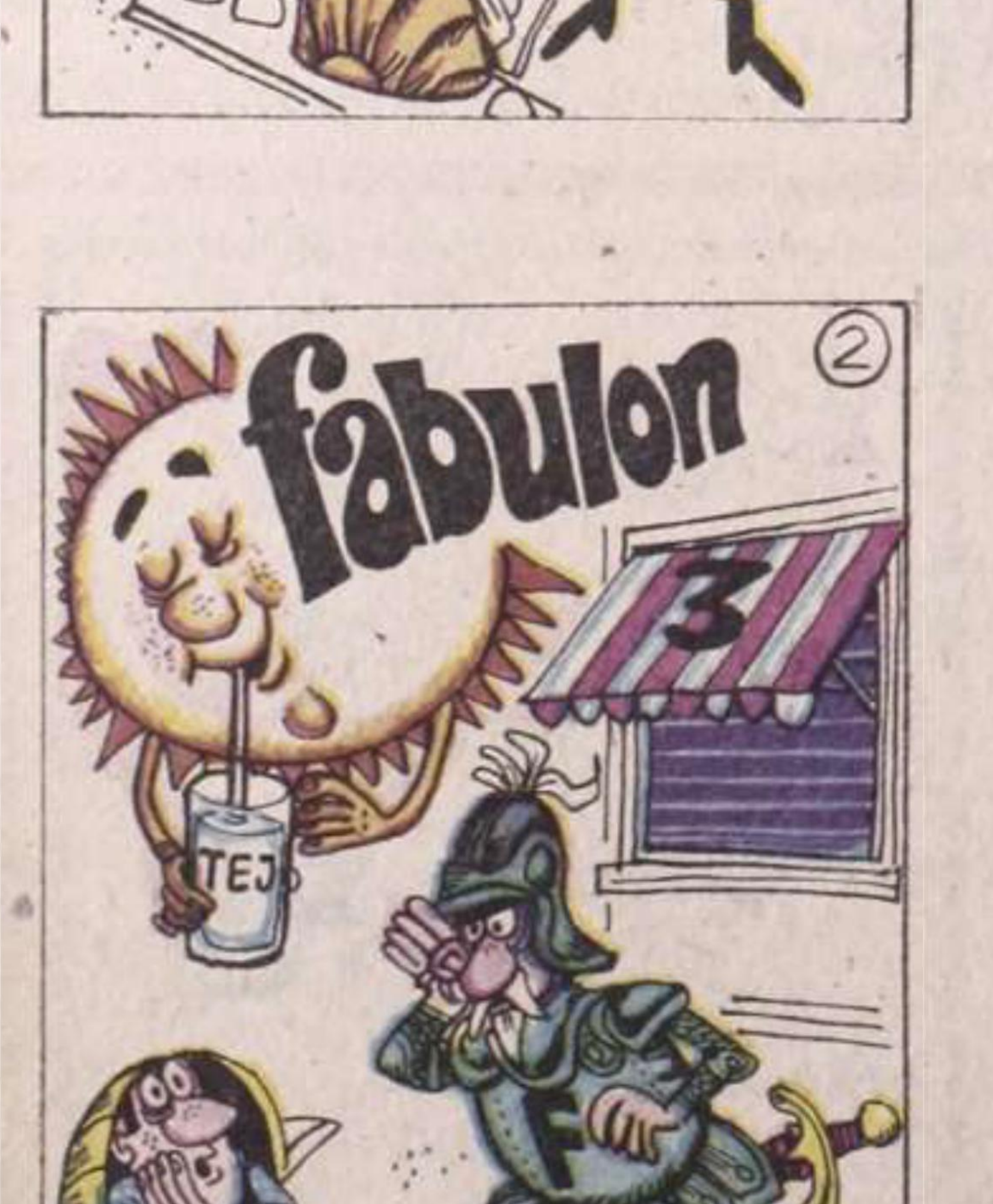

Vízszintes: 1. Jó tanács a napozóknak (folyt. a függ. 30. sorban). 16. Gyermekintézményi. 17. Szép Ernő színműve. 18. Fejér m. község. 19. Knock out — röv. 20. Város a SZU-ban. 22. Ételféle. 24. Ikon egynemű hangzói. 25. Női név. 27. Végtelen rádiólokátor! 28. Tajtékos. 29. Lovas nomád nép. 30. Háborús. 32. Családtag. 33. Saját magam. 34. Félszeg. 35. Linea. 37. Pest m. nagyközség. 39. Teniszjátszma. 41. Kukutyinban hegyezik! 43. Övezet. 44. Az argentum vegyj. 45. Lead egynemű hangzói. 47. Megdorgál, angolul (RATE). 48. NRT. 49. . . . a béke, kibékültek. 51. . . . bugrál — ugrándozik. 53. Feleség. 54. Állami Biztosító, röv. 55. Költői ihletet adó személy. 56. Öreg néni. 58. Igekötő. 59. Tengeröböl. 61. Csinos, tiszta. 63. Sebesült. **65. A Fabulon szlogenje.**

Függőleges: 2. Gyermeknevelő intézmény. 3. Idegen tagadás. 4. Osztrák és dán autój. 5. A francia főrendi ház tagja. 6. Bukarest külvárosa. 7. Lajos becézve. 8. Eme. 9. A stroncium vegyj. 10. Egyik megyénk. 11. Svájci üdülőhely. 12. Szaladj! 13. Régi űrmérték. 14. Svéd férfinév. 15. Veszprém megyei község. 16. Folyó a SZU-ban. 21. Rövid ideig tartó, ideiglenes. 23. Közétkeztetési szelvény. 26. A karácsonyt megelőző négy hét — vall. kifejezés. 29. Sok benne a fehérje. **30. A vízsz. 1. folyt.** 31. Görög betű. 34. A Moselba ömlő folyó. 36. Nóta egynemű hangzói. 38. BZ. 40. . . . görög. Kazantzakisz regényének címe. 42. Szőlőfajta. 44. Nem ezzel. 46. Svájci üdülőhely. 49. Nap, eszperantóul (SUNO). 50. Zola egyik regénye. 51. Unalmasnak tartotta. 52. Kétéltű állat, ford. 55. Fal, franciául (MUR). 56. Tar betűi keverve. 57. Forgalomba kerülő termék (—'). 60. GP. 62. Fél gyümölcs! 64. Csücsül.

Beküldendő a vízsz. 1., a függ. 30. és a vízsz. 65. sor, továbbá a négy képrejtvény megfejtése július 15-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Fabulon". A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

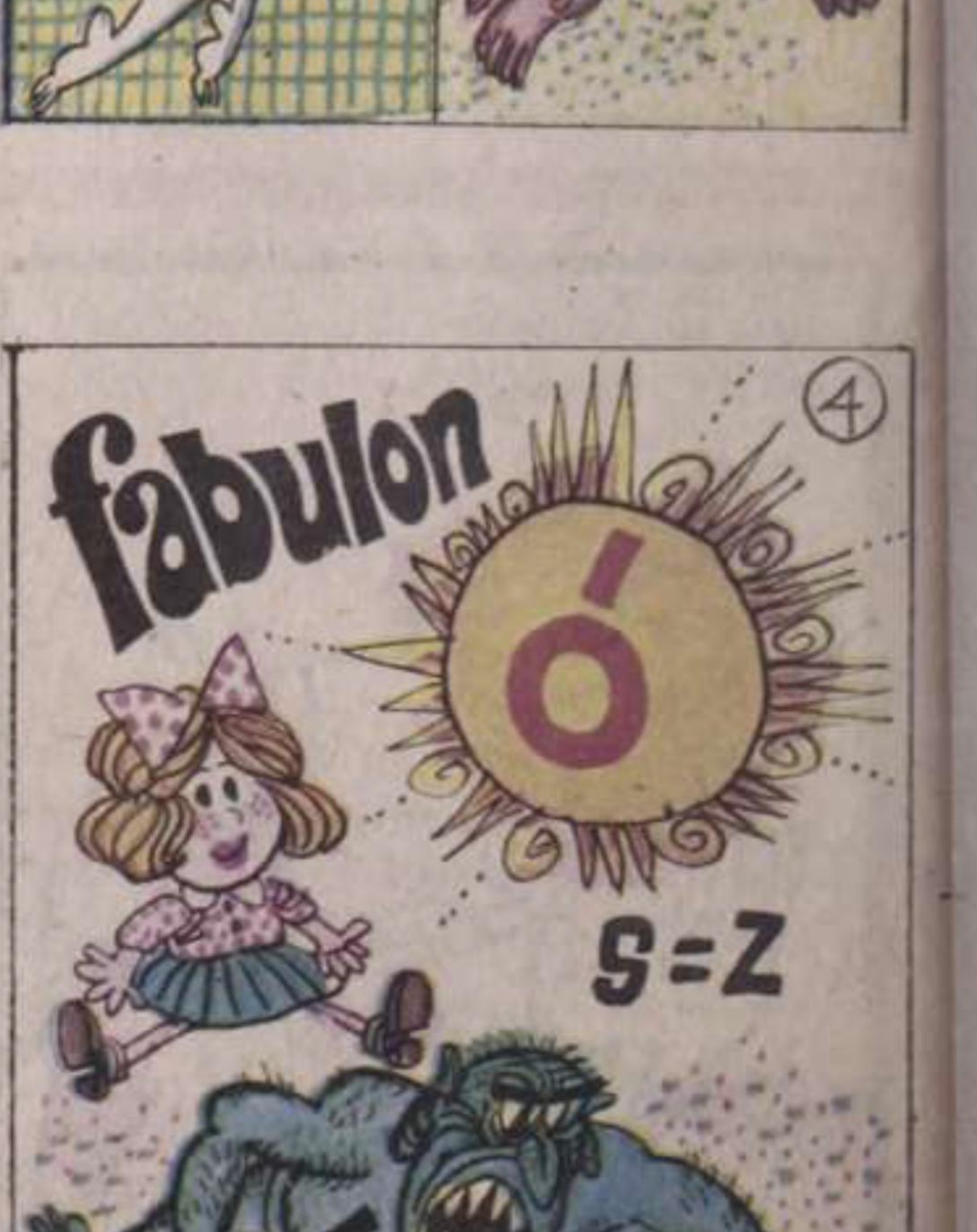

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

Tisztelt Hajnal úr! Olvastam az Önt gyalázó leveleket, s döbbenetemet nem tudtam palástolni. Vajon hogyan ehetséges, hogy levelei ilyen egységes ellenérzésre talál-ak? Én mindenben tökéletesen egyetértek Önnel.

Kovács Endréné
Dunaújváros, Petőfi tér 4. 2400

Családommal együtt részt ettünk a Ludas Majálison s vártuk, talán személye-en is megjelenik Hajnal 'saba. Sajnos, állandó le-elezőjük nem jelent meg, edig most alkalma lett volna igazát személyesen is megvédeni. Úgy látszik, csak írogatni szeret, különben gyáva ember.

Hanicsek Gusztáv
Bp., Vitéz u. 13/C. 1027

Gondolom, Hajnal Csaba közel százéves lehet, mert ekem és még többeknek nagyon tetszenek a Ludasba ajzolt szép női testek. A feleségem sem tiltja tőlem, hogy e nézegessem a szép rajzokat, annál inkább tiltja az it-eni szexmagazinokat. Tehát csak örülni lehet, hogy Ma-yarországon is van kisebb szexújság. A szomszédom 91 ves idős ember, mindig kéri, vigyem át neki a Ludas Matyit.

Sandor Barna
204—30 EAST 15 th AVE.
Vancouver B. C. V5T 2P4
Canada

Javaslom, alakuljon Haj-al Csaba különbizottság, mely egy nemzetközi ve-yesbizottsággal karöltve dőről időre elbírálná a be-rkezett leveleket, s a há-om legjobbnak díjat adna: osztert, faliképet és képes-apot Hajnal Csabáról. A yőzteseket meghívhatnák a 'V stúdiójába, ahol alkotó ellegű vitát folytathatná-ak Hajnal úrral. A vitát a elevízió egyenes adásban közvetítené, amíg csak tart, mondjuk szombat estétől hétfő hajnalig.

Végül javaslom, alakuljanak Hajnal Csaba baráti klubok, melyeknek feladata lesz elérni, hogy a tervezett ezerforintoson Hajnal Csaba arcképe legyen rajta.

Markovits Ferenc
Nagykölked, Fő u. 16.
9784

A CÍMZETT VÁLASZOL

ELŐFIZETÉS

Lapunk ezévi 17. számában „Előfizetési kísérlet" című írásunkban — melyben többek között azt kifogásoltuk, miért nem teszik „vonzóbbá", egyszerűbbé az újságokra való előfizetést — a Budapesti Postaigazgatóság hírlaposztályának vezetője válaszolt. E levélből idézünk néhány sort.

Sajnálatos módon a leírt előfizetési kísérletben nem az egyedi eset, hanem a jelenség érdemel figyelmet. Az előfizetések gyűjtése és a lapok megfelelő szintű kézbesítése a Postának legalább olyan érdeke, mint a kiadónak. Hivatalaink megfelelő előfizetési nyugtakönyvekkel rendelkeznek, ezek meglétét, kezelését rendszeresen ellenőrizzük. Az ellenőrzések során azt tapasztaltuk, hogy a nyugtakönyvekben bejegyzett előfizetések gyakorisága igen ritka — néha egy-két év is eltelik két előfizetés felvétele között.

Tapasztalataink szerint ez okozza a nem megfelelő intézkedést és felvilágosítást dolgozóink részéről. Ennek elkerülésére értekezleteken, kiadványainkban ismételten felhívtuk és fel fogjuk hívni dolgozóink figyelmét a szabályos munkavégzésre és előfizetőink megfelelő tájékoztatására.

Szerencsi Róbert
a hírlaposztály vezetője

MÉGSEM VEVŐKET LIKVIDÁLNAK

A Ludas Matyi 13. számában szóvá tettük, hogy a közületi telefonkönyv szerint a Ravill egyik osztálya, legalábbis elnevezése alapján, a vevők likvidálásával foglalkozik. Ezt a kérdést igyekezett válaszában megvilágítani a vállalat illetékese.

Vállalatunk fő funkciója a nagykereskedelmi tevékenység, így viszonteladókat (kiskereskedelmi vállalatokat, kiskereskedőket) szolgálunk ki, a számvitelben ezeket vevőknek nevezzük. A Vevő-számlalikvidációs csoport végzi a vevők számláinak likvidálását, azaz a különféle követelések és tartozások felszámolását. A telefonkönyv összeállításánál — sajnálatos módon — rövidítve, illetve pontatlanul jelent meg a megnevezés, azaz lemaradt a számla szó.

Kalmár Béla vezérigazgató
gazdasági helyettese, RAVILL

HEJ, HELYJEGY!

Sajnos, nem tudjuk lapunkban közölni azt a három darab helyjegyet, melyet Pataky Béláné (Budapest, Bocskai u. 44. 1113) küldött el hozzánk, rövid levélke kíséretében. Ebben közli velünk, hogy a helyjegyek a Szombathelyről induló Bakony—Őrség expressz 5. kocsijának 41. sz. ülésére érvényesek, május 30-ára. Kettőt a Népköztársaság úti központi jegyiroda, egyet pedig a Nyugati pályaudvar adott ki.

Olvasónk megjegyzi: ketten még csakcsak elüldögélnek egymás ölében, de a harmadikat még ilyen körülmények között is fölöslegesnek tartja.

TÜCSÖK és BOGÁR

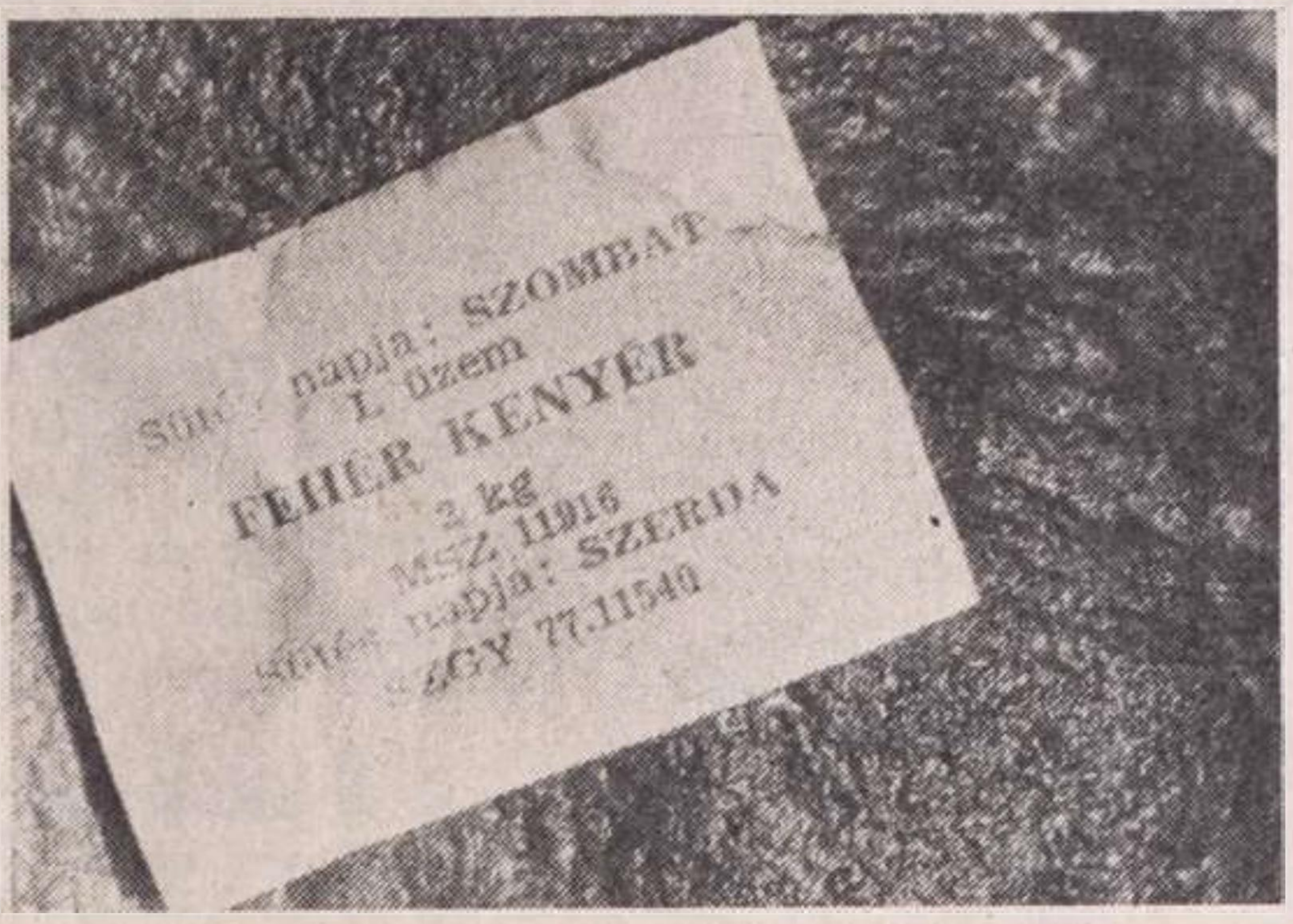

napja: SZOMBAT
I. üzem
FEHÉR KENYÉR
2 kg
MSZ 11916
napja: SZERDA
GY 77.11540

Kétszersült?

(Beküldte Kovács Endre, győri olvasónk)

VONYARC-VASHEGYEN különálló hétvégi házakat vízközelben FELVESZÜNK. Jelentkezés hétvégeken,

Esetleg még családi házzá is kinevezhetik!

(A Vas Népe c. lapból ollózta Csordás Zsolt, szombathelyi olvasónk)

```
Legyen szives, ha még nem küldte be a 200 óráról
szóló gépházi igazolást,  - hozza magával. Ha netalán
katonának hivták volna be, vagy valamilyen más betegsége
akadályozza a megjelenésben, ugy azt azonnal szintén
közölje.
```

Ez a betegség kizárólag 18 éven felüli férfiakat támad meg, de 18 hónap alatt magától elmúlik.

(Egy körlevélben vette észre Tőregi Béla, miskolci olvasónk)

szerepét is. Olyan érdeklődés mellett, hogy hónapokra előre elkeltek a telt házak, a darabot nem lehetett levenni a New York-i *Palace Theatre* műsoráról. Bacall szerző-

És akiknek már nem jutott telt ház?

(A SZUR Magazinban fedezte fel Szücs András)

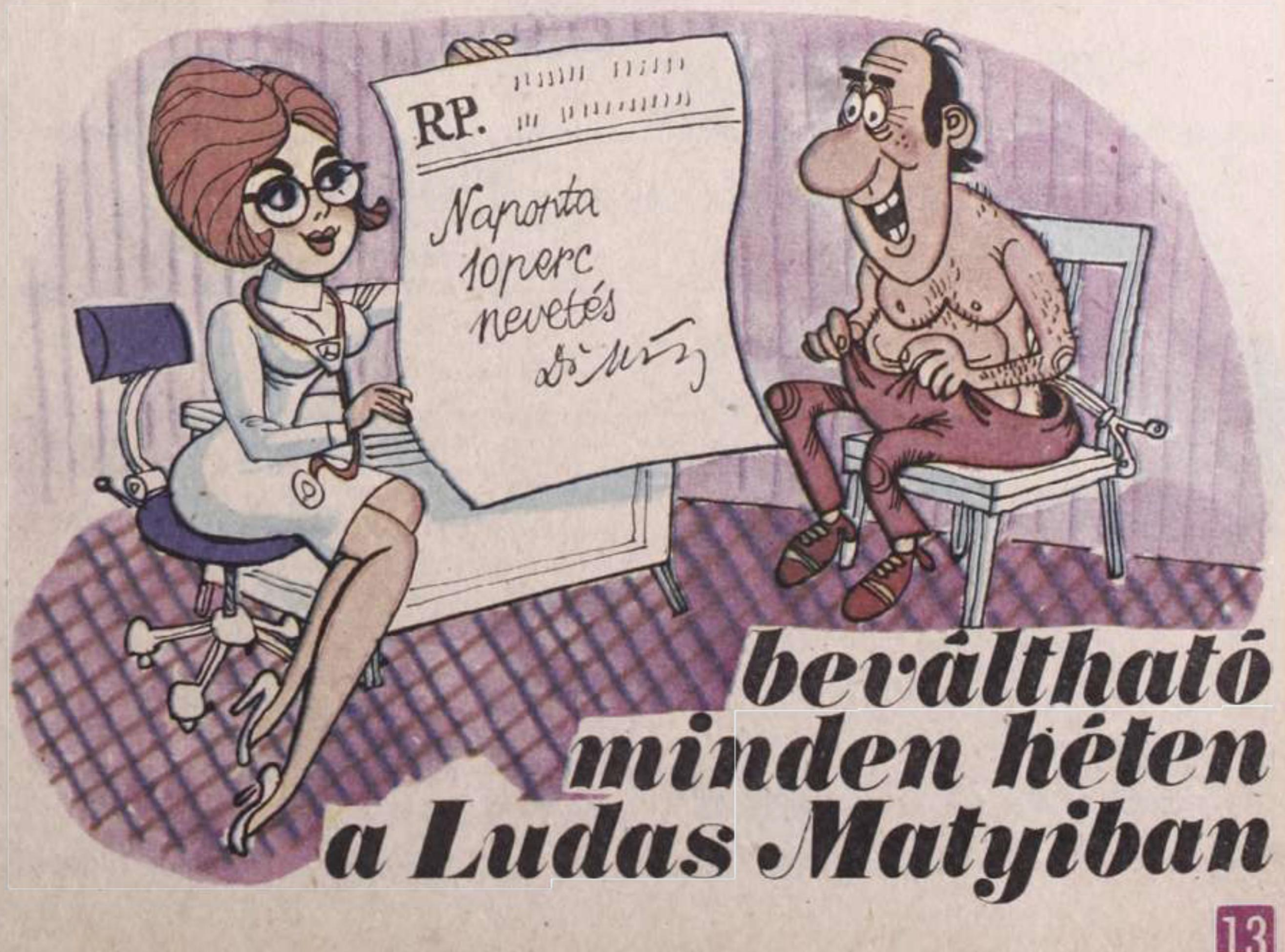
RP.
Naponta 10perc nevetés
beváltható minden héten a Ludas Matyiban

BAZÁRI KÖLTÉSZET

Azzal kezdem, hogy szeretem a bazárokat, nem a fennkölt gőg beszél belőlem, amely egy tükrösszívű huszárra elhúzza az orrát és finomkodva így szól: piha! Én szeretem a színes mütyüröket, még a bazári majmot is szeretem, ha nem belőlem csinálják és képes vagyok egy bazár kirakatát hosszú percekig nézegetni, mint egy hülyegyerek, a magam örömére. A műanyag-korszak borzasztóan jót tett a bazárságnak, mert filléres tárgyakat képes létrehozni mindenféle színekben, továbbá egyre színesebb tért hódít a matricaválaszték, vízhatlan és levakarhatatlan tulajdonságaival. Kapható virág- és állatmatrica, mesefigura-matrica, rajzfilmmatrica, autómárka-matrica, embléma-matrica, amint tetszenek látni, úgy ismerem a műfajt, mint a tenyeremet; csak úgy megemlítem, hogy tenyér- és lábmatrica is van, meg harapóskutya-matrica is, meg a dohányzás ellen érvelő, anatómiailag meglehetősen hibás csontváz-matrica is.

Egyetlen matrica ellen háborgok mostan, ez is mutatja, hogy nem vagyok épelméjű. Egy felnőtt ember vagy idegenkedik a bazártól, vagy oda se figyel, ha lát egy ízlésének nem megfelelőt. Engem meg annyira bosszant, hogy minden bazár előtt hosszasan vizsgálódom, ott van-e az én matricám, amelyik bosszant. És majdnem mindenütt felfedezem, mert több példányban nyomták ki, mint a Marseillest és Luther Márton kiáltványát a reformációról, együttvéve.

Az én gyűlöletes matricámat az autóvezetők ragaszthatják ki autójukra, kétsoros vers, mely így szól:

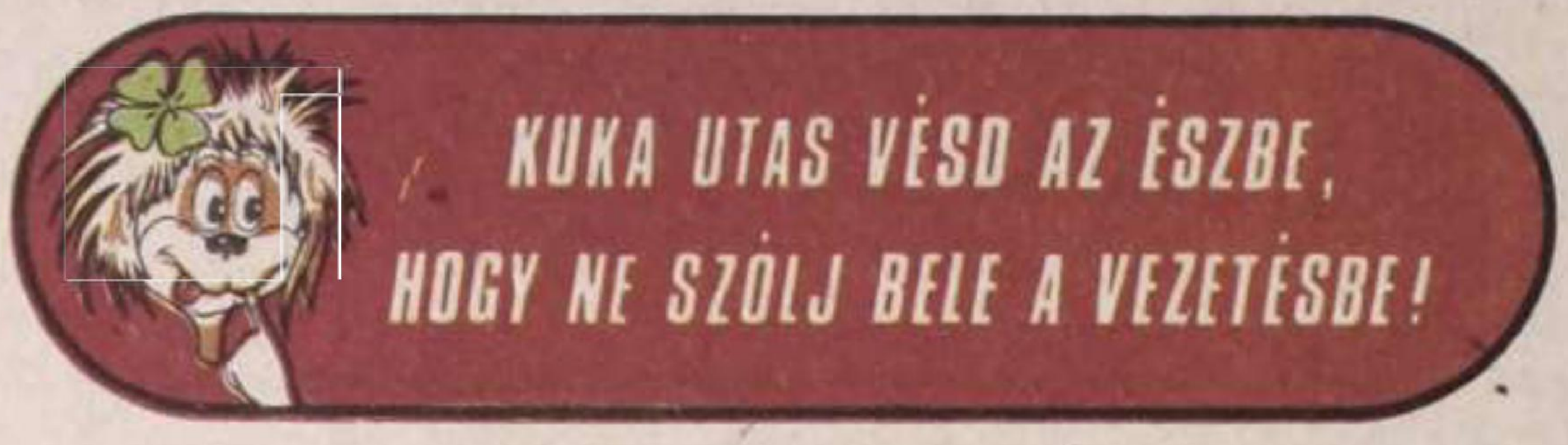
KUKA UTAS VÉSD AZ ÉSZBE,
HOGY NE SZÓLJ BELE A VEZETÉSBE!

A kétsoros így semmit sem veszítene líraiságából, ám így elveszítené fontos mondanivalóját és senki se vásárolná meg a matricát, még az az autóvezető sem, aki pedig szeretné, ha az autója belül intellektuális beállítottságú lenne.

Véleményem szerint egy ilyen „verset” Arany János, Kosztolányi, József Attila hazájában kinyomtatni és terjeszteni hazaárulás. Ugyanolyan bűn, mintha a társadalmi rendszer, vagy a béke elleni uszító röpirat lenne. Mert ez is röpirat, ha úgy nézzük, sok tízezer példányban kinyomtatott ragasztvány. Vajon ki írta a költeményt és ki engedélyezte a kiadását, terjesztését?

A matrica költőjére nem haragszom, istenkém, egy rossz költővel több, vagy kevesebb, már az is szép, hogy rímes kétsorost írt. Hogy nem ismeri Füst Milán esztétikáját a verselésről — még pótolhatja. Hogy nem tudja: kuka az némát jelent, s a néma utas amúgy sem szólhat bele a vezetésbe, éppen, mert kuka — még ez sem a vers törvényeit zavarja meg, legfeljebb az értelmét. Értelemszerűen így szólna a vers a költő göcsörtös stílusában:

„NEM SZÓLSZ BELE A VEZETÉSBE, OKA:
TUDOM MI VAGY KEDVES UTAS: KUKA!”

De ki engedélyezte a matricát, ilyen fülhallással?

Javasolom, hogy ezt a matricát — kulturális eredményeink megóvása érdekében — vonjuk ki a bazárforgalomból. És hogy aki már megvette, ne károsuljék, intézkedjünk, hogy aki visszaviszi a „Kuka utas” kezdetű kétsorost, díjmentesen átváltják az alábbi szövegű matricára, akár két sorban is:

„Hass, alkoss, gyarapits,
s a haza fényre derül!”

Az új matrica szövege még azzal is előnyösebb a régivel szemben, hogy nem tesz különbséget a gépkocsivezető és az autó utasainak tennivalói között, sőt parkírozás idején is érvényes. Kinyomtatásának csak egy akadálya lehet:

Az engedélyező nem hagyja jóvá amiatt, hogy a két sor végén nincsen rím.

Somogyi Pál

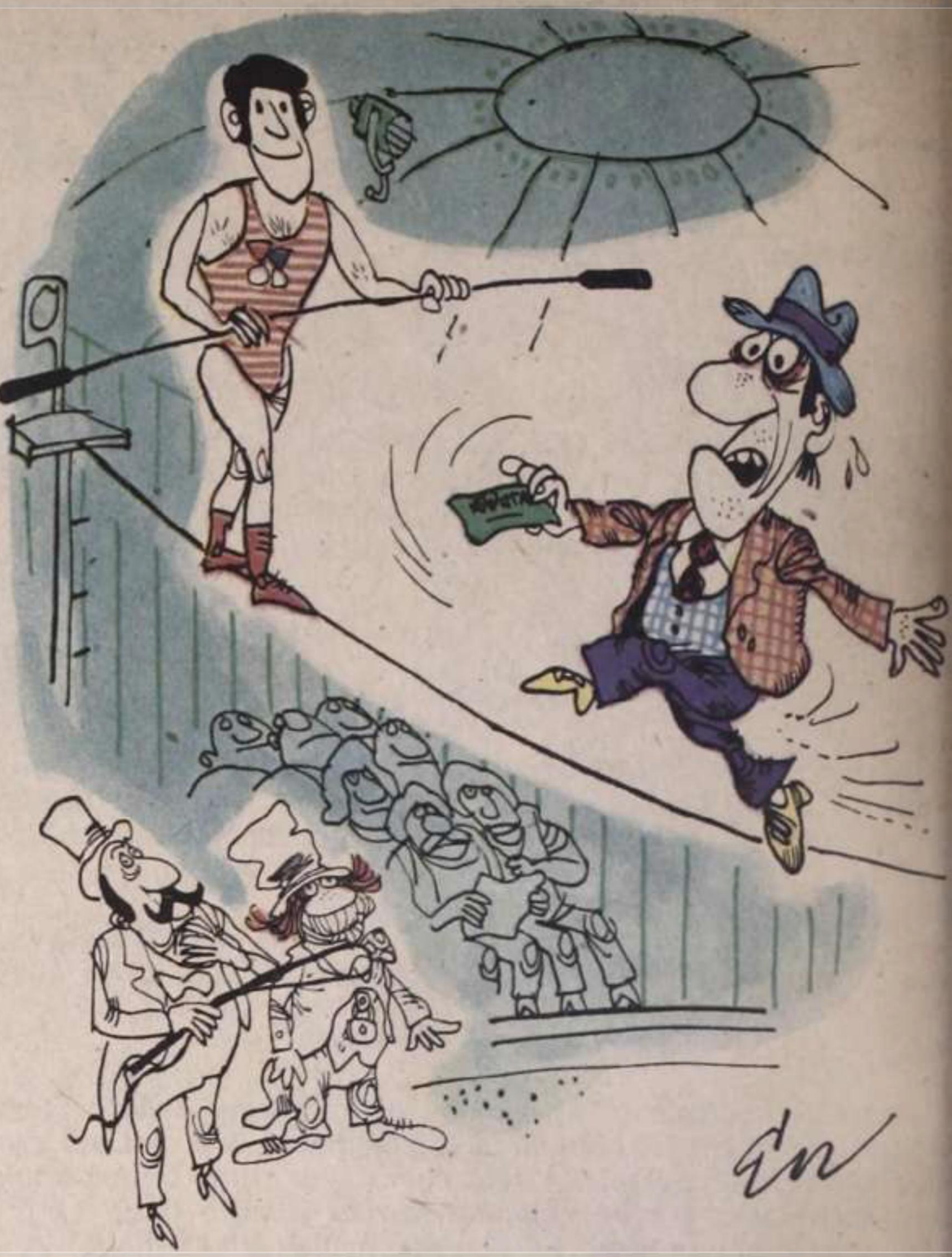

– A szakszervezettől hoztam az üdülési beutalót.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Legyen szíves adjon kölcsön száz forintot, most veszem észre, hogy otthon felejtettem a pénztárcámat.

— Itt van egy forint. Üljön villamosra és menjen haza érte.

RÉGISÉGGYŰJTŐ

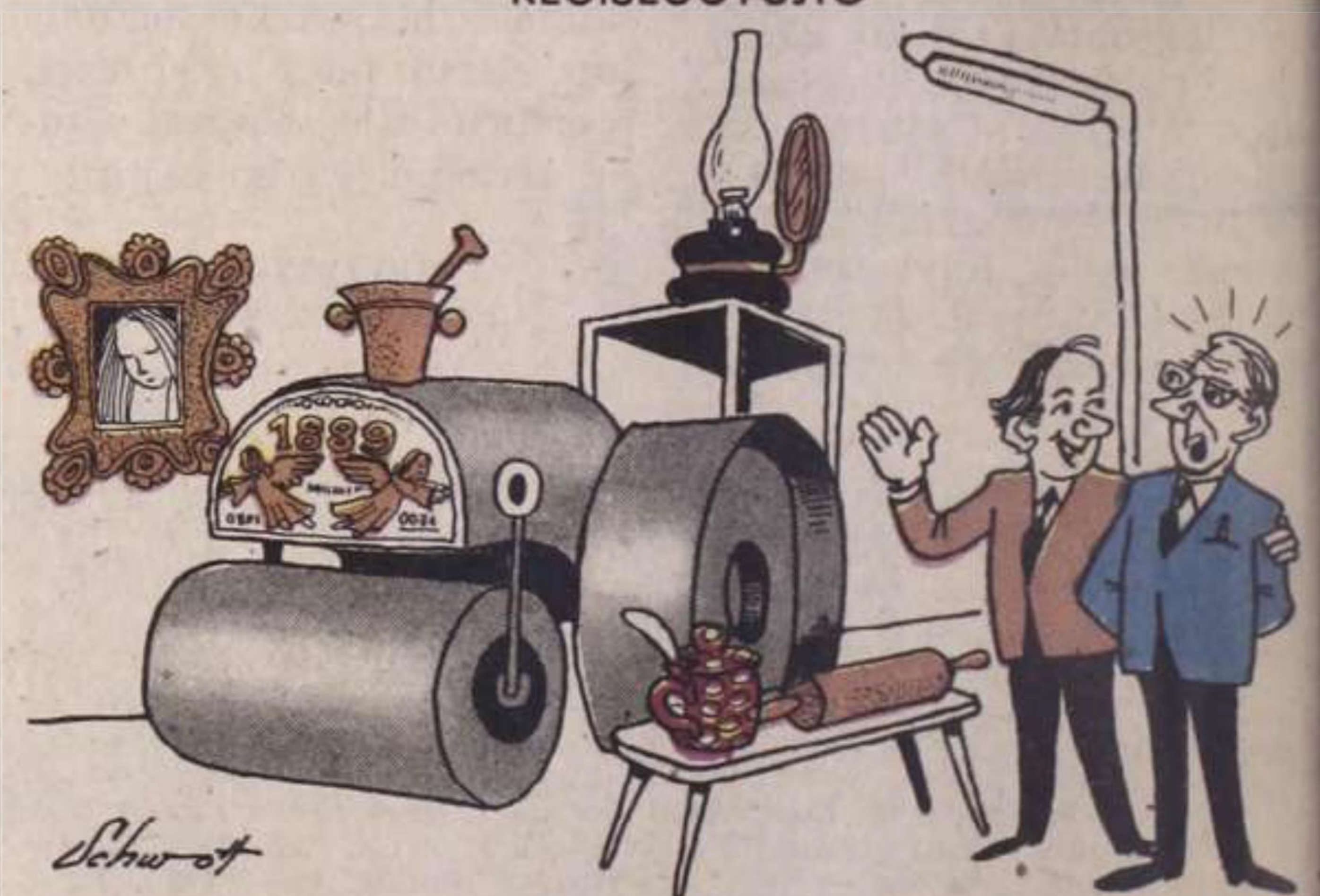

– Na mit szólsz a legújabb szerzeményeimhez?

OLVASSA AZ APRÓHIRDETÉSEKET

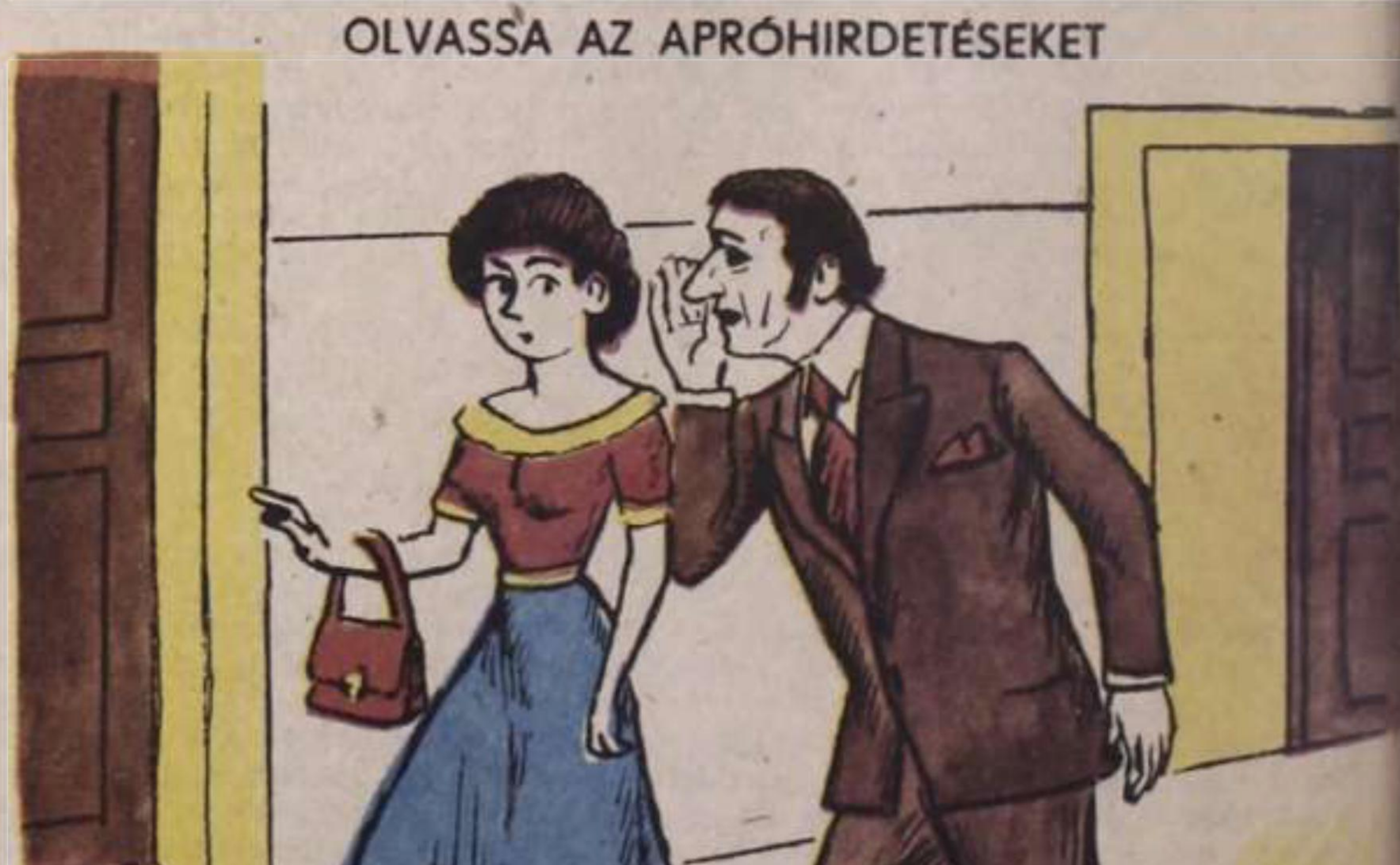

– Minden megoldás érdekel.

MEGRENDELŐLAP

Előfizetésben megrendelem 19...... évi .... hónap .... napjától

a **LUDAS MATYI** című hetilapot, előfizetési díj:

1 hónapra	**13,– Ft**
¼ évre	**39,– Ft**
½ évre	**78,– Ft**
1 évre	**156,– Ft**

Az előfizetési díjat a posta megbízottjának fizetem.

Név: ....

Város (község): ....

Utca, házszám, irányítószám: ....

Kelt, 19.. hó .... nap.

....
a megrendelő aláírása

KÉRJÜK OLVASÓINKAT, HOGY A MEGRENDELŐLAPOT AZ ÚJ POSTAI LEVÉLKEZELÉS MIATT BORÍTÉKBAN SZÍVESKEDJENEK FELADNI AZ ALÁBBI CÍMRE:

HÍRLAPKIADÓ VÁLLALAT, Budapest 70. Postafiók 1. 1959

IMPORT HUMOR

RAJZOK NSZK-LAPOKBÓL

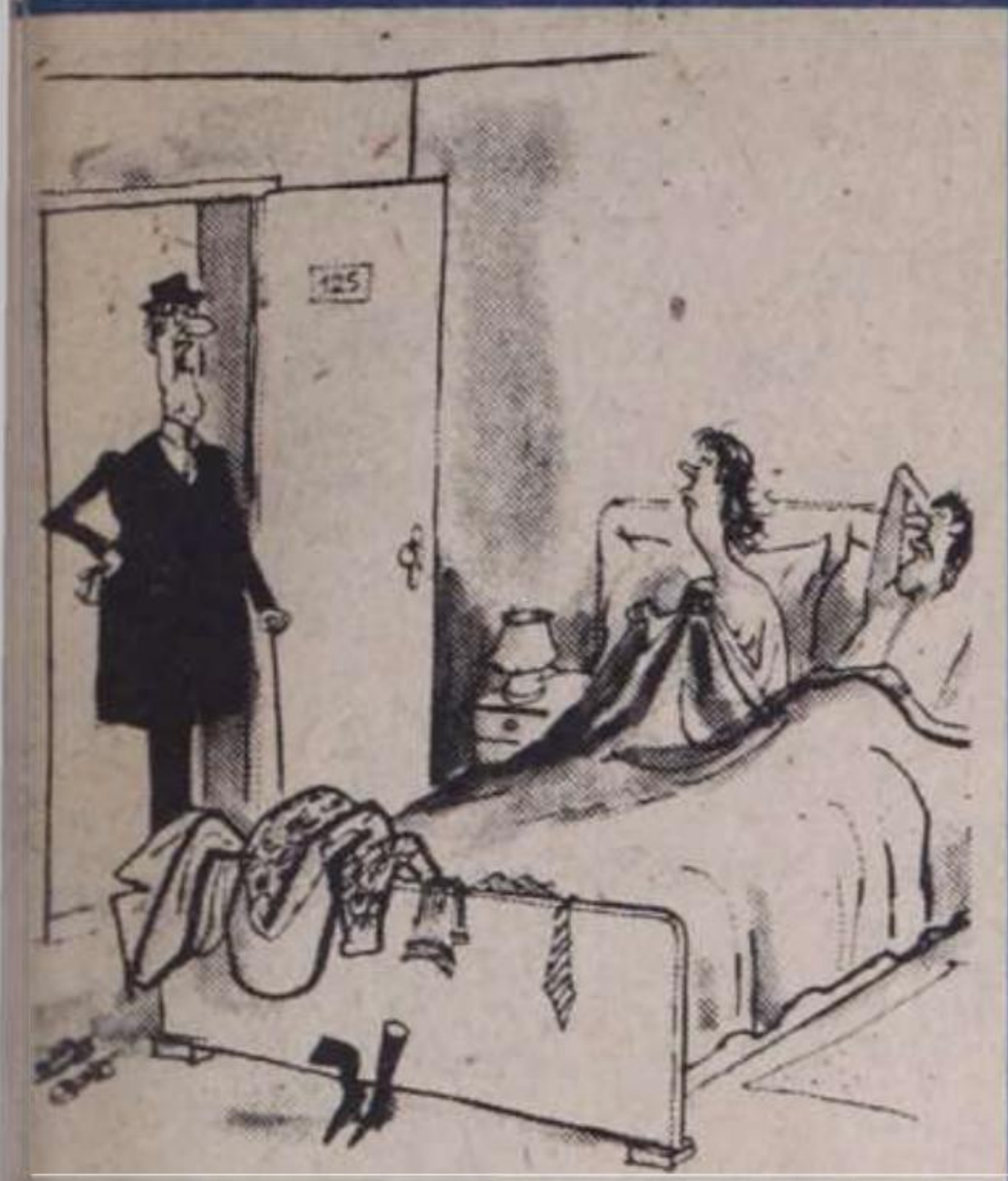

– Méltatlan az én társadalmi helyzetemhez Kunilinde, hogy másodosztályú hotelekbe hozod a szeretőidet!

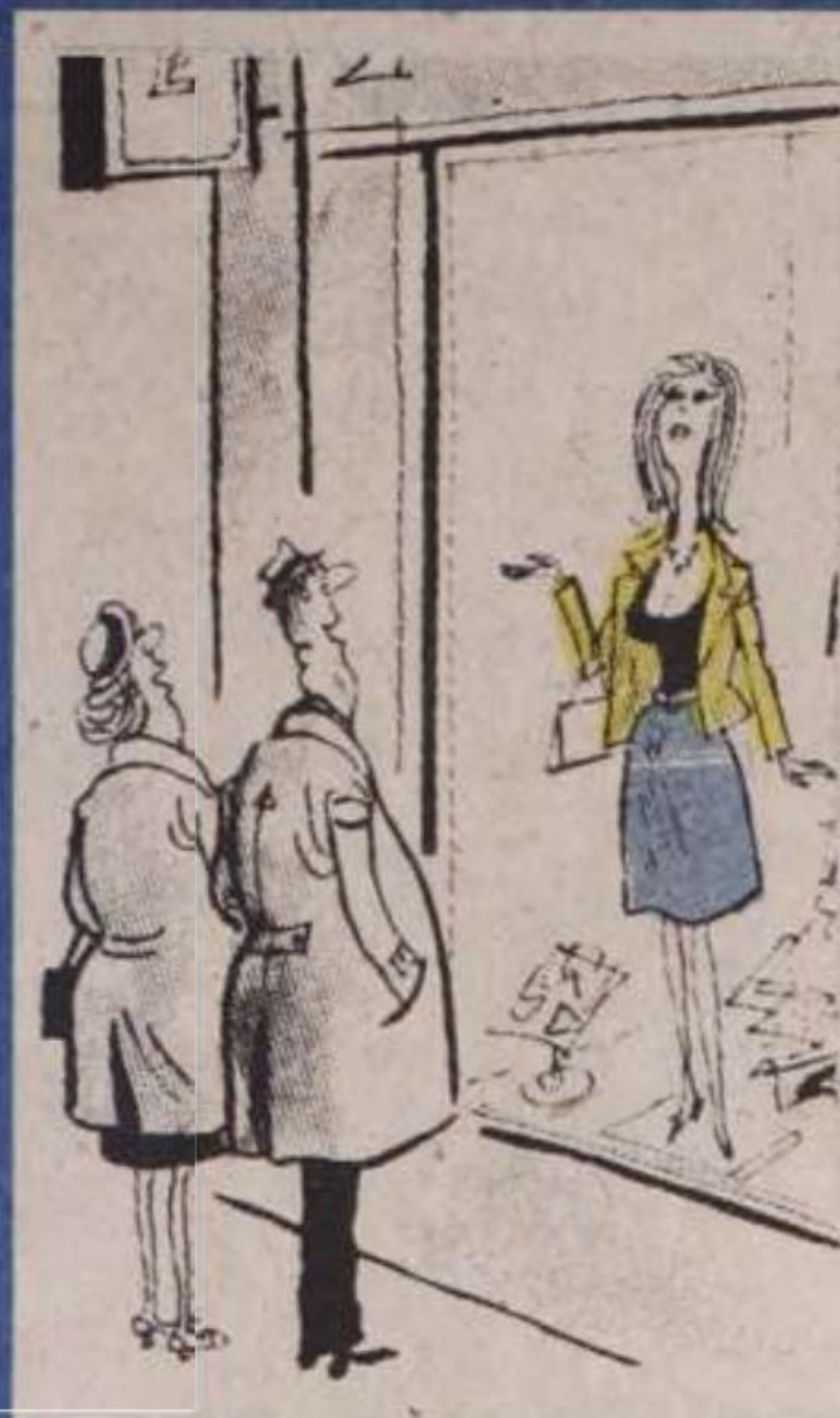

– Valami hasonló kellene nekem . . .

– Nekem is, szívem, nekem is!

VIKTÓRIA

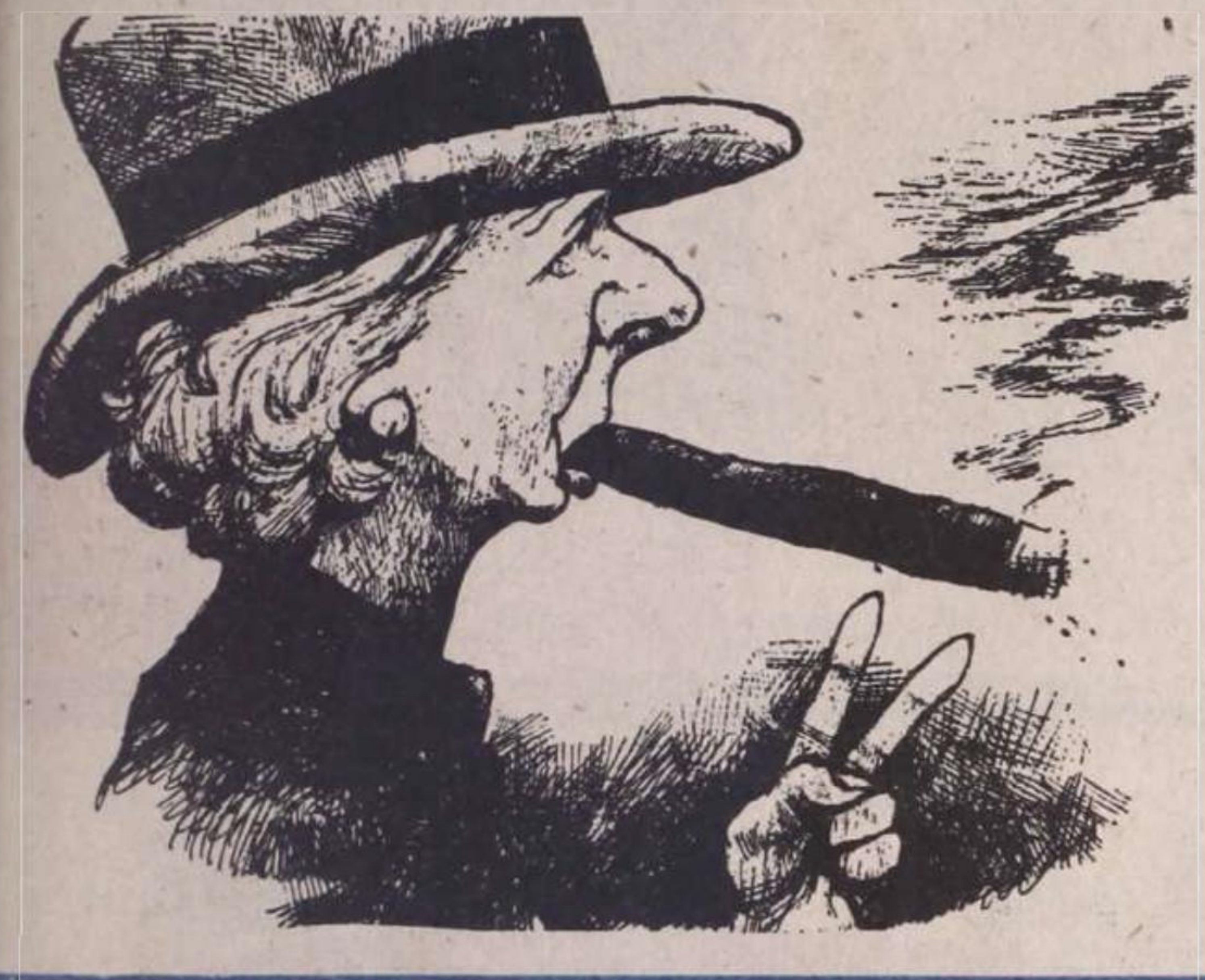

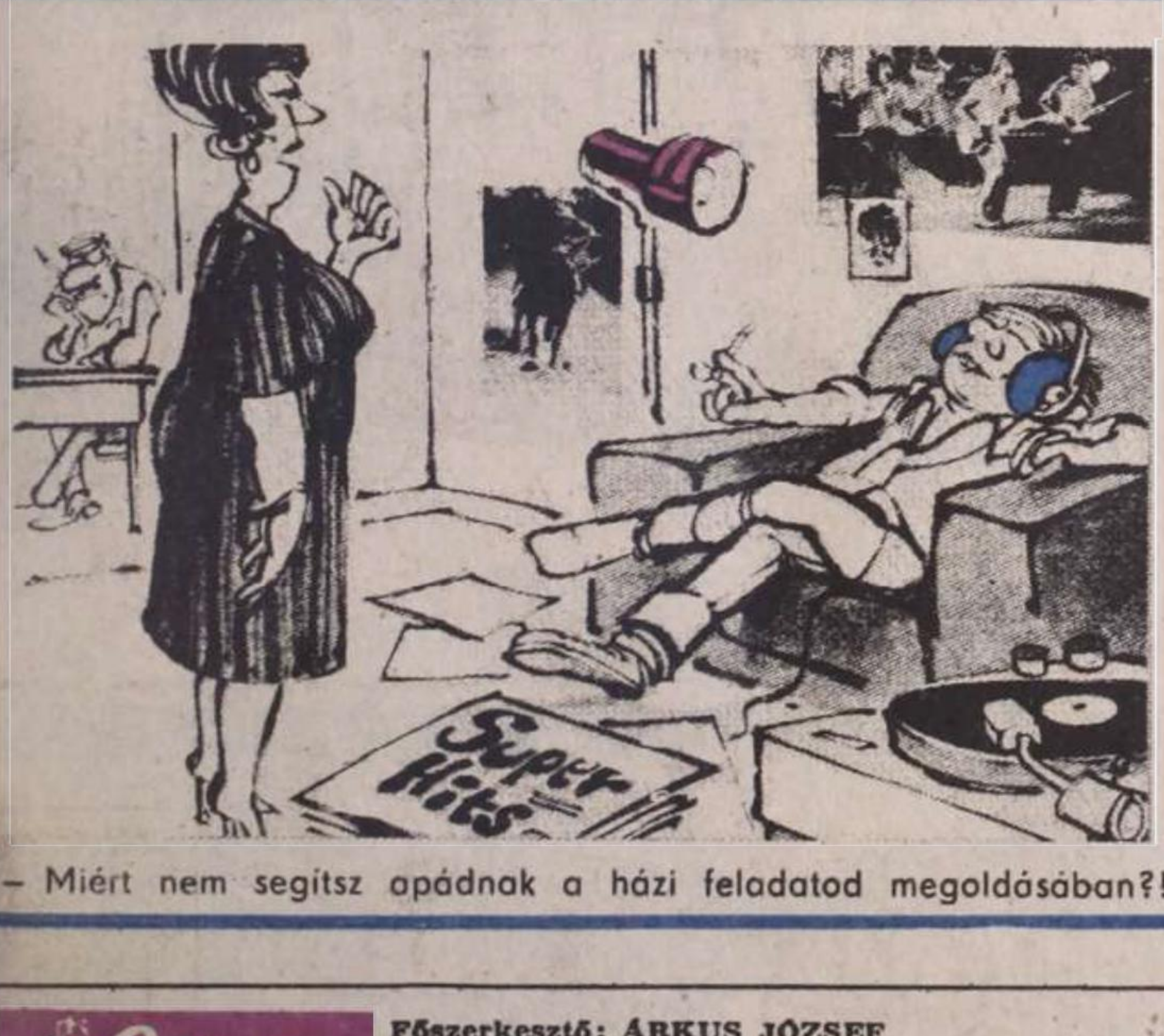

– Miért nem segítsz apádnak a házi feladatod megoldásában?!

BIZTATÓ JEL

— Komoly szándékai vannak az új fiúdnak? — kérdi Lilike Mancikától.
— Igen — feleli Mancika s így folytatja: — vízszintes 16. — függőleges 22.
Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 21-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. **London egyik negyede**
5. **Nyolc tartományból álló vidék Olaszországban (egyébként női név)**
11. **Elővigyázatos**
14. **Férfinév, nemrégiben elhunyt zenetudósunk vezetékneve**
15. **Kiütéses ökölvívó győzelem**
19. **Olasz névelő**
20. **Vágóeszköz**
21. **Nap szaka**
22. **Folyékony, ezüstfényű fém**
24. **Valamely település lakosainak összessége**
26. **Lopakodva jár**
27. **E. P.**
29. **A rádium jele**
30. **Égitest forgástengelyének végpontja**
31. **S. T.**
32. **Időhatározó**
34. **Y. S.**
36. **Becézett női név**
38. **Vigyáz valamire**
39. **Ami sajnálatra késztet**
43. **Valamennyi**
45. **Zrínyi a költő építtette a török veszedelem ellen**
46. **Háziszárnyas**
48. **Nyolcszögletű tér (a mai November 7 tér régebbi neve)**
49. **Nagy magyar festőművész (1833—1904)**
50. **M-mel: édes**
51. **Kicsinyítőképző**
52. **Buzdítás**
53. **És, továbbá**
54. **Priamos és Hekabe fia, akit Achilles megölt**
58. **Vallomást tesz a bíróságon**
59. **Személyes névmás**
60. **Z-vel: zálogház**
61. **Futómadár**
63. **Francia író a 19-ik században**
65. **Nagyhatalom**

FÜGGŐLEGES

1. **Fanyar ízű gyümölcs**
2. **Tojásdad alakú**
3. **Mérges**
4. **Időhatározó**
6. **Lekopíroz**
7. **Gyorsan múlik — olykor**
8. **Kislány**
9. **Fohász**
10. **Nem ért a mesterségéhez**
12. **Az oxigén jódszagú változata**
13. **Finom kelme**
15. **Közlekedés- és postaügyi miniszterünk volt (István)**
17. **Azonos betűk**
18. **Világszemlélet, ami semmi jóra sem számít**
23. **Az olasz filmművészet egyik nagy alakja**
25. **Százszemű hős a görög mitológiában**
28. **Lovag, akinek történetét Arany János egy költeményében feldolgozta**
33. **A Duna egyik mellékfolyója**
35. **Rövid nyelű, faragásra szolgáló szerszám**
38. **Szabad elhatározásból történő**
40. **Nem használ**
41. **Európai nép**
42. **Vo . . . (jeles autómárka)**
44. **Betűt vet a papírra**
46. **Népszerű üdítő ital alapanyaga**
47. **Hajdani filmkomikus**
49. **Holt nyelv**
55. **O. I. H.**
56. **S-sel: erős megrázkódtatás**
57. **A Balaton lefolyása**
62. **Római 5 és 50**
64. **Azonos betűk**

1	2	3	4	■	■	5	6	7	8	9		■	10	■
11				12	13	■	14				■	15		■
16						17					18			M
■	19		■	20				■		■	21			
22			23			■	24	25						
26				■	27	28	■	29		■	30			
G	■	31		■	32		33		■	■		■	■	É
34	35	■		■	■	36						■	38	
39		40		41	42				■	■	43	44		
45								■	46	47				
48							■	49				■	50	
51		■	52		■	■	53							
54		55			56	57	■	58				■	59	
60			■	■	61		62		■	■	63	64		■
M			O	R					i	■	■	65		

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP. **Felelős kiadó: TILL IMRE**

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/2-24
Felelős vezető: VAGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

NEVEL A MAMA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Ha felnövök, elmehetek rablónak?

— Igen, de csak ha jó leszel.

200—200 forintot nyert:

Czinege Istvánné, Vizslás, József A. u. 3. 3128; Viszmeg Kálmán, Bp. Újélet u. 5. 1208; Balogh Ferencné, Bp. Thököly u. 62. 1146

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Utazni jó! (*Peterdi Pál:* Kalauz magyaroknak; *Dallos Jenő:* Bajai anziksz; *Krenner István:* . . . és jött a vámos); Revü a 8—9. oldalon

Novobáczky Sándor: Mit eszünk a Mundialon?

Timár György: Agyrém-szótár

LEHOCZKI ISTVÁN:

BÉCSI SZELETEK

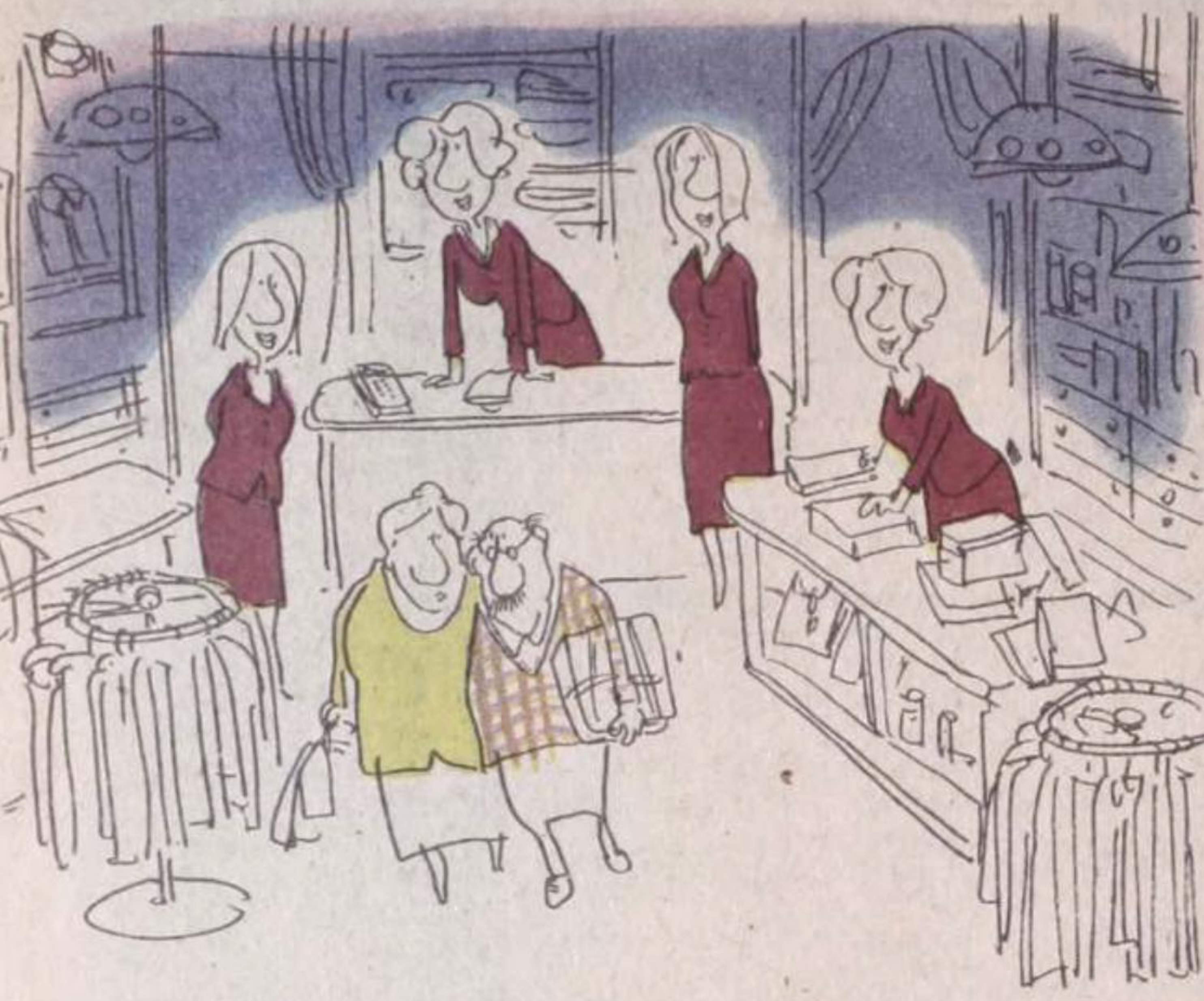

– Hogyha nem ismernek téged valahonnan, akkor mivel magyarázod, hogy olyan kedvesen mosolyognak?!

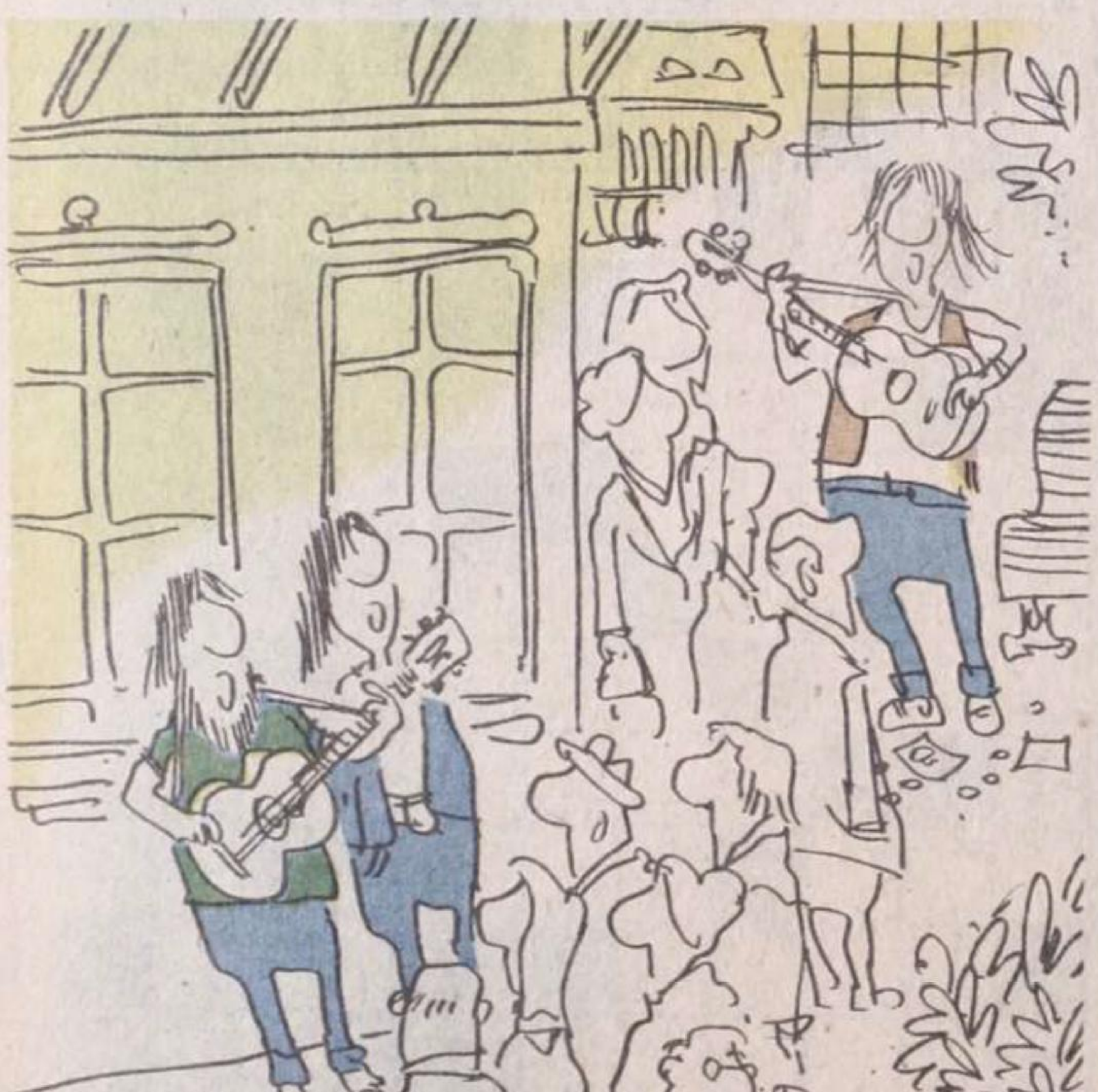

– Hagytunk mi otthon elég pénzt a gyereknek?

BÉCSI VÉR

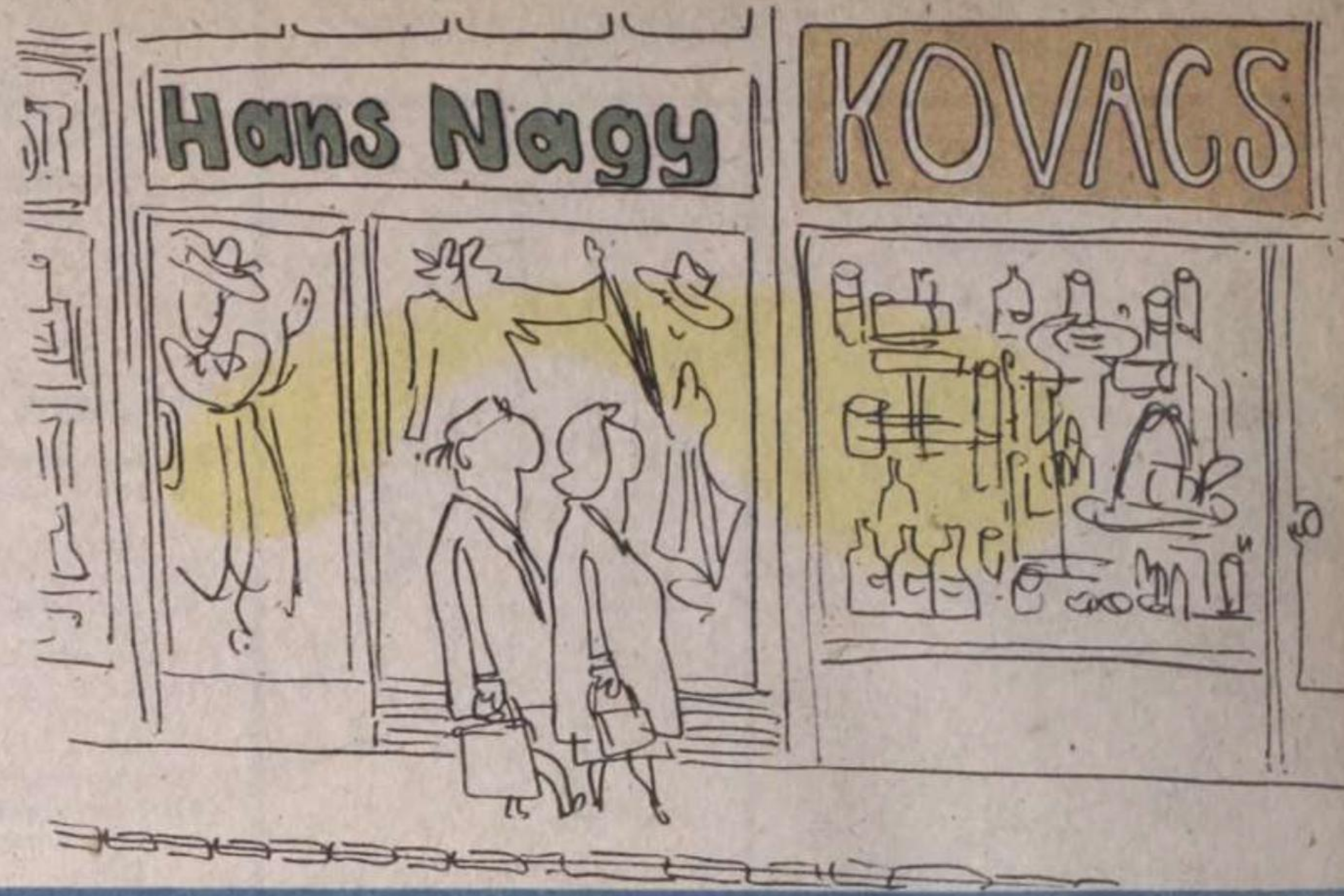

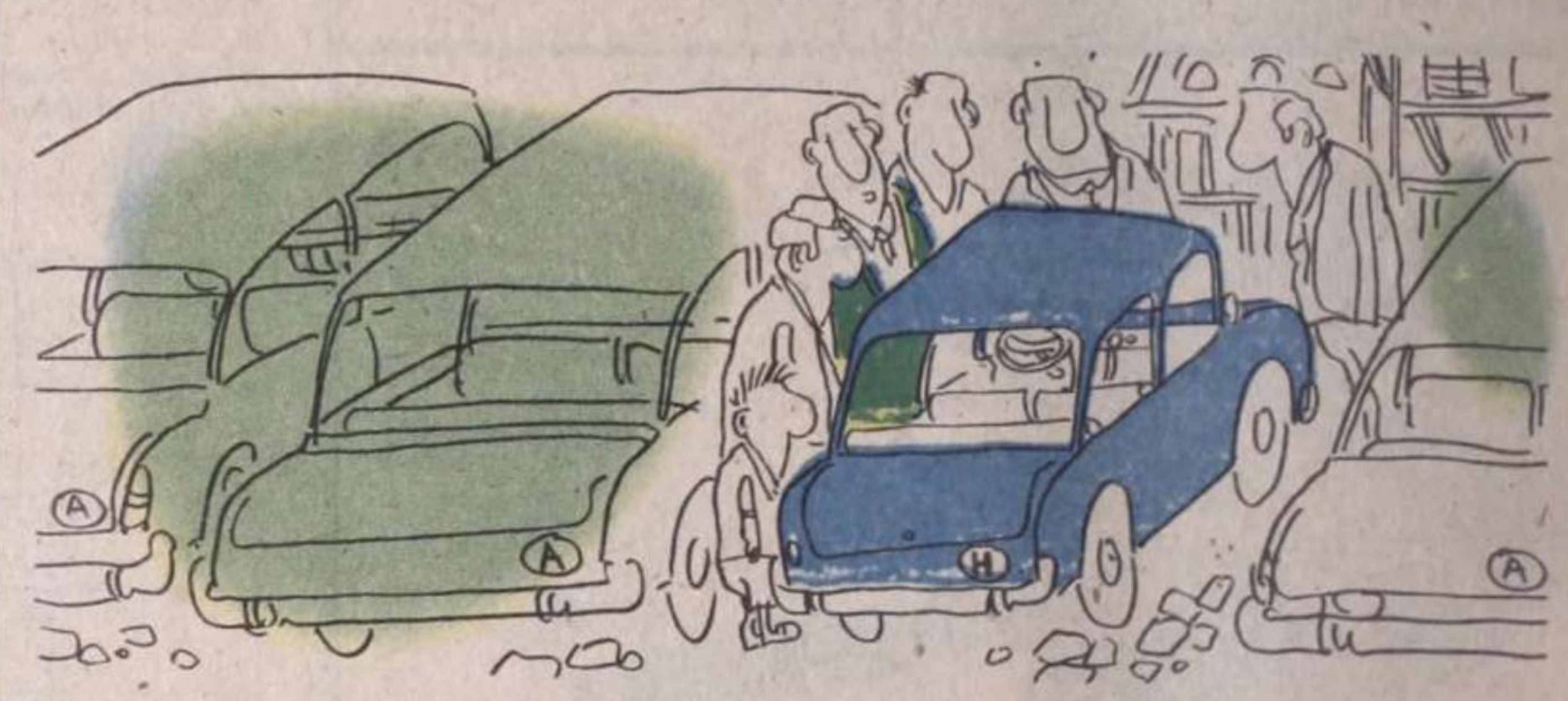

– Olvasom, hogy már a régi magyarok is kis növésű lovakon kalandoztak.

A MAGYAR CSODA

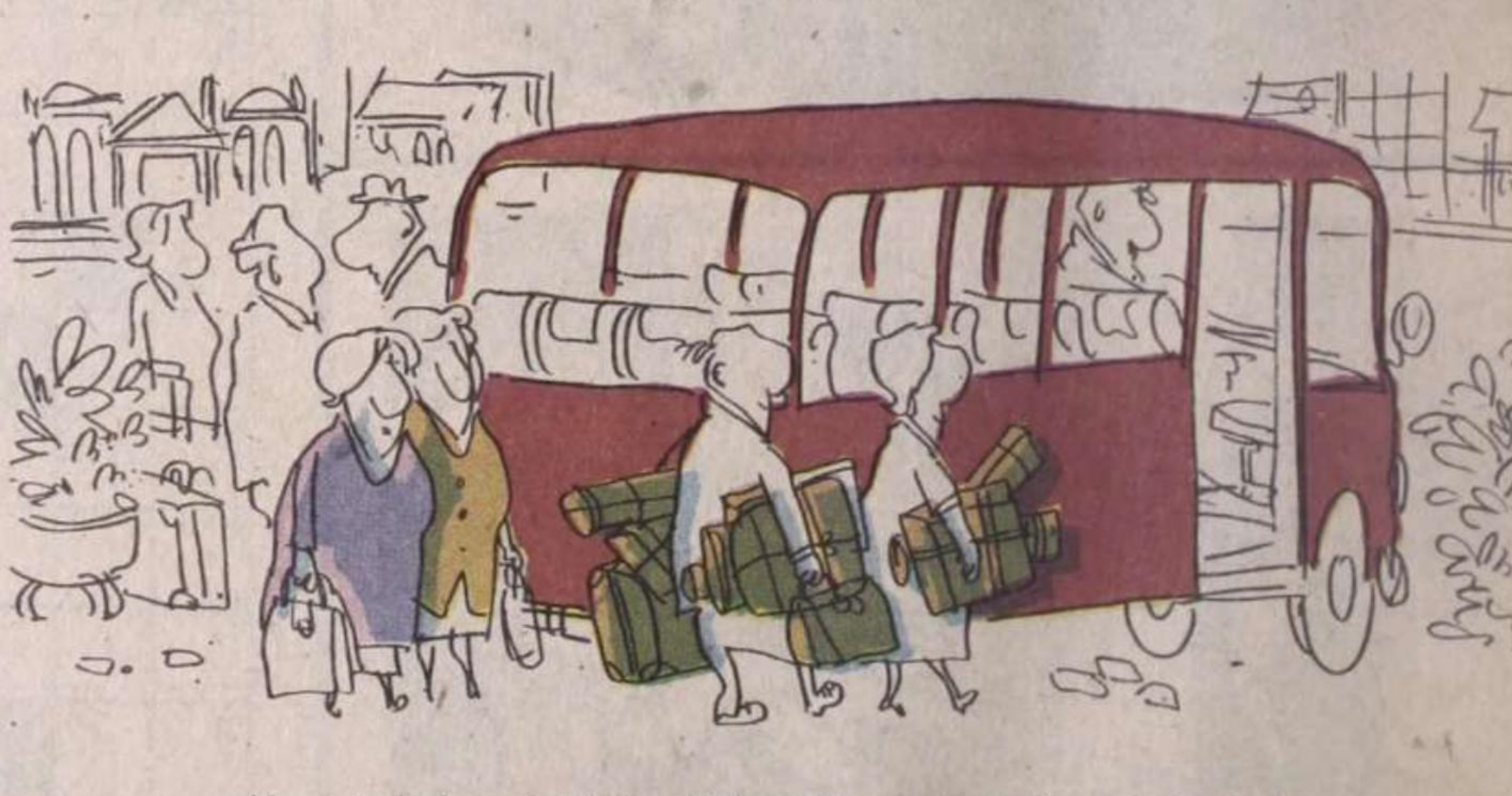

– Hogy tudtak ezek 1500 schillingből ennyi mindent vásárolni?

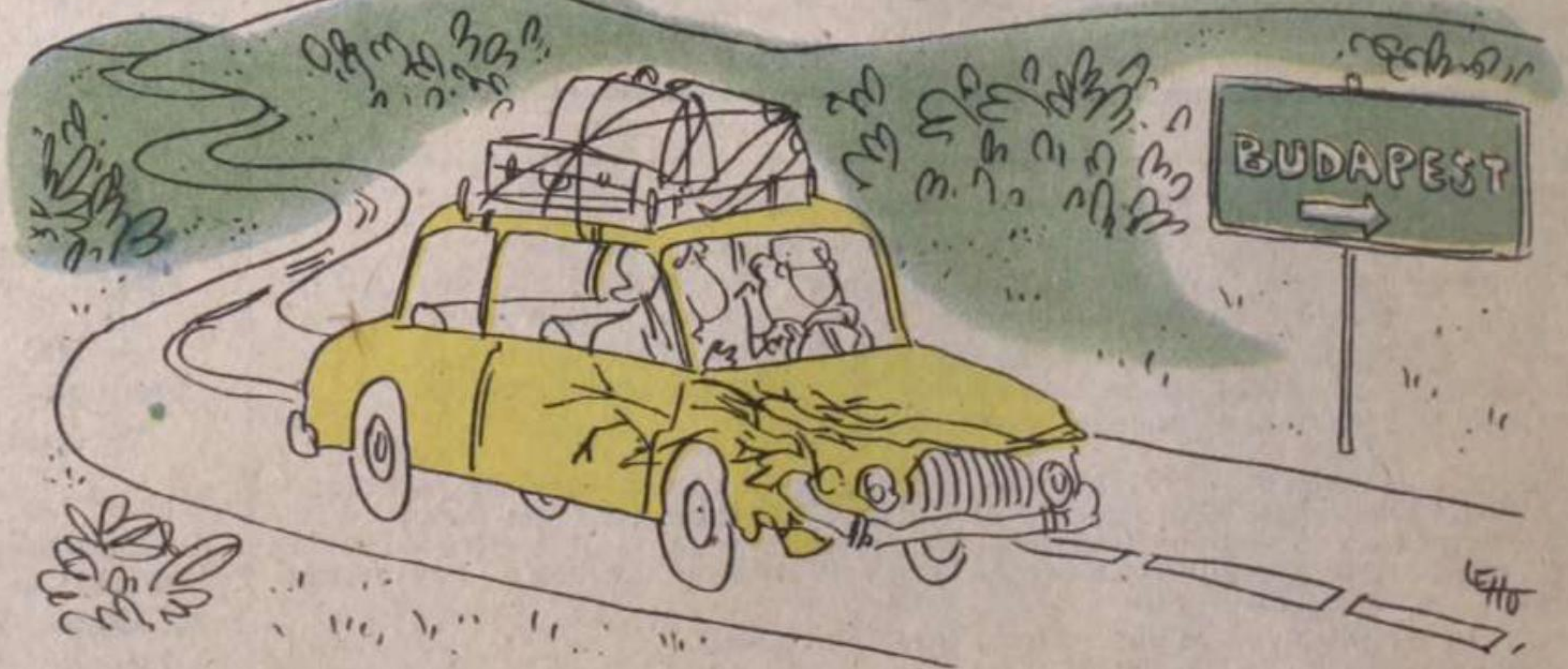

– Talán többet kapunk érte, ha majd úgy hirdetjük, hogy „nyugaton karambolozott"....